

Jerry Jaroslav Krúpa

CESTA K ÚSPECHU

prvá elektronická knižná publikácia na Slovensku
spracovaná pre web

*Túto knihu venujem môjmu novému,
slobodnému Slovensku*

Milí priatelia!

Okrídlený výrok starorímskeho filozofa Sallusta, že každý človek je architektom svojho šťastia, ma inšpiroval k tejto úvodnej úvahe.

Technologicky, žijeme vo veľmi úspešných časoch. Vedecky sa ľudstvo nikdy nerozvíjalo rýchlejšie ako v tomto storočí. Explózia nových vedomostí plodí veľké materiálne dobro, avšak zároveň plodí i úpadok duchovnosti a morálky v ľudstve. Ako vždy v histórii, technologická superiorita so sebou prináša aroganciu a túhu u najvyspelejších ovládať a využívať menej vyspelých. V poslednom desaťročí demokratický systém a ľudské práva sa rozšírili, malé národy sa oslobodili a menšiny sa zrovnoprávnili.

A preda v dušiach mnohých ľudí tento stav ľudskej spoločnosti plodí neistoty až zmätok.

Očakávaný rozvoj a zvýšenie životnej úrovne sa zatiaľ neuskutočnilo.

Relatívne veľká časť ľudí je vynechaná z hry o materiálne bohatstvo.

Niektorí, žiaľ, už rezignovali. Nestačia držať tempo, prestali sa snažiť.

Nenachádzajú v sebe dost energie držať krok. Je to vidieť najmä v spoločnostiach, ktoré prechádzajú zmenami nielen technologického, ale zároveň aj politického a spoločenského systému. Naše Slovensko je takou

spoločnosťou. Svet sa stal dedinou a do našich príbytkov sa denne prenášajú problémy celého sveta. Globalizuje sa ekonomika, planéta sa postupne stáva jedným celkom. Pre mnohých tieto rýchle a mnohorozmerné zmeny sú naraz príliš veľa!

Ľudia všeobecne pociťujú nedostatok lásky, porozumenia a sociálneho cítenia.

A čo sa stalo s pravdou? Čím viac druhov komunikačných médií máme, tým menej pravdy počujeme. Vodcovia sveta zabúdajú na základnú poučku každého skauta, že celok môže napredovať iba tak rýchlo, ako môže napredovať najslabšia jednotka celku. Ak tí vpredu nepočakajú, alebo nepodajú pomocnú ruku, v celku nastane napätie, roztržka, celok sa rozpadne a iba časť príde do cieľa.

Žiaľ, realita je taká, že ľudstvo sa nikdy nepoučilo. Tento svet nikdy nebol ideálny.

To neznamena, že si ho nemôžeme urobiť lepší. A lepším si ho urobíme, keď začneme neprestajne zlepšovať, trénovať a vzdelávať sami seba. Všetci vieme, že ak má človek slobodu a je zdravý, nikdy nechce byť posledný, najslabší, najhorší.

Vezmime si jeden príklad z histórie. Mocná a bohatá Rímska ríša. Nespadla z neba mocná a bohatá. Museli sa k tomu postupne prepracovať. Rimania boli postavami najmenší ľudia v Európe!

Píše o tom Plínius. Rimania upadli do dočasného komplexu menejcennosti keď sa začali porovnávať s ostatnými národmi. Uvažovali: Gréci sú najmúdrejší. Ich múdrosť my neprekonáme. Germáni sú vysokí, najsilnejší chlapi. Tým sa telesne nevyrovnáme. Gálovia sú najúlisnejší. Tých my v podvodoch neprekonáme. Iberovia sú tiež mocní ako kone... A tak ďalej.

Starí Rimania boli vo svojich počiatkoch v nezávidenia hodnej situácii. V skutočnej národnej depresii. AŽ POKIAL NEZAČAL NIEKTO Z NICH MYSLEŤ: Hej, počkajte, my môžeme byť najlepší vo vojenskom umení, v práve a disciplíne. Myšlienku si hlboko zasadili do srdca.

My musíme byť najlepší!

A začali tvrdo, vytrvalo a disciplinovane na sebe pracovať, zlepšovať sa.

Ostatné je história...

Toto platí rovnako pre jednotlivca ako i pre národ! V ktorejkoľvek dobe.

Keď sa pohania vedeli pozdvihnúť, my to dokážeme ďaleko lepšie!

Skutočne, prečo jeden človek je spokojný, úspešný a šťastný a druhý preklína život až po hrob? A prečo väčšina ľudí prežíva svoj život v sivej priemernosti?

Všetci ľudia majú k dispozícii ten istý čas: dvadsaťštyri hodín denne a tristošesťdesiatpäť dní do roka. V čom je rozdiel?

Rozdiel je v tom, akú myšlienku si vsadili do svojej hlavy a aké city do srdca. Aké myšlienky, túžby a vnútorné podnety ich vedú každú minútu, každú hodinu, každý deň, po celý ich život.

Iba to, v čo človek verí, riadi jeho život. Ak veríš, že si nikto, že nemôžeš NIČ dokázať, dosiahneš v živote presne to: NIČ.

Úspešní ľudia veria, že sú dôležité bytosti, že majú v živote dôležité poslanie. Podľa tých predstáv si určia svoje ciele v živote a ich vytrvalosť ich privedie k víťazstvu.

V tom je rozdiel. Málo ľudí sa narodí so striebornou lyžičkou v ústach...

Skutočnosť je taká, že

KAŽDÝ ČLOVEK CHCE BYŤ A MÔŽE BYŤ ÚSPEŠNÝ.

Milí priatelia,

považujte túto knižku za slovnú mapu, ktorá vám ukáže cestu a ak chcete, povedie vás k zdravému sebedomiu a úspešnému životu.

Čím sme dnes, nie je také dôležité. Niekde začať musíme. Čím budeme zajtra, je rozhodujúce. Keď sa raz rozhodnem, že budem úspešný, nijaká sila sveta ma nezadrží.

Nezáleží na našom veku, záleží na našom duchu. Človeka robí veľkým to, čo je na ňom neviditeľné. Nikto nevidí naše myšlienky. Ľudia však vidia výsledky nášho myslenia.

V akej finančnej, alebo duchovnej situácii sme dnes, je väčšinou výsledok nášho predchádzajúceho myslenia.

Musím zdôrazniť, že táto knižka nie je celkom pre každého. Je pre tých, ktorí sú na ceste hľadania lepšieho zajtrajška. Ak sa niekto rozhodol nezlepšovať si svoj život, ten ani túto knihu čítať nebude. Teda, táto knižka nie je pre tých, ktorí sa rozhodli stráviť život v nečinnosti, čakajúc s otvorenými ústami ako nevládne vtáča, že im usilovní do nich niečo vložia. Táto knižka nie je pre tých, ktorí chcú byť iba divákmi života, ktorí ako na štadióne chcú sa iba pozerať, ako sa iní usilujú, ako život beží pred ich očami. A nie je ani pre tých, ktorí uverili, že sú iba jedným zo živočíchov na našej planéte, že v živote nemajú nijaké vyššie poslanie.

Táto knižka je pre tých, ktorí sa chcú sústavne zlepšovať, rásť, rozvíjať sa a mohutnieť duchovne i materiálne. Táto knižka je pre tých, ktorí odmietajú byť večnými trpaslíkmi. Je pre tých, ktorí sa chcú stať nezávislými ľuďmi takého ducha, ktorý ich povedie k bohatstvu plného, aktívneho, kvalitného a láskyplného života. (Väčšina ľudí nevie, že majú na to právo a zároveň i povinnosť!) Táto knižka je pre tých, ktorí chcú získať pozitívnu životnú filozofiu, pozitívnych priateľov a spolupracovníkov. A je aj pre tých, ktorí hľadajú pravdu o sebe, pravdu o veľkosti človeka a jeho ohromnom poslaní na našej krásnej planéte a vo vesmíre.

Čo je najdôležitejšie pre ľudí, ktorí si chcú zlepšiť život? Najdôležitejšia je silná túžba po kvalitnom, slobodnom, bohatom a dôstojnom živote.

Cesta k úspechu vás povedie do takého života.

- Autor

Cocoa Beach, Florida – Bratislava, február 2000

OBSAH

I. ČLOVEK.....	4
<i>SOM NAJDOKONALEJŠÍ VÝTVOR NA ZEMI</i>	4
<i>ZÁHADNÉ ZVITKY</i>	9
II. LÁSKA.....	11
<i>KAŽDÝ DEŇ VÍTAM S LÁSKOU V SRDCI</i>	11
<i>LÁSKA JE PRE NORMÁLNY VÝVIN ČLOVEKA ROVNAKO POTREBNÁ AKO POTRAVA A SLNKO</i>	16
III. ŽIVOT	17
<i>DNES ZAČÍNAM NOVÝ ŽIVOT</i>	17
<i>ZAČALI NOVÝ ŽIVOT...</i>	21
IV. VÍŤAZ.....	22
<i>VYTRVALOSŤ MA PRIVEDIE K VÍŤAZSTVU</i>	22
<i>GENERÁL DR. MILAN RASTISLAV ŠTEFÁNIK</i>	28
V. DEŇ	29
<i>TENTO DEŇ JE MOJÍM NAJVZÁCNEJŠÍM DŇOM.....</i>	29
<i>BOL TO NAJVZÁCNEJŠÍ DEŇ V MOJOM ŽIVOTE</i>	32
VI. CIT.....	33
<i>BUDEM MAJSTROM SVOJICH CITOVI.....</i>	33
<i>TRI STUPNE VYVRCHOLENIA ĽUDSKÝCH CITOVI.....</i>	37
VII. ÚSMEV.....	39
<i>ÚSMEV POMÁHA TOMUTO SVETU</i>	39
<i>CHLAP BEZ HUMORU</i>	42
VIII. ZDRAVIE.....	43
<i>ZDRAVIE JE ZÁKLAD ŠŤASTNÉHO ŽIVOTA</i>	43
<i>DAJ SI VYŠETRIŤ HLAVU!.....</i>	49
IX. MOC	50
<i>MOJA NAJVÄČŠIA MOC JE MOJE SLOBODNÉ ROZHODOVANIE</i>	50
<i>O DÔLEŽITOSTI SPRÁVNEHO ROZHODOVANIA (PREROZPRÁVANÁ INDIÁNSKA LEGENDA).....</i>	54
X. SLOBODA	55
<i>NIKDY SA NEVZDÁM PRÁVA NA SLOBODNÝ ŽIVOT!</i>	55
<i>BOL POVOLANÝ K SLOBODE.....</i>	60
XI. ROZHODNOSŤ	62
<i>TERAZ JE ČAS KONAŤ.....</i>	62
<i>MYSLI, UVAŽUJ, KONAJ!</i>	65
XII. VIERA	67
<i>VIERA MI UKAZUJE CESTU</i>	67
<i>AK BY KRISTUS NEBOL MEDZI NAMI... ..</i>	74
ZA POMOC ĎAKUJEM	79

I. ČLOVEK

ČO SOM?
KTO SOM?
PREČO SOM?
AKÉ JE MOJE POSLANIE?

SOM NAJDOKONALEJŠÍ VÝTVOR NA ZEMI

Odkedy vznikla Zem, odkedy sa začal život, odkedy prvý homo sapiens začal žiť, nebol tu človek s takými istými vlastnosťami ako ja. Predo mnou žili miliardy ľudí, ale nikto nebol ako ja. Som unikátny výtvor.

Nikto iný nemal a nemá moje srdce. Nikto iný nemal a nemá môj mozog. Nikto iný nemal a nemá moje ruky, nohy, tvár. A určite nikto iný nemal a nemá moju myseľ.

Nikto iný nie je toho istého génového zloženia ako ja.

Mohli, môžu a iste budú žiť mne podobní. Ale nikto z nich nemôže myslieť, konať a tvoriť ako ja. Som úplne originálny výtvor. Preto i moje životné poslanie je úplne originálne.

SOM BRAT VŠETKÝCH ĽUDÍ A PREDSA SA LÍŠIM OD KAŽDÉHO.

Tak ako hviezdy, planéty a prvky vesmíru. Všetko je z toho istého centrálného zdroja, a predsa sú iné, originálne.

Som jedinečný výtvor. Som špeciálna bytosť vo vesmíre.

Som najdokonalejší výtvor na Zemi.

Telom patrím do sveta živočíchov, ale iba živočíšne potreby ma neuspokojujú. Hej, moje telo je živé z hlíny a vody tejto planéty, dýcham ten istý vzduch, som pod tým istým slnkom ako zvieratá, a predsa nie som zvieratá. Moja duša ma robí človekom a tá nie je z hlíny, vody a vzduchu tejto planéty. **TO, ČO JE NA MNE NEVIDITEĽNÉ, ROBÍ MA ČLOVEKOM.** Ani myšlienku, ani dušu, ani morálku, ani lásku nevidím, ale viem, že sú. Sú časťou najvyššej inteligencie a lásky vesmíru. Moja duša, život môjho skutočného ja, tak ako vesmír, nikdy nevyhasne. Život, duša sú ako energia. A energiu, pravda, nemožno zničiť. Možno ju premeniť na inú formu. Preto i moja telesná smrť bude iba premena na inú formu života. Bez prítiaže môjho tela, ktoré je živé z prachu tejto Zeme a patrí tejto Zemi. Som nesmierne vďačný za svoj život, za tento unikátny dar!

Som najdokonalejší výtvor na Zemi.

Nikto iný nemá moje gény, nikto iný nemá moje vlastnosti, moje kvality. Nikto iný nedokáže opakovať moju tvorbu, nikto iný nemôže splodiť moje myšlienky a moje deti. Ba ani odtlačky prstov nikto nemá také ako ja.

Každý človek má rozličné schopnosti a talenty. Nikto však nemôže a nedokáže vládnuť mojimi schopnosťami a talentami ako ja. Ja som iba ja. Iba ja môžem riadiť svoj život, nikto iný to nemôže za mňa urobiť.

JA - A IBA JA - SOM ZODPOVEDNÝ ZA SVOJ ŽIVOT A SVOJE ČINY. A ja - a iba ja - sa musím vedieť postarať o svoje živobytie, o svoju dušu, o svoju slobodu, o svoj všemožný rozvoj. Túto svoju originalitu, túto svoju zodpovednosť, túto svoju unikátnosť hrdo oznamujem celému svetu. Tento veľký dar využijem najlepšie ako môžem.

Svoju unikátnosť slobodne prinášam na voľný trh, aby ju svet vzal na vedomie.

Som najdokonalejší výtvor na Zemi.

Moje ja, moja unikátnosť je úplne prirodzená vec. Nemôžem túto danosť nijako zmeniť. Ako človek mám slobodnú vôľu a môžem sa slobodne rozhodnúť alebo milovať túto danosť, alebo ju nenávidieť. Pretože som zdravý, plne rešpektujem a milujem svoju unikátnosť. Milujem a rešpektujem prirodzené veci, teda vôľu a dobrotu môjho Stvoriteľa. Lebo som sa nenarodil na vlastnú objednávku. Ak by som nebol zdravý, možno by som sa rozhodol nenávidieť seba, svojich rodičov, svoju obec, svoj národ, svoju materčinu, svoje človečenstvo. Sebanenávisťou by som sa postavil proti prirodzenej veci, proti vôli môjho Stvoriteľa a môj život by sa tak stal nie radosťou, ale bolesťou.

BYŤ A BYŤ SÁM SEBOU JE MOJE PRVÉ PRIRODZENÉ ĽUDSKÉ PRÁVO. Zostať sám sebou je moja prirodzená povinnosť. Inak by som nemohol splniť svoje vlastné a špecifické poslanie v živote.

Ľudia, ktorí odmietajú sami seba alebo sú prinútení zaprieť seba samých pod vonkajším tlakom, strácajú svoju ľudskú prirodzenosť, svoju unikátnosť. Konajú tak proti zákonom prírody a páchajú sami na seba alebo iný na nich zločin.

Čo je prirodzené, je dobré, je pravdivé, je poctivé, je múdre, je správne, je spravodlivé, je samozrejme zákonné, je v súlade s vôľou Stvoriteľa nášho vesmíru.

Preto som hrdý a milujem svoju prirodzenú unikátnosť a som vďačný za svoj talent, za svoj vzhlád, za svoju inteligenciu, za svoju unikátnu totožnosť.

Tým, že som unikátna bytosť, som aj samostatná bytosť. Z toho vychádza moje prirodzené právo na samourčenie a na samostatné, slobodné rozvíjanie sa.

Som najdokonalejší výtvor na Zemi.

Všetko unikátne je vzácne. Som unikátny, preto som vzácný. Som výsledkom komplikovaného vývinu počas dlhých vekov. Som výsledok tisícov mysliacich, pracujúcich, tvoriacich, bojujúcich a milujúcich generácií. Mám teda lepšie vybavenú myseľ a telo ako ľudia minulosti. Budem s rešpektom ďalej budovať na ich úspechoch.

MOJA DUŠEVNÁ A TELESNÁ UNIKÁTNOSŤ BOLA BY MI NA NIČ, AK BY SOM JU USILOVNE NEROZVÍJAL.

Všetky stojaté vody čoskoro zapáchajú. Nie iba tých desať ordinárnych percent môjho mozgu zapojím do štúdia, roboty, tvorby, podnikania, ale jeho maximálnu kapacitu budem zapriať do každej svojej činnosti.

Takto mnohokrát znásobím svoje snahy.

Som najdokonalejší výtvor na Zemi.

Na tejto planéte nie som náhodne. Život nie je náhoda. Vo vesmíre všetko beží podľa zákonov. Všetko má svoj účel, zmysel, úlohu, poslanie.

Vo mne sú uplatnené všetky zákony vesmíru. Môj život je vysokoorganizovaný prejav vesmírnych zákonov Stvoriteľa. Aby som mohol nájsť zmysel svojho života, aby som si mohol vytýčiť šľachetný životný cieľ, musím tie zákony rešpektovať.

V prvom rade musím rešpektovať vlastnú osobu. Moja osoba pre mňa, prirodzene, je najdôležitejšia. A moja prvoradá zodpovednosť, po Stvoriteľovi, je voči mne. Na seba a iných sa budem vždy pozerat' ako na dobré dielo Boha. Moje zlaté pravidlo života je prírodný zákon akcie a reakcie:

TO, ČO CHCEM, ABY INÍ ROBILI MNE, BUDEM PRVÝ ROBIŤ INÝM. Ak chcem, aby iní rešpektovali mňa a moju slobodu, budem prvý rešpektovať ich a ich slobodu. Ak chcem, aby ma iní mali radi, budem mať rád iných prvý. Ak chcem, aby mi iní neublížovali, nebudem ubližovať iným prvý.

Moje prvoradá poslanie v živote je harmonický rozvoj mojej osoby v spoločnosti, v ktorej žijem. Keď sa rozvíjam, keď rastiem, keď som úspešný, celá spoločnosť získa. Tak je to s každým. Moje poslanie nie je scvrknutie sa na bezvýznamného živočícha, ale je mohutnenie na obra v duchovnej a materiálnej oblasti.

Budem preto neúnavne rozvíjať svoje vedomosti, trénovať svoju myseľ a telo a v praktickej práci a podnikaní budem rozširovať svoju užitočnosť. Budem stále leštiť svojho ducha a svoj charakter, a tak všetky moje úspechy budú duchovne a charakterovo elegantné.

Mnohotisícročné skúsenosti ľudstva sú také, že duchovné, myšlienkové bohatstvo vedie k materiálnemu bohatstvu. Je to prírodný zákon.

Som najdokonalejší výtvor na Zemi.

Iba taký človek, alebo národ, je skutočne slobodný, ktorý má vlastného slobodného ducha a vlastný koncept života.

DUCHOVNÁ SLOBODA PLODÍ EKONOMICKÚ A POLITICKÚ SLOBODU.

A vždy si budem pamätať: komu dlžím, toho otrokom som.

Idey hýbu svetom. Ale bez peňazí ani najkrajšiu ideu nemôžeme uviesť do činnosti. Peniaze roztáčajú činnosť ľudí po celom svete. Bez peňazí nemôžem vydať túto knihu, nerozšírim myšlienku, nepostavím školu, kostol, fabriku, ani nenakrím deti, ani neubráním vlasť.

Vždy sa budem usilovať byť finančne nezávislý. Lebo moje poslanie nie je prežiť život v biede, v špine, v nevedomosti, v zlom zdraví, v náreku, v zúfalstve a otroctve, ale v dôstojnom duchovnom a materiálnom bohatstve. Boh nechce mať zo svojich detí duchovných a materiálnych žobrákov.

Preto nám dal do správcovstva najkrajšiu a najbohatšiu planétu v našej slnečnej sústave. Skutočný raj. Bohužiaľ, väčšina ľudí o tom ešte stále nevie!

Pre dobrého človeka peniaze sú požehnaním; pre zlého sú trestom pre neho i svet. Keď sa peniaze stanú naším bohom, my sa staneme ich otrokom.

Som najdokonalejší výtvor na Zemi.

Dlho som nevedel, že všetky zmeny, sklamanie, problémy, bolesti, hlad, chlad a neúspechy nie sú trestom. Sú školou života. Sú príležitosťami. Sú výzvami na činnosť.

V skutočnosti sú to zahalené, nevyužitú možnosti a príležitosti na osobný rozvoj. Vo vesmíre a v živote iba jedno je isté: stály pohyb, stála zmena.

AK BY MI NEBOLO ZIMA, NIKDY BY SOM OHENĚ NEZALOŽIL A PORIADNY DOM NEPOSTAVIL. Ak by som nezažil sklamanie, nevedel by som oceniť radosť z víťazstva. Každý problém je ohromná príležitosť.

Príležitosť zlepšiť, opraviť, objaviť, začať niečo nové, lepšie. Veľké príležitosti chodia zahalené v rozličných háboch, v rozličných ťažkých okolnostiach, mnoho rás v zúfalých osobných alebo spoločenských situáciách. Tieto príležitosti mi už viac neujdu, lebo moje vnútorné oči sa otvorili, prebudil som sa, už vidím. Moje sebavedomie a ľudská dôstojnosť rastie každou novou skúsenosťou.

Som najdokonalejší výtvor na Zemi.

Nijaká vec, nijaký kontinent, nijaké horstvo, nijaký, ani ten najväčší oceán, ani to najväčšie zviera nemá ten istý pôvod ako ja. Ja som bol počatý v láske mojich rodičov a milujúci Boh zasial múdre zákony do mojej duše a tela. Ak porozumiem a rozvinem Jeho zákony, stanem sa spolupracovníkom Jeho večne sa rozvíjajúceho diela.

Budem si stále pripomínať: KTO MILUJE, TEN DÁVA. A Boh mi dal najviac: môj život. Som Jeho dieťa. Som Jeho najvzácnejší výtvor. Vždy ma miluje a vždy som Mu nesmierne vzácny. Milujem Jeho dielo a vďaka inteligencii, ktorú som od Neho zdedil, chcem byť podľa Jeho zákonov Jeho spolupracovníkom. Preto sa nechávam Nim inšpirovať.

Som najvzácnejší výtvor na Zemi.

Boh nepozná prehru ani porážku. Človek áno. Boh vždy zvíťazil a vždy zvíťazí. Aha, doteraz každý arogantný tyran a každý arogantný politický systém ktorý sa postavil proti Jeho večným zákonom, skončil porážkou. Aj zlodeji mávajú krátky život.

Ak budem pracovať podľa Božích zákonov, teda podľa najvyššej inteligencie vo vesmíre, budem úspešný. Ľudská inteligencia má božský, tvorivý základ. Každá poctivá práca človeka, každé poctivé dielo človekom vytvorené je rozhovor človeka s Bohom - Otcom. Ak pristupujeme k božiemu stvoreniu s láskou, všetko sa teší, všetko spieva radostnú pieseň života, všetko prosperuje.

KAŽDÉ SLOBODNÉ ZVIERATKO SA VIE POSTARAŤ O SEBA A SVOJE POTOMSTVO. Dá sa však porovnať inteligencia zvieratka s mojou tvorivou inteligenciou?

Som najinteligentnejší výtvor na Zemi.

ĽUDSKÁ INTELIGENCIA JE NEKONEČNE TVORIVÁ.

Niektorí ľudia plano teoretizujú, že ja, človek, som iba jeden zo živočíchov, zviera ako iné na tejto planéte. Ak im uverím, ak im odobriem ich pomýlenú teóriu, dám im do rúk moc zachádzať so mnou ako s každým iným živočíchom. Nemalo ľudstvo už dosť rozličných zverských systémov? Nik ma nepresvedčí, nik mi nevsugeruje túto falošnú logiku, že som živočích. Síce s najvyššou inteligenciou, ale jeden z nich. Aby som si uchránil svoju slobodu a ľudskú dôstojnosť, nikdy nedovolím, aby ma dočasne pomýlení, iba hmotu milujúci, zaslepení teoretici zhodili na úroveň vola, psa alebo hada. JA SOM ČLOVEK, NIE ŽIVOČÍCH!

Ateistickí ideológovia, berte to na vedomie!

Mám nikým neodňateľnú dôstojnosť slobodného človeka, danú mi mojím Bohom-Otcom a naveky potvrdenú smrťou a zmŕtvychvstaním jeho syna Ježiša Krista.

Som najdôstojnejší výtvor na Zemi.

Stojím nevysloviteľne vyššie ako najvyspelejší živočích na tejto planéte. Boh mi dal moju vlastnú dušu, moje vlastné vedomie a svedomie. Som schopný učiť sa, pracovať, vynachádzať nové a zlepšovať staré. Viem dopredu myslieť a plánovať. Ako jediný výtvor na Zemi viem domyslieť dôsledky svojich činov. Ak chcem, môžem vedome pomáhať Bohu v Jeho budovateľskom diele na Zemi a vo vesmíre. Môj Boh-Otec je vesmírna bytosť, a preto som aj ja vesmírna bytosť. Môj Boh nie je modla z mŕtveho kameňa. Je Duch a on ma stvoril na svoju podobu so všetkými dôsledkami. Urobil ma podľa svojej predstavy.

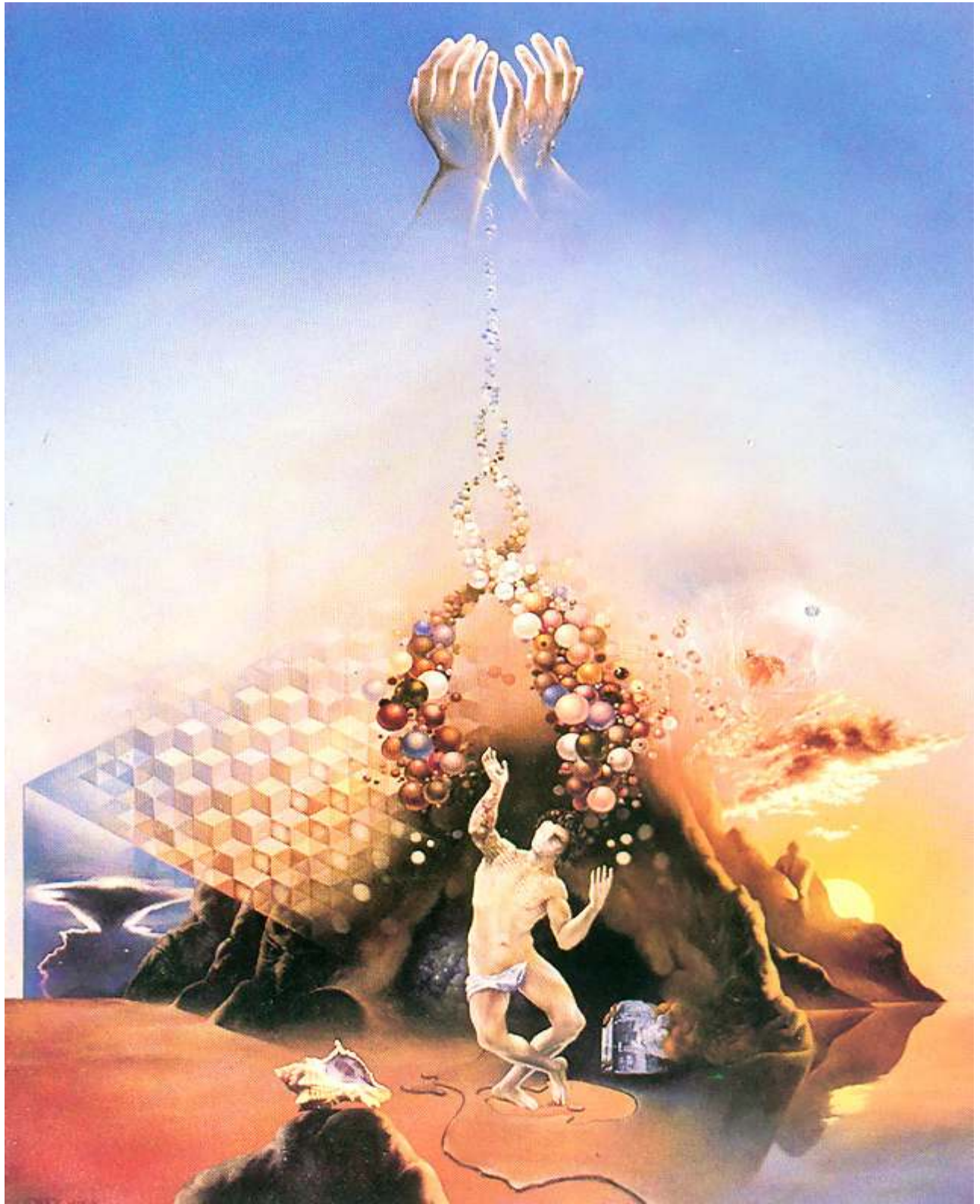
Či odrazu, či pomaly, to nie je dôležité. Viem, že som. KEĎŽE VIEM, ŽE JESTVUJEM, TAK MYSLÍM.

Som najdokonalejší výtvor na Zemi.

Postupne budem viac a viac prenikať do hĺbok a tajomstiev Božej prírody vesmíru. Z toho pre mňa vyplývajú aj nové povinnosti, nové možnosti, nový rast a nové podnikanie. VESMÍR POTREBUJE ĽUDÍ. Ľudí s budovateľským vedomím. A ja som budovateľ s ohromnou predstavivosťou. Človek sa musí množiť, lebo Boh potrebuje spolupracovníkov. Boh-Duch cez človeka uskutočňuje svoje veľké myšlienky, materializuje ich. Zviditeľňuje sa cez prácu človeka a Jeho prírodu. Toto je najdôležitejší dôvod byť na seba hrdý, pozdvihnúť svoje ľudské sebavedomie veľmi vysoko.

Vedomie o mojom Bohu-Otcovi večne dvíha moje sebavedomie. Bez dostatočného sebavedomia nemôžem sa plne zúčastniť na o-Boh-acujúcom pozemskom a vesmírnom budovateľskom diele.

Som najdokonalejší výtvor na Zemi.

ADAM - VERTICAL COMPOSITION

PETER KOVALÍK

ZÁHADNÉ ZVITKY

Balaton - Blatenské jazero, 17. 7. 1967

Servus, kamarát!

Ako sa máš v tom veľkom New Yorku? Dúfam, že sa Ti dobre darí, že Ti zdravie slúži a že naozaj tam rastú doláre na stromoch, ako sa tu hovorí. Ako vidíš, píšem Ti z Maďarska. Sme tu s manželkou na dva týždne. Stanujeme a jeme konzervy. Na viac nám to nestačí. Je tu celkom dobre, len komára tu idú človeka zožrať. Ako to tu tí naši vladári, nitrianski Pribina a Koceľ, mohli vydržať, keď nemali nijaké postreky a mastičky?

Plávame, člnkujeme sa, beháme motorkou po okolí a tak sa zabávame.

Ozaj, čo Ti poviem. Toto Ťa bude zaujímať, Ty si vždy mal rád históriu.

Predvčerom bolo poriadne zamračené, tak sme sa rozhodli, že si urobíme výlet do okolia. Moja manželka navrhla, aby sme išli hľadať Blatnohrad našich krajanov z Nitry - Pribinu a Koceľa. Niekde čítala čosi od Jána Kollára, že tu ešte stoja múry. Teraz som rád, že je učiteľka a že také veci číta. Ale nevedeli sme, ktorým smerom sa dať. Tak sme len išli naverímboha.

Asi po pol hodine sme prišli do jednej rozťahanej dediny, kde dom, tu dom, nemtudom.

Zbadali sme na ceste jedného starkého s takými veľkými fúzami, ako majú maďarské voly rohy. Manželka hovorí, opýtajme sa tohto Maďariska. Ona sa kdesi trochu naučila po maďarsky besílny - pes silný. Vyjachtala, aby nám ukázal cestu na Blatnohrad. Počul, ako tú maďarčinu láme, tak sa jej opýtal, odkiaľ sme, turisti. Keď zistil, že sme Slováci, zrazu spustil na nás po slovensky a ako je rád, že nás skutočných Slovákov stretol. Tak sa na nás usmieval, až sa mu tie fúziská o pol metra zväčšili. Človeče, ja som ti skoro z motorky spadol, tak ma tou slovenčinou prekvapil. Ale hovoril takým čudným nárečím, aké som doteraz v živote nepočul. Plietol do toho maďarské slová, ale sme mu dobre rozumeli. Že tam na okolí voľakedy bývalo veľa Slovákov, aj nejaký Chorvát, ale že dnes je to už skoro všetko pomadžarčené, lebo nemajú svoje školy. Aj mená si mnohí pomadžarčili. Za tureckých vojen hrad bránili vraj väčšinou Slováci.

Povedal nám, že z toho hradu a iných stavieb už veľa neostalo. Zrúcaniny. Ľudia vraj poodnášali kamene, potrebovali ich na domy a cesty. Keď bol ešte decko, tak vraj niektoré múry boli ešte aj vymalované, všelijaké ornamenty na nich. Ľudia tam vykopávali rozličné veci. Raz tam ktorí v múroch našiel zakrútené popísané kože, také zvitky. Ale vraj neboli písané ani po maďarsky, ani po nemecky, ani po latinsky. Ľudia to nevedeli čítať. Vyzeralo to vraj ako gréčtina, ale ani gréčtina to nebola. Bola to iste hlaholika alebo cyrilika. Z Budapešti prišli nejakí páni, zobrali zvitky a odvtedy o tých kožiach nikto nepočul. Keď sme sa lúčili, skoro plakal. Že keby sa on zase s ľuďmi zo Slovenska stretne...

Ani tak sme sa k tomu rumovisku nedostali. Všade dookola bola samá močarina, samá morava. Cesty zlé, blatové, zatopené, zvýšená hladina vody. Škoda!

Toto som Ti musel napísať, lebo viem, že Ťa tieto veci zaujímajú.

Teraz, bratku, k Tvojmu listu. Píšeš ako historik. Že pokiaľ si žil na Slovensku, nikdy si nepočul, že Valaská Belá patrila do Nitrianskej župy, že si to musel čítať až v Amerike. No pravdaže, Belá ešte patrí do hornej Nitry. Špekuluješ, že ozaj, či Pribina alebo Svätopluk tam do tých hôr nechodili poľovať na jelene a medvede. A prečo nie? Ak by si Ty bol taký veľký chabrňák, či by si nevybehol na koni povedľa rieky Nitry, Nitrice, Belianky naháňať vysokú až na Homôlku? Aj fajnové pstruhy by Ti v Belianke honelníci nachytali. Veď to všetko bolo ich. Morava, Dyjava, Myjava, Bečava, Trnava, Nitrava, Orava, Ondava, Rimava, Dunava aj Tisava. To všetko im patrilo.

Keď sme pri tej Tvojej Belej, poviem Ti jednu historiku, ktorá sa u nás v rodine spomína. Napadlo mi to teraz, čo ten starký s fúzami nám hovoril o popísaných kožiach. Je to o mojom prapradedovi, študentovi z Omšenia. Ten môj prapradedo Martin bol vraj taký svetobežník. Chodil po svete, túlal sa krajinami, kade mohol. Svet ho vraj vždy vábil. Aj zomrel niekde v cudzine, nikto nevie, kde, vraj v napoleonských vojnách.

Martinov otec chcel mať syna študovaného, tak ho vraj poslal do Trnavy do škôl. Každé prázdniny chodil domov. Vieš, ako sa voľakedy cestovalo. Keď furman odviezol študenta na voze, dobre, keď sa neušlo alebo furmana nebolo, tak sa išlo pešibusom. Tí naši predkovia museli mať dobrú kondičku!

Obyčajne vraj z Trnavy chodieval domov hore po ceste povedľa Váhu, cez Trenčín, Teplice a už bol doma v Omšeni. Ale jedny prázdniny sa Martinko dal povedľa Nitry a Nitrice, cez Topoľčany, Hradište, Lieštany cez Valaskú Belú na Homôlku a tak do Omšenia. Aj že ho divé zvery napadli. To vieš, študenti chcú všetko vidieť, vedieť a zažiť.

Keď prišiel do Belianskeho chotára, stále sa držal popri rieke, ktorú si Belianci lokálpatrioticky volajú Belanka. Môj dedo sa vždy rozčuľoval, že tá obec by sa mala volať Biela a rieka Bielanka.

Lebo vraj staroslovenské slovo belo, bela v modernej slovenčine je biely, biela. Vraj keď maďarskí votrelci mali s našimi pramatkami dieťa, a to nebolo tmavé a mongoloidné ako Maďari, ale pekné biele, tak si ho pomenovali Belo. Tie mená Maďari doteraz používajú: Belo, Béla. Dnes by sa všetci Bélovci mali volať Bielovci. Takto môj dedo. Mal to napísať gramatikárom.

Ale naspäť k Martinovi. V tom belianskom chotári chytila ho veľká búrka a hrmavica-blýskanica. Voda sa valila zovšadiaľ, skoro ho vraj uchytilo. Aby ho nevzalo, tak sa vyškriabal vyššie, kdesi pod horu, až sa dostal do akejsi menšej jaskynky. Dážď a hrmavica ho tam držali niekoľko hodín. On vraj z dlhej chvíle, len tak, začal palicou rýpať v jednom rohu do zeme. Na jeho prekvapenie dorýpal sa k akémusi okovanému súdku. Tak ten súdok aj vykopal. Myslel si, že našiel nejaký veľký zlatý poklad. Drevo bolo vraj väčšinou nahnité, tak ho ľahko rozbil. Ale sa veľmi prekvapil, keď v sude nebolo ani zlato, ani dukáty, ale akési staré kožené zvitky.

Aj sa mu potom nasmievali: Martin, čo kopal zlato a vykopal staré kože. Tie zvitky, bolo ich dvanásť, boli napísané - vyryté v latinčine, v gréčtine a po staroslovensky, v hlaholike. Keď dážd' ustal, strčil zvitky do prázdnej kapsy od proviantu a dal sa po tme a v blate hľadať faru. Taký bol zvyk študentov. Kňazi vždy pomáhali študentom. Aj prespať im dali, aj ich nachovali. Na tej fare sa zdržal tri dni. Belianskeho starého kňaza kožené zvitky ohromne zaujímali. Múdry bol a vzdelaný, bol členom bernolákovského Učeného tovaríšstva. Za tie tri dni sa kňazovi podarilo veľa preložiť. Vylúštiť nielen latinčinu a gréčtinu, ale aj veľa zo staroslovenčiny. Považoval to za veľmi cenný nález. Povedal Martinovi, že našiel viac ako zlato.

Podľa toho kňaza boli to vraj nejaké inštrukcie, lekcie, akési pravidlá do života. Pravdepodobne pre šľachtickú, vladársku, slobodnú mládež. Boli tam základy kresťanskej viery, pravidlá, ako sa správať, aký život viesť, aby ľudia boli úspešní, ako vládnuť, ako byť spravodlivý ku každému, ako byť vždy usilovný, odvážny, šľachetný. Inštrukcie pre mužov i ženy, ako sa vzájomne milovať, rešpektovať, ako byť mierny k deťom, ako žena má byť oddaná mužovi, ako muž má ženu chrániť až do smrti, ako si odpúšťať, ako byť morálny a slobodný. Také kresťanské naučenia, ako sa zla a nepriateľa nebať a vždy robiť dobro. Môj otec mi to vždy dával ako príklad do života. Hovorieval: Naši starí vedeli, čo a ako majú žiť, a ty nevieš!

Keď sa nad tým zamyslíš, ľudia, pre ktorých to bolo určené, museli byť vzdelaní v troch jazykoch. Vždy sme špekulovali, kto tie zvitky tam zakopal. A ako to, že ich nikto dovtedy neobjavil? Keďže boli písané aj v hlaholike, tak museli byť staré, možno z čias panovníka Rastislava, Svätopluka I. alebo Svätopluka II. Iste ich musel spísať nejaký vzdelaný slovensko-katolícky kňaz v časoch sv. Cyrila a Metoda.

Možno nejaký mladý slovenský šľachtic utekal pred inváziou divokých aziatov, schoval si to tam, aby si po to prišiel po boji, ale bol zabitý a už sa po svoje drahocenné zvitky nikdy nevrátil...

Beliansky kňaz si všetky zvitky vraj nechal, že ich bude študovať ďalej a potom ich dá na vyššie úrady. Možno skončili v Nitre, možno v Ostrihome, možno v Budapešti. Martin sa na Belej o nejaké tri roky, už ako vyštudovaný, zastavil. Ale ten múdry kňaz bol už mŕtvy a tajomstvo zvitkov odišlo s ním. O osude tých vzácnych zvitkov nikto viac nepočul. A Martin sa za nejaký čas vytratil do sveta hľadať šťastie. Vedeli, že bol za čas v Taliansku, potom vo Francúzsku, ale o ďalšom jeho osude, ako ani o tých zvitkoch, nikto nič nevie.

Bratku, dosť som Ti toho dnes popísal, horúco je, žena ma volá, aby sme si išli zaplávať. Maj sa dobre, drž sa, nedaj sa a nestráť sa v tom cudzom svete. Ozvi sa príležitostne zase Ty, aby Ťa nestihol Martinov osud. Píš na dohodnutú adresu, aby ma úrady nesledovali. Raz sa ešte uvidíme a spolu oslávime slobodu!

Ahoj, Tvoj Milan

II. LÁSKA

SVÄTÝ JÁN:

**V LÁSKE NIET STRACHU, A DOKONALÁ LÁSKA VYHÁŇA STRACH,
LEBO STRACH MÁ V SEBE TREST, A KTO SA BOJÍ, NIE JE DOKONALÝ V LÁSKE.**

KAŽDÝ DEŇ VÍTAM S LÁSKOU V SRDCI

Láska. Niet tajomnejšej, tvorivejšej, krajšej, konštruktívnejšej a mocnejšej sily na svete, ktorá by človeka priviedla ku krajšiemu životu!

Nenávisť spojená s intelektuálnou a fyzickou mocou môže zničiť nie len rodiny, priateľstvá a normálne ľudské vzťahy. História smutne dosvedčuje, že nekontrolovaná nenávisť môže zničiť malé i veľké národy, celé ríše, krásne mestá, neoceniteľné kultúrne pamiatky ľudstva, milióny životov, ba i celé civilizácie.

Iba neviditeľná sila lásky trvalo buduje, dáva život, usporiadanú rodinu, mier, priateľstvo, právo, slobodu, všeobecný rozvoj duchovný a materiálny, krásu a spoluprácu medzi ľuďmi a národmi. Niet krajšej, užitočnejšej a tvorivejšej sily vo vesmíre ako je láska. Neviditeľná sila lásky otvára, zohrieva, zmäkčuje, inšpiruje a pozdvihuje srdcia všetkých ľudí bez rozdielu rasy, národnosti, náboženstva, pohlavia i veku. Láska dáva nového ducha, novú nádej, úsmev na tvár a vyžaruje láskavú energiu z očí ľudí.

Láska posilňuje, dvíha videnie, dosahuje veľké, božské, inak nedosiahnuteľné ciele.

Pokiaľ v mojom srdci nebude panovať láska, celá moja práca, všetko moje snaženie v živote nebude mať zmysel.

Každý deň vítam s láskou v srdci.

Lásku urobím svojim najlepším spojencom a zároveň svojou najlepšou zbraňou ktorej sa nikto nikdy nezľakne a nikto sa jej neubráni. Lebo láska budí obdiv, úctu, dobrú vôľu a dôveru u priateľa i nepriateľa a má magickú silu vnikáť do ľudských srdcí.

Láska dokáže pretvoriť z profesionálnych zabijákov civilizovaných ľudí. Láska dokáže pretvoriť upadajúcu, chátrajúcu obec na obec kvitnúcich záhrad a rodiacich polí, krásnych a čistých príbytkov a pomáhajúcich si, usilovných, láskavých, usmiatych ľudí. Do takého miesta každý príde rád, či známy, či turista.

Ak sme sami nemali ešte šťastie horieť láskou, iste každý z nás videl ľudí, ktorí horia láskou. Či už telesnou, alebo duchovnou.

Takí ľudia priam žiaria šťastím! Takí ľudia rozdávali šťastie, dobré pocity a úsmevy širokému okoliu. Ich dotyky sú elektrizujúce.

VŠETCI ĽUDIA MILUJÚ ĽUDÍ, KTORÍ MILUJÚ.

Mojím argumentom a mojej filozofii môžu odporovať, mojím krásnym rečiam a môjmu úsmevu môžu nedôverovať, môjmu oblečeniu sa môžu vysmiať, moja tvár sa im môže nepáčiť i moje dary môžu podozrievať, ale moja úprimná láska ako lúče slnka roztopí i najväčší ľadovec v srdciach ľudí.

Každý deň vítam s láskou v srdci.

Ako to najlepšie dokážem? Tak, že si svoje srdce naplním láskou a na všetko sa budem pozeráť s láskou. Keď ráno otvorím oči, privítam nový deň s láskou. Každú prácu budem vykonávať s láskou. Keď večer zatvorím oči, poďakujem sa dňu s láskou. Musím mať rád veci bez ktorých môj život nemôže jestvovať. Mám rád spánok, lebo ma pripravuje na nový deň a mám rád bdenie, lebo mi dáva čas na prácu. Mám rád prácu môjho srdca, môjho mozgu, mojich pľúc, mojich tráviacich a všetkých orgánov tela. Mám rád svoje telo. Je chrám mojej duše, môjho intelektu. Bez neho by som nemohol vykonávať moje poslanie v živote. O moje telo sa preto musím dobre starať.

Mám rád slnko, lebo je životodárne. Mám rád dážď, lebo prináša úrodu. Mám rád sneh, lebo ma núti myslieť a plánovať dopredu. Mám rád svetlo, lebo mi umožňuje vidieť krásu ľudí a celej božej prírody. Mám rád tmu, lebo mi prináša údiv nad hviezdami. Mám rád radosť, lebo mi nadchýňa srdce a vítam smútok, lebo ma učí lepšie rozumieť iným ľuďom. Teším sa vyznamenaniam, lebo ich dávajú dobrí ľudia a vítam odmietnutia, lebo sú súčasťou ľudského života.

Každý deň vítam s láskou v srdci.

Mám rád svojich rodičov, svoju rodinu, svoju obec a svoj národ, lebo cez nich sa učím abecede lásky, cez nich sa učím rozumieť iných a mať rád celý svet.

MOJA LÁSKA MUSÍ BYŤ PRAKTICKÁ.

Bola by to nenávisť k svojej rodine, k svojmu národu, ak by som napríklad svoje deti nenakrímil, nezaodel, nechal ich bez domova, bez vzdelania a svoj národ nechal v nedôstojnom postavení poddaného, vykorisťovaného a v neslobode!

Mám rád piesne mojej matky a iné nikdy haniť nebudem. Mám rád umenie, lebo skutočné umenie povznáša ľudského ducha, vytvára v nás pocit krásna.

Skutočné umenie sú intímne rozhovory človeka s Bohom.

Láska rozširuje pravdu.

Mám rád pravdu, lebo pravda oslobodzuje, rieši problémy, udržiava dušu a myseľ čistú, vytvára dôveru medzi ľuďmi a národmi v každej oblasti životného podnikania.

Ak vždy hovorím pravdu, nemusím si pamätať ľži.

Každý deň vítam s láskou v srdci.

VŠETCI ĽUDIA SÚ MOJI BOŽÍ SÚRODENCI. Mám rád svojich priateľov a oni sa stávajú mojimi bratmi. Mám rád svojich nepriateľov, a tak sa stávajú mojimi priateľmi. Vždy hľadám dôvody na pochválenie ľudí a vyhýbam sa zlorečeniu. Ak ma jazyk kedykoľvek zvádza k lacnému kritizovaniu, zahryznem si doň. Keď susedovi zdochne koza, nadelím mu z môjho mlieka. Ocenenia dobrým spievam hlasno, hany iba do svojho rukáva.

Či nespievajú vtáky, kvety, vietor, rieky, hory, stromy, oceány a celá príroda piesne vďaka a ocenenia svojmu Stvoriteľovi? Spievajú mu za svoje jestvovanie, za dary zeme.

Ani na um im nepríde sťažovať sa a nariekať na svoj život.

A či ja nemôžem hovoriť podobnou rečou s Ním a s Jeho deťmi?

Môj život je najväčší dar aký človek môže dostať. Ak by som neďakoval každý deň Bohu za život na tejto najkrajšej planéte, aká by to bola odo mňa veľká nevdácnosť!

Všetkým vďačím za dary a pochvaly a za najväčší dar, za život, by som Stvoriteľovi každý deň neďakoval!?

Každý deň vítam s láskou v srdci.

A čo moje srdce?

V mojom srdci sa musí rodiť iba láska. Ďakujem mu za jeho veľkú prácu a budem sa s ním zhovárať iba láskavo a vždy budem doň sadiť iba dobré, užitočné myšlienky. Každý deň budem z neho vyháňať zlé myšlienky, ako je napríklad závišť a nenávisť.

Budem ho plniť vierou, láskou, nádejou a správnymi návykmi. A tie budem roznášať medzi ľuďmi. Aj zlý človek má v sebe niečo dobré na čom môžeme začať budovať. Moja úprimná láska strhne opony a múry podozrievania, ktorými si ľudia ohradili srdce proti zlobe sveta. Namiesto zátarasov a prepadišiek trpezlivo vybudujem mosty porozumenia a dôvery, aby moja láska mohla po nich prejsť do ich srdc.

Každý deň vítam s láskou v srdci.

KAŽDÝ ČLOVEK POTREBUJE LÁSKU.

Láska je boží, univerzálny liek pre celé ľudstvo. Budem mať rád tvorivých, vynachádzavých a usilovných, pretože oni zaručujú skutočný pokrok a inšpirujú ma. Budem mať rád vodcov, pretože sú to takisto iba krehkí ľudia. Budem mať rád pokorných, lebo sú múdri. Budem mať rád bohatých, lebo sú osamelí a ľudia im závidia bohatstvo. Budem mať rád chudobných, lebo ich je tak mnoho. Budem mať rád mladých pre ich oheň v srdci a záruku budúcnosti. Budem mať rád starých pre ich vykonanú prácu, múdrosť, rozvážnosť a blízkosť k Bohu.

Každý deň vítam s láskou v srdci.

LÁSKA JE NAJKONŠTRUKTÍVNEJŠIA SILA VO VESMÍRE. Láska je vynachádzavá, tvorivá, obetavá, štedrá. Láska hory prenáša a rozprávkovú múdrosť svetu prináša.

My, ktorí sme boli zamilovaní aspoň raz v živote, vieme, ako skutočná, prirodzená a opätovaná láska medzi mužom a ženou nás zodvihla do siedmeho neba. V tomto krásnom, neopísateľne príjemnom stave by sme chceli prežiť celý život. Mnohí v mene tejto lásky vykonajú veľké veci. Lenže táto úbozná extáza, taká krásna a každým vyhladávaná, toľko ráz hudobníkmi a básnikmi ospievaná, je väčšinou telesného, hormonálneho pôvodu a v neskoršom veku prirodzene pohasne.

Prečo netrvá tak dlho ako by sme si želali? Ak by stav zamilovanosti trval celý život, život by bol jedna veľká extáza a mohli by sme vykonať toľko veľkých, krásnych činov! Ale, koľkí ľudia boli

sklamaní v takejto láske, až po agóniu, až po vraždu alebo samovraždu. Shakespearovi Romeo a Júlia sú v našej európskej kultúre klasický príklad. Tento druh lásky nie vždy prináša šťastie a pokoj. Prečo?

Preto, lebo táto láska má zväčša telesný pôvod. Potrebná, krásna, Bohom daná, ale fyzická. Fyzická láska je ľudsky krehká, založená na hmotnej príťažlivosti, aby sa ľudstvo mohlo príjemným spôsobom rozmnožovať.

Jestvuje však láska založená na Božej, čisto duchovnej príťažlivosti, ktorá nevyprchá s ubúdaním sexuálnych hormónov v našom tele. Táto láska je láska Boha k nám, jeho deťom a nás k Bohu-Otcu. Je to láska najvyššej kategórie, ktorá nám zaručuje ohromnú silu zamilovanosti na duchovnej úrovni. Táto láska, ak ju praktizujeme v našom živote, nám dáva stálu extázu a stálu silu tvorivosti. Nikoho, ani ženu, ani muža neohrozuje. Dáva ľudstvu porozumenie a pokoj.

Každý deň vítam s láskou v srdci.

DUCHOVNÁ LÁSKA NÁS NIKDY NESKLAME.

Boh nás vždy miluje. I vtedy, keď ho my nenávidíme. Jeho láska ma ochraňuje a povzbudzuje v každej životnej situácii, v samote i medzi ľuďmi. Duchovná láska ma zodvihuje v časoch poníženia, neslobody, depresie a ťažkostí. Znasobuje moju radosť v časoch úspechov a plesania.

TAKOUTO DUCHOVNOU LÁSKOU BUDEM MILOVAŤ SVET.

Z takejto lásky si urobím ochranný štít pre svoj život. Štít ukovaný z takejto lásky je najsilnejší pancier. Obrním sa pancierom duchovnej lásky a to mi pomôže prekonať všetok strach u seba a iných a dovolí mi bezpečne sa pohybovať medzi všetkými ľuďmi.

Duchovná láska necúvne pred nikým a pred ničím. Duch svätý dal Apoštolom takú lásku.

Takto sa oslobodím od tyranie strachu a ľuďom môžem zvestovať túto dobrú zvesť o najväčšej sile vo vesmíre, o novom živote.

A tí, ktorí uveria, budú zapísaní do večnej knihy myšlienok a činov sveta, do knihy života.

Ich meno bude hlboko vryté v srdciach ľudí, lebo oni ďalším s veľkou radosťou ukážu túto cestu k bohatému a úspešnému životu.

Duchovnou láskou vybudujem dôveru ľudí ku mne. A duchovnou láskou vybudujem sebadôveru a odvahu v mojom srdci, obe tak prepotrebné pre veľké činy.

Každý deň vítam s láskou v srdci.

Na každého koho stretnem budem sa pozerat' iba jedným spôsobom.

V DUCHU KAŽDÉMU POVIEM: MÁM ŤA RÁD.

Hoci to poviem iba v duchu, moje slová a city budú vyžarovať z mojich očí, z celej mojej bytosti. Oči sú zrkadlom duše. Moja duša a moje telo budú žiariť, lebo budú horieť láskou. Láska prinesie úsmev na tvár a ľudia to budú vidieť, cítiť a počuť.

Moja láska ich bude ohrievať a ich srdcia sa otvoria ako kvety. Kto z nich môže odmietnuť moju dobrú zvesť, moju ponuku, môj obchod, moju myšlienku keď pociťia moju lásku?!

Taký je zákon celého vesmíru, že láska priťahuje lásku, pravda priťahuje pravdu, úspech priťahuje úspech a nenávisť priťahuje nenávisť.

Každý deň vítam s láskou v srdci.

Ak by som nemal nič iné okrem lásky, ak by som bol chudobný ako kostolná myš, aj tak budem úspešný. Lebo čo z toho, ak by som bol čo i najmocnejší a najbohatší človek v celom vesmíre, ale šíril by som iba zlobu, nenávisť a ničil by som ľudstvo. Tak by som bol najneúspešnejší a najpreklínanejší človek vo vesmíre. Bolo by lepšie, ak by som sa vôbec nenarodil. Marx, Lenin, Stalin, Hitler, Mussolini, Mao a im podobní boli motivovaní nenávisťou, pýchou, strachom a chorobnou ambíciou manipulovať ľuďmi. Výsledkom ich činnosti sú desiatky miliónov mŕtvych a utrápených. Milujúci slobodu a spravodlivosť budú ich činy proti Bohu večne preklínať. Sú svedkami nedostatku lásky na Zemi.

MÚDRI MILUJÚ. Vedú tak úspešný život, lebo ich práca lásky je slobodná a výsledky slobodnej práce lásky pretrvávajú veku. Ja chcem byť úspešný a užitočný ľudstvu a preto od tejto chvíle láska bude riadiť celú moju činnosť, všetko moje podnikanie, celý môj život.

Každý deň vítam s láskou v srdci.

SVÄTÝ PAVOL O LÁSKE:

Keby som hovoril všetkými ľudskými jazykmi, aj anjelskými a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal.

A keby som mal dar prorocstva a spoznal by som všetky tajomstvá a vedy, keby som mal takú silnú

vieru, že by som hory prenášal a lásky by som nemal, ničím by som nebol.

A keby som rozdal celý svoj majetok ako almužnu a keby som obetoval svoje telo, aby som bol slávny a lásky by som nemal, nič by mi to neosožilo.

Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z neprávosti, ale raduje sa z pravdy.

Všetko znáša, všetko verí, vo všetko dúfa, všetko vydrží.

Láska nikdy nezanikne. Proroctvá prestanú, jazyky zamĺknu a poznanie pominie. Lebo poznáme len sčasti a sčasti prorokujeme.

A keď príde to, čo je dokonalé, prestane, čo je len čiastočné.

Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, poznával som ako dieťa, rozmýšľal som ako dieťa. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. Teraz vidím iba nejasne, akoby v zrkadle, no potom budem poznať tak, ako som aj ja poznaný.

A tak teraz ostáva viera, nádej, láska.

NO NAJVÄČŠIA Z NICH JE LÁSKA.

EVE

TIBOR KOVALÍK

LÁSKA JE PRE NORMÁLNY VÝVIN ČLOVEKA ROVNAKO POTREBNÁ AKO POTRAVA A SLNKO

Každé veľkometo na svete má štvrť, ktorá je známa vysokou kriminalitou, prostitúciou, alkoholizmom, drogami, lenivosťou, bezduchovosťou a teda beznádejou, rozvráteným rodinným životom a úbožiatkami deťmi, ktoré nepoznajú otca, mnohé ani matku. Sú to štvrte depresívnej chudoby, morálnej aj fyzickej špiny.

Niektoré také štvrte produkujú až päťdesiat percent kriminality toho mesta. Väčšina obyvateľov týchto miest sa takýmto štvrtiam vyhýba, boja sa do nich vkročiť i za bieleho dňa, tobôž ešte za noci.

V jednom americkom meste mladší profesor sociológie na miestnej univerzite, ktorý študoval životné podmienky kriminálnikov, rozhodol sa štatisticky zachytiť dlhodobý vývoj detí z jednej takej štvrte.

Svojim univerzitným študentom dal za úlohu ísť do najhoršej základnej školy v najhoršej štvrti a získať o deťoch tej školy toľko podrobných sociologických informácií, koľko len môžu. Väčšina detí bola z rozvrátených rodín, sociálne polosiroty, otcovia a matky nezodpovední.

Medzi nimi boli aj tri triedy základnej školy, v ktorých učila jedna svojej profesii veľmi oddaná a láskavá učiteľka. Vedelo sa o nej, že hladným deťom na vlastné trovy nosí z domu aj jedlo. Mala rada deti.

Univerzitní študenti splnili svoju úlohu, podľa pokynov profesora zozbierali materiály a on ich uložil do archívu školy.

Po dvadsiatich piatich rokoch ten istý profesor vytiahol z archívu údaje o tých deťoch, rozdal ich novej generácii študentov s novou úlohou: choďte a získajte údaje o bývalých žiakoch tej základnej školy, teraz už dospelých ľuďoch. Vyhľadajte každého, koho môžete, a získajte všetky možné informácie o ich živote.

Jeho usilovní študenti vystopovali prakticky všetkých, i keď mnohí žili v iných mestách a časť z nich už ani nežila. Keď všetky údaje spracovali, niečo im do štatistiky nepasovalo, niečo bolo mimo očakávaného pravidla. Boli to bývalí žiaci onej láskavej učiteľky. Na veľké prekvapenie profesora i študentov, väčšina jej bývalých žiakov, ženy i muži, viedli normálny, slušný, občiansky zodpovedný, rodinný život.

Nie štyridsaťdva, čo bol priemer, ale iba tri percentá z tejto skupiny láskavej učiteľky skončili vo väzení.

Všetkým bývalým žiakom láskavej učiteľky študenti-výskumníci poslali dotazník s jednou jedinou otázkou: Kto mal na vás najväčší, najpozitívnejší vplyv vo vašom detstve? Absolútna väčšina napísala to isté: meno tej láskavej učiteľky. Niektorí pripísali: bola mi viac ako moja vlastná matka.

Profesor a jeho študenti sociológie sa jednoznačne rozhodli, že onú láskavú učiteľku vyhľadajú a opýtajú sa na jej veľké pedagogické tajomstvo, zázrak. Našli ju už polohľuchú v jednom starobinci. Ich otázke, ako taký zázrak dokázala a ich žiadosti, nech im dá svoj pedagogický recept, celkom nerozumela. Otázkou i žiadosťou bola prekvapená.

Ale po chvíľke zamyslenia povedala: Nebol to nijaký zázrak a ani nijaký zvláštny pedagogický recept nemám. Iba som sa vždy snažila dvíhať ich ducha, vštepovala som do nich, že sú dobrí, hodnotní a schopní ľudia.

Keď už študenti s profesorom odchádzali, nie celkom uspokojení jej odpoveďou, tá oddaná, čierna učiteľka potiahla starého profesora za rukáv a dodala:

Viete, ja som mojich žiakov mala rada ako moje vlastné deti.

III. ŽIVOT

EPIKTETUS:

**PRAKTIZUJ NAJPRV MALÉ VEČI,
IBA POTOM PRISTŮP K VELKÝM.**

DNES ZAČÍNAM NOVÝ ŽIVOT

Dnes som sa znova narodil.

Dnes zahadzujem svoju nepotrebnú minulosť, vyberám z nej iba užitočné. Zahadzujem minulosť, ktorá doteraz znášala údery neúspechov a rany bolestnej ľudskej priemernosti.

Dnes som sa znova narodil. Moje rodisko je krásna zem, bohatý sad, v ktorom je dosť krásneho ovocia pre každého človeka.

DNES ZAČÍNAM ZBERAŤ OVOCIE MÚDROSTI z tých najlepších a najkrajších stromov. Tie stromy zasadili najskúsenejší a najmúdrejší z doterajších generácií ľudstva.

Dnes toto dozreté ovocie múdrosti nenásytne hltám, lebo mi dáva výživu pre nový a plný život.

Dnes začína nový život.

Dávam sa na priamu, mnohými úspešnými ľuďmi vyskúšanú cestu. Je to cesta naplnená veľkými príležitosťami, prácou, radosťou a bohatou odmenou. Viem, že mnohí, ktorí kráčali po nej, rýchlo sa unavili, vzdali sa, spadli a nevládali sa zodvihnúť. Tí naďalej zúfajú v neúspechu. Ich vôľa zlepšiť si život bola slabá. Ich sebadôvera krehká. Ich viera plytká. Ale tí, ktorí sa nevzdali, radostne oslavujú dôstojný život, tešia sa z ich sily a právom sa hrdia úspechmi. Ja sa nevzdám, lebo v mojich rukách držím doklad, návod, mapu, ktorá mi ukazuje vyskúšanú cestu a ktorá ma bezpečne povedie cez úskalia a križovatky do nového života.

O takom návode, o takej mape som doteraz iba sníval. NEÚSPECH UŽ NIKDY NEBUDE PLÁCOU ZA MOJU POCTIVÚ PRÁCU.

Dnes začínam nový život.

Tak ako pôrodná bolesť nezostáva v matkinom a mojom tele natrvalo, takisto ani pády a neúspechy neprevládnu natrvalo v mojom živote. Neúspech ako ani bolesť nemôže byť trvalým spolucestujúcim môjho života. V minulosti som utrpel neúspechy, tak ako som trpel bolesťou. Od dnešného dňa bolesti neúspechov nebudem viac trpieť.

Som pripravený prijať princípy a múdrosti vekov, ktoré ma vyvedú z tmy priemernosti na svetlo, kde vládne slobodný, bohatý a šťastný život.

OSLOBODENIE OD DUCHOVNEJ A MATERIÁLNEJ ŽOBROTY JE ĽUDSKÉ PRÁVO.

Toto právo, prirodzene, patrí aj mne. Ale nikto mi ho nemôže darovať. Musím si ho najprv plne uvedomiť a potom prácou sám vydobýť.

Dnes začínam nový život.

Viem, že nemám na to večnosť! Ale mám k dispozícii dvadsaťštyri hodín denne a tristo šesťdesiatpäť dní do roka. To je môj najväčší kapitál. Nezmámim ho na hlúposti. A nepremárnim vlastný život čakáním, až mi ktosi čosi hodí, ako psovi kosť. Nikdy nebudem očakávať, že ma nejaká vláda bude v živote plekať ako dojča. Hej, mám vydelený čas ako všetci. Využijem ho tak, ako ho využilo už toľko úspešných ľudí na tejto krásnej a bohatej planéte. Vezmem si, čo mi patrí.

ROZHODOL SOM SA KRÁČAŤ PO CESTE ÚSPECHU. Každý človek môže mať iný cieľ, inú predstavu o úspechu. Niektorí chcú študijný úspech, iní peňažný, duchovný, vedecký, štátnický, športový, umelecký alebo rodičovský. Niektorí chcú urobiť planétu Mars obývatel'nou, iní chcú, ako matka Tereza, nevládných, chorých a odhodnených dvíhať k dôstojnému životu. Môj cieľ sa môže, ale nemusí stotožňovať s cieľmi iných ľudí.

Ale dosiahnutie vytýčeného cieľa vždy znamená úspech a radosť zo života.

Dnes začínam nový život.

Neviem, ako dlho budem žiť. Ale čas života, ktorý je pre mňa určený, musím plánovať trpezlivo a konať rozhodne. Príroda nikdy nekoná prenáhlene. Človek, rovnako ako príroda, rastie a rozvíja sa podľa presného plánu, postupne a harmonicky. Každý strom začne najprv pučať, potom kvitnúť, až potom prídu plody. A každý plod si vezme svoj čas na dozretie.

KAŽDÝ MÔJ ČIN BUDE AKO DOBRE VYZRETÝ PLOD. Najprv si stanovím realistický cieľ. Každý cieľ

sa začne v mojej mysli rozvíjať ako púčok ruže. Každý môj cieľ budem plánovať a dosahovať postupne. Aj do jablčka musím veľa ráz zahrynúť, aby som ho mohol celé zjesť.

A či mám správne vedomosti a skúsenosti, aby som mohol dosiahnuť plnú zrelosť a náročnosť mojich cieľov? Ved' na ceste životom som už veľa ráz zakopol a spadol do kaluže sebaľútosti. Vykročím do nového života nezaťažený nepotrebnými vedomosťami a bezvýznamnými skúsenosťami. Podržím si iba tie, ktoré sú užitočné a v súlade s mojím cieľom. Odpustím si chyby a oslobodím sa od činov, ktoré zaťažovali a znižovali moju hodnotu. Aby som vykročil s čistým srdcom, aby som mohol spolupracovať so všetkými bez predsudkov, odpúšťam všetkým, o ktorých si myslím, že mi uškodili. Takto, s ľahkým srdcom a čistou myslou, bude sa mi rezko kráčať. Budem v sebe nieť iba to užitočné a potrebné.

AK MI VEDOMOSTI CHÝBAJÚ, RÝCHLO SI ICH DOPLNÍM. Ustavičné formálne a súkromné štúdium bude môj spôsob života.

Týmto dňom odhadzujem svoju starú kožu neúspechov. Mám prirodzené právo byť novým, slobodným človekom!

Dnes začínam nový život.

Každému človeku dal Boh prirodzené talenty a schopnosti. Moja ľudská povinnosť je využiť tieto prirodzené danosti, ako aj všetko naučené, získané, šľachetné, čo je vo mne. A budem získavať iba také vedomosti a skúsenosti, ktoré mi prinesú bohatú duchovnú a materiálnu úrodu. Sú ľudia, ba i celé národy, ktoré nevyužívajú prakticky svoje vedomosti a skúsenosti, a preto nemajú plnú slobodu, sú závislí od iných. Iba praktický a rozhodný stav môjho vedomia ma povedie k rozvoju a úspechu.

Čo je úspech?

Ani dvoch spomedzi sto múdrych nemožno nájsť, ktorí by úspech definovali rovnako. Ale neúspech sa dá definovať celkom jednoducho. **NEÚSPECH JE NESCHOPNOSŤ ČLOVEKA USKUTOČNIŤ SVOJE NAJLEPŠIE CIELE.**

Ja uskutočním svoje najlepšie ciele!

Dnes začínam nový život.

Každý človek na zemi má každý deň k dispozícii rovnaký čas. Presne dvadsaťštyri hodín. Každý dýcha ten istý vzduch, žije pod tým istým slnkom, živí sa produktmi tej istej zeme, pije tú istú vodu...

Čo je to teda, čo rozdeľuje ľudí na neúspešných a úspešných?

ICH NÁVYKY!

Ich myšlienky, podľa ktorých sa podvedome riadia. Ich predstavivosť. Ich viera. Ich odvaha. Ich vzdelanie. Ich sila vôle. Ich snaha konať dobro alebo zlo.

Ale to sú všetko v prvom rade výsledky ich návykov, z ktorých sa skladá ich životný štýl. Dobré návyky vedú každého k dobrému, správne živu. Ak moje návyky ma nevedú k dobrému životu a k môjmu cieľu, čo najrýchlejšie ich zmením!

DOBRE NÁVYKY SÚ KLÚČOM K ÚSPECHU.

Vytvorím si dobré návyky a budem ich so železnou disciplínou alebo disciplínou svätých dodržiavať.

Dnes začínam nový život.

Keď som bol dieťa, bol som otrokom svojich prírodných impulzov. Potreboval som plienky. Ale disciplínou ma rodičia od tých návykov odnaučili. Potom ma naučili abecedu a násobilku. Pravda, bez disciplíny by som ani násobilku, ani abecedu nevedel. Boli to nové a správne návyky. Keď som dospel, ako každý, stal som sa otrokom svojich nových návykov. Ale či všetky moje návyky sú správne a užitočné ako abeceda a násobilka?

V minulosti som sa veľa ráz vzdal svojej slobodnej disciplinovanej vôle. Vedome či nevedome. Časom som nazbieral niektoré neužitočné, nesprávne návyky, ktoré držia moju krajsiu budúcnosť vo väzení.

Každý dospelý človek má slobodnú vôľu, je sám sebe pánom a s tým ide ohromná, nedocenená moc človeka: **ČLOVEK MÁ OHROMNÚ MOC KONAŤ VLASTNÉ ROZHODNUTIA.** Použijem túto svoju moc. Rozhodujem sa pre nové, rozumné, užitočné návyky, ktoré ma vyvedú z tmavej priemernosti na svetlo, do slobody, k novému, pozitívnemu, úspešnému životu!

Dnes začínam nový život.

Môj doterajší život bol veľa ráz riadený rôznymi chůtkami, vášňami, predsudkami, nesprávnymi informáciami a vedomosťami, strachom, závišťou, nenávišťou, neistotami, žiarlivosťou, rôznymi komplexami z detstva, rôznymi politickými a spoločenskými tlakmi, skrátka, zlozvykmi. **NAJHORŠIE**

OTROCTVO JE OTROCTVO VLASTNÝCH ZLÝCH NÁVYKOV.

Ak už musím byť otrokom návykov, nech sú to návyky dobré, ktoré ma povedú k cieľu. Nikam nevedúce, nepotrebné návyky a pochybovanie o vlastných silách zničím. Na ich miesto, do čerstvých brázd svojej mysle zasejem iba cenné semená. Tieto dobré, zdravé semená vyklíčia do nových istôt, vyrastú do plného, krásneho života.

Ako najlepšie uskutočním svoj prerod?

Tak, ako som sa naučil abecedu a násobilku. Opakovanie je matka perfektnosti. Opakovaným čítaním, premýšľaním, meditovaním a praktizovaním tu obsiahnutých a vyskúšaných pravd a princípov uskutočním svoj prerod.

Dnes začínam nový život.

Každá kapitola tejto knižky mi dáva užitočné, donedávna utajované a tisícročiami vyskúšané pravdy a princípy. Ak si ich plne osvojím a budem ich praktizovať, prerodím sa na nového, lepšieho človeka.

Taký je zákon prírody, že iba nový návyk môže nahradiť návyk starý. Budem svoj prerod uskutočňovať plánovane, disciplinovane a harmonicky. Lebo plánovane, disciplinovane a HARMONICKY PRACUJE KAŽDÝ ZDRAVÝ ORGANIZMUS, každý zdravý systém. Ak by bunky a orgány môjho tela nepracovali podľa plánu, v úplnej harmónii a prísne disciplinovane, to jest vždy a spoľahlivo, moje telo by bolo jeden veľký zmätok. Nebol by som normálny. Bol by som duševne a telesne chorý. Nijaká spoločnosť ani nijaký spoločenský alebo technický systém, ani nijaké vojsko by nikdy neboli úspešné, keby nepracovali plánovane, harmonicky a disciplinovane. Bez týchto kvalít by nám symfonický orchester hudbou veľkých majstrov nikdy nepripravil krásne a duchovné a umelecké zážitky.

Dnes začínam nový život.

Ako na to? Tak ako iní úspešní. Najprv prečítam celú knižku od začiatku do konca. Potom budem čítať každú kapitolu po sedem dní dva razy denne. Najlepšie hneď ráno po prebudení a večer tesne pred spánkom. Vždy na tichom mieste, aby som nebol vyrušovaný. Najlepšie nahlas. Takto zaktivizujem city a dva dôležité zmysly, zrak a sluch. SEDEM DNÍ. DVA RAZY DENNE. Plánovane, harmonicky a disciplinovane, pravdy a princípy úspechu sa budú utvrďovať v mojej mysli a v mojom srdci. Postupne budem zvliekať staré, nepotrebné návyky, ako staré nepotrebné háby a nahradím ich novými. TAK SA VNÚTORNE NAJPRV PREBUDÍM, POTOM PRERODÍM. Nadobudnem nové ja. V tom je skryté tajomstvo ľudskej dokonalosti. V tom je tajomstvo úspechov veľkých ľudí od začiatku sveta.

Dnes začínam nový život.

Návody tejto knižky opakovaním preniknú do môjho podvedomia. Podvedomie nikdy nespí a je skutočným riaditeľom mojej dennodennej činnosti. Teraz ma moje podvedomie môže riadiť, nútiť konať veci, ktoré ani nechcem, ktoré ma nevedú k zlepšovaniu, k veľkosti, k spokojnosti so svojím životom. Keď návody bratov spracuje moja myseľ a moje podvedomie, nadobudnem optimizmus, energiu a vitalitu, akú som nikdy predtým nepoznal.

MOJA ŽIVOTNÁ ENERGIA BUDE NARASTAŤ. Môj zápal konať sa zvýši. Moja túžba stretnúť sa so svetom a novými výzvami ma bude dirigovať k správnej činnosti. Ľahko prekonám strach, ktorý moju aktivitu doteraz brzdil. Budem odvážnejší, rozhodnejší, veselší, spokojnejší a šťastnejší ako kedykoľvek vo svojom doterajšom životnom živorení. Budem reagovať na všetky situácie s ľahkosťou, odhodlanosťou, elánom a rozhodnosťou.

Nové návyky, nové ciele, nové úlohy, nová hrdosť. Ľahší a príjemnejší život.

Dnes začínam nový život.

Prebudovávanie môjho života nemôžem brať na ľahkú váhu. Tisíce hroziem sa musí spracovať, aby sa naplnila jedna fľaška šťavy alebo dobrého vína. Tak je to aj s hroznami múdrosti obsiahnutými v tejto knižke. Čas preosial všetko. Iba čisté pravdy, ako čisté víno, zostali. Tieto pravdy budem piť ako vysmädnutý na púšti a nerozlejem ani kvapku. Tak budem potom piť i dobré víno svojich úspechov.

ZVLIEKAM STARÚ, ŠKAREDÚ KOŽU ŠKODLIVÝCH NÁVYKOV. Hádzem ju na smetisko minulosti.

S novou myslou a srdcom, ako v novom šate, budem kráčať hrdý medzi ľuďmi a oni ma sotva spoznajú, lebo budem nový človek. Odvážne, so zdvihnutou hlavou a priamym zrakom kráčajúci do bohatého života.

Dnes začínam nový život.

METAMORPHOSES OF LIFE

TIBOR KOVALÍK

Then a hermit, who visited the city once a year,
came forth and said, Speak to us of Pleasure.
And he answered, saying:
Pleasure is a freedom-song,
But it is not freedom.
It is the blossoming of your desires,
But it is not their fruit.

It is a depth calling unto a height,
But it is not the deep nor the high.
It is a caged taking wing,
But it is not space encompassed.
Ay, in very truth, pleasure is a freedom-song.
And I fain would have you sing it with fullness of heart;
yet I would not have you lose your hearts in the singing.

Kahlil Gibran

ZAČALI NOVÝ ŽIVOT...

Andrew F. Hudak Jr., predseda Slovak Garden, vo Winter Park na Floride, v jeho knižke Slovaks in Florida opisuje život slovenských pionierov na tomto populárnom a horúcom polostrove Spojených štátov amerických. Z mnohých floridských Slovákov, ekonomicky najúspešnejší bol Andrej Duda z Velčíc. Rodina Andreja Duda sa prisťahovala na Floridu z Clevelandu s niekoľkými ďalšími rodinami v roku 1912. Boli to všetko hlboko veriaci evanjelici, členovia kostola sv. Lukáša. Duda zvolili za predsedu kolónie, ktorú pomenovali Slavia.

Dedinka Slavia je na severovýchod od veľkomesta Orlanda. Na farmárčinu sa dali preto, aby im deti mohli vyrastať v neskazenom svete, preč od priemyselného veľkomesta, akým vtedy bol rýchlo rastúci severský Cleveland. Prví pionieri nepoznali subtropické podnebie, rastliny a zvieratá. Prežívali veľké ťažkosti. Iba silná kresťanská viera ich mohla preniesť cez všetky skúšky života v neznámom a nehostinnom prostredí.

Andrej Duda s manželkou a štyrmi deťmi začali pestovať zeleninu. Zvlášť zeleru sa dobre darilo na desiatich akroch nekvalitnej zeme. Podnik Duda, usilovnosťou a obchodnou vynaliezavosťou sa v štyridsiatych rokoch vypracoval na "zelerového kráľa Floridy". V roku 1943 rodina na Floride vlastnila už dvadsaťosem tisíc akrov zeme.

Po smrti Andreja seniora, vedenia podniku sa chytili jeho traja synovia John, Andrew jr. a Ferdinand. V roku 1966 Duda brothers obrábali dva a pol milióna akrov zeme v USA a Austrálii. Posledný z originálnych pionierov, Ferdinand, vzdal sa managementu v roku 1977.

Dnes vedie obchodne rozvetvený podnik tretia generácia.

Keď sa táto tretia generácia rozhodovala ako pomenovať moderné mesto, ktoré vystavali v strednej Floride, jednomyseľne sa dohodli na mene VIERA.

Lebo bola to ohromne silná VIERA v Boha a jeho syna Ježiša Krista týchto slovenských pionierov-kresťanov-evanjelikov, ktorá im držala ducha na výške, keď už od únavy aj kone, aj mulice kapali. Tretia generácia Dudovcov si takto oceňuje mimoriadne usilovných, nadaných a vytrvalých predkov z Velčíc.

Dnes niektorí finanční odborníci odhadujú hodnotu majetku rodiny Duda okolo jednej miliardy dolárov.

Hej, Dudovci dnes vedú nový život.

IV. VÍŤAZ

GEN. Dr. M. R. ŠTEFÁNIK:

**JA SA PREBIJEM,
LEBO SA PREBIŤ CHCEM!**

VYTRVALOSŤ MA PRIVEDIE K VÍŤAZSTVU

Tento ďalší základný princíp trvalo zakotvím do svojho podvedomia. Tento dôležitý princíp ma bude riadiť pri každej mojej činnosti.

Je známy psychologický experiment s potkanom, ktorého vedci najprv vyhľadávali a potom ho vložili do komplikovaného bludiska. Na druhý koniec bludiska položili voňavú potravu. Len čo potkan zaňuchal potravu, začal hľadať cestu, aby sa k nej dostal. Potkan blúdil v mnohých uličkách. Väčšina uličiek bola slepá, nevedla ho k cieľu. Len čo však zistil, že ulička ho nevedie k cieľu, hneď sa otočil a utekal do ďalšej a ďalšej. Potkan po mnohonásobnom sklamaní sa konečne dostal k cieľu. Hneď sa vrhol na žrádlo. Zaslúžil si ho!

Ak by sa bol vzdal po dvoch-troch neúspechoch, ak by si sklamaný na pol ceste sadol a začal nariekať nad svojim ťažkým životom, nikdy by sa nenažral. Ale potkan behal, hľadal, skúšal, namáhal sa, spotreboval veľa energie, ale nedal sa odradiť, nevzdal sa (pracoval usilovne!).

POTKAN VYTRVAL A ZVÍTAZIL.

Obyčajný potkan. Obyčajné hoviadko. Ale aká veľká inšpirácia a poučenie!

Chlapče, dievča, ak sa chceš najesť, ak chceš dosiahnuť svoj cieľ, nikdy sa nevzdávaj. Vytrvaj! Keď potkan vie vytrvať a zvíťaziť, napriek komplikovanému bludisku, ja, človek, musím vytrvať a zvíťaziť i keby mi život pripravil stonásobne ťažšie bludisko!

Môj cieľ, dosiahnuť kvalitný život, je ďaleko viac ako iba rozvoniavajúca potrava!

Vytrvalosť ma privedie k víťazstvu.

Výrok slávneho vynálezcu Thomasa A. Edisona, ktorý ľudstvo obohatil o vyše tisíc patentov, držím si v pamäti: Úspech je deväťdesiat percent roboty v pote tváre a desať percent inšpirácie. On a jeho skupina výskumníkov sa najprv potili pri päťtisíc experimentoch, až potom vynášli praktickú žiarovku.

Generál George Washington, veliteľ ľudovej, revolučnej oslobodeneckej milície musel najprv prehrať väčšinu bitiek s dobre vycvičenými britskými vojskami, aby nakoniec vyhral vojnu. Vydržal prehry, vydržal zradu, vydržal politické útoky od vlastných. Ale vytrval vo svojej viere v správnu vec. Vytrval a základy najprosperujúcejšej a najmocnejšej slobodnej krajiny boli položené. Niet pochýb, že USA každý rešpektuje. Či ich miluje, alebo nenávidí. Ich spoločensko-politický systém museli reparovať iba raz, v Občianskej vojne 1861-64.

AJ SLOVENSKO JE VYNIKAJÚCI PRÍKLAD VÍŤAZSTVA VYTRVALOSTI. Slovenskí patrioti sa snažili vydobýť štátnu samostatnosť pre svoj národ od roku 1848, počnúc štúrovskou národnou revolúciou. Vystriedalo sa niekoľko generácií, kým Slovensko dosiahlo vlastnú štátnosť. Tragicky vlastnú štátnosť stratilo a znova ju slovenskí patrioti museli vydobýjať. Koľko potu a krvi najlepší synovia a dcéry mnohých generácií národa museli vyliať?! Koľko práce, modlitieb, slz, koľko sklamaní, koľko osobných, peňažných a majetkových obetí museli Slováci doma a za hranicami priniesť! Kto to dokáže spočítať? Koľko bojov museli zviest' so silnými zahraničnými i domácimi nepriateľmi! Koľko slovenských vlastencov muselo opustiť domovy, utekať za hranice pred neľútostnými nepriateľmi! A koľko ráz boli slovenskí patrioti zradení, väznení, trýznení a zabíjaní, obyčajne vlastnými ľuďmi v cudzích službách!

Po bojoch mnohých generácií, po mnohých prehratých bitkách, národ konečne slávil úspech. Po tisíc rokoch národnej poroby...!

SLOVENSKÝ NÁROD VYTRVAL A DOSIAHOL SVOJ CIEĽ!

Veľké, slávne historické víťazstvo: samostatný, slobodný, demokratický štát. Konečne dôstojné medzinárodné postavenie zázračne vytrvalého národa!

A Európa, vďaka Bohu, bez stalinov a hitlerov!

Vytrvalosť nás priviedla k víťazstvu!

Vždy tak bolo aj bude v dejinách ľudstva: úspechom sú odmeňovaní iba usilovní a vytrvalí. Morálni, obetaví, vynachádzaví, usilovní a vytrvalí ťahajú vždy ľudskú spoločnosť dopredu. Motiváciou týchto ľudí je láska k Bohu a pravde, silná viera a spaľujúca túžba po víťazstve spravodlivosti. Ich cieľ je

vyššie dobro pre národ, pre ľudstvo. Niektorí múdri odhadli, že takýchto silných, prirodzených vodcov žije v ľudstve iba asi päť percent. Ja chcem byť jedným z tých päť percent.

Aký je ideálny cieľ?

Ideál, ideálny cieľ je taký, ktorý bude pre mňa aj chlebiček, aj koníček. Aj peniaze, aj radosť a morálne zadost'učinenie.

IDEÁLNY CIEĽ JE TAKÝ, KTORÝ MÔŽEM OBJAŤ CELOU SVOJOU BYTOSŤOU.

A taký cieľ musí byť realistický. Radšej menší ako nesplnený.

Dobrymi príkladmi sú generál Dr. M. R. Štefánik, vedec, diplomat, a kanadsko-slovenský priemyselník Štefan Román, prvý predseda Svetového kongresu Slovákov, bojovníci za slobodu Slovenska. Obaja objali svoje životné ciele ich celou vysoko morálnou bytosťou.

Slovensko priviedli do nezávislosti ľudia vysokých morálnych kvalít.

Cieľ slovensko-amerického astronauta Eugena Čerňana - let na Mesiac - bol tiež takým cieľom. Povedal, že to bola aj jeho práca, aj jeho koníček. Títo príkladne úspešní ľudia vložili do toho celé srdce. Keď sa pozrieme do histórie, nájdeme v nej veľa takých príkladov. Všetci úspešní ľudia, či astronaut, umelec, učiteľ, kňaz, rodič, vynálezca, remeselník, športovec, či politik, milujú svoju prácu, svoje ciele, celou svojou bytosťou. A všetkých charakterizuje silné predsavzatie: nevzdať sa, prebiť sa, bojovať, vytrvať až do víťazného konca.

KAŽDÝ VÍŤAZ JE AUTOMATICKY POVAŽOVANÝ ZA VODCU.

Vytrvalosť ma privedie k víťazstvu.

Skôr ako sa vydám na akúkoľvek cestu, musím najprv poznať cieľ cesty. Musím vedieť, KDE chcem ísť, až potom premýšľam AKO sa tam dostanem.

Teda musím si najprv úplne ujasniť môj koncept a potom vypracujem detaily.

Tak ako maliar najprv má iba myšlienku, predstavu, koncept, čo chce namaľovať, až potom uvažuje aké veľké plátno má použiť. Potom si zhromaždí farby, štetce, špachtle. Až keď má všetko premyslené a pripravené, začne maľovať obraz do najmenších maličkostí, do najmenších farebných odtieňov. Tak ako staviteľ. Najprv predstava, potom plán, až potom základy a tehličku na tehličku.

NAJPRV SI MUSÍM URČIŤ CIEĽ. Kto chcem byť, čím chcem byť, čo chcem vykonať, čo chcem dokázať? KDE chcem byť o rok, o päť, o desať rokov, na konci svojho života? Keď už mám cieľ, potom si na papieri vypracujem dobre premyslený, pevný, ale v detailoch pružný plán. Do toho plánu si zaznačím dátumy a činnosť čo musím urobiť každý deň, týždeň, mesiac, aby som postupoval systematicky dopredu. Takto rozpracovaný plán mi pomôže nájsť najkratšiu cestu AKO sa dostanem k svojmu cieľu.

Okrem najkratšej cesty, spôsobu, si musím vypracovať aj alternatívnu cestu. Čo ak na hlavnej ceste narazím na nepredvídané prekážky? Každý dobrý plán počíta s prípadnými prekážkami a obchádzkami. Taký je život, taká je skutočnosť.

Ak bude jedna cesta zatarasená, podarí sa prejsť inou. Plán s dátumami, kedy a čo urobím, je harmonogram, kalendár mojej práce.

Bude to aj môj denník úspechov, v ktorom si odľakujem čo som už urobil a pripomeniem čo ešte musím urobiť.

Hlavný cieľ, projekt, je rozdelený na menšie, ľahšie splniteľné projekty, cieliky. Každý hlavný cieľ sa skladá z malých cielikov. Tak ako veľká mozaika sa skladá z početných malých kúsočkov. Každý deň budem do veľkej mozaiky svojho cieľa prikladať kamienok ku kamienku a budem sa tešiť z každého priloženého kamienka.

Splňanie drobných projektov, cielikov je nenamáhavý spôsob dosahovania hlavného cieľa. Takéto napredovanie robí plán prítiaživým, dosahovanie cieľa stane sa veľmi zaujímavou hrou. S úsmevom si odľakujem všetky splnené cieliky, až príde veľký a radosťný deň naplnenia môjho veľkého cieľa...

Stratégia vždy zostáva, ale taktika sa môže meniť podľa momentálnych okolností.

Je to aj postupné budovanie môjho sebavedomia.

CELÝ PECEŇ CHLEBA NEMÔŽEM PREHLTNÚŤ NARAZ. I keď som ako hladný, musím z neho ukrajsť po krajíčkoch. Ale kúsok po kúsku, časom a organizovane, zjedol som celý peceň - dosiahol som svoj cieľ.

Veľmi dôležité je rozvrhnúť si čas. Môžem venovať svojmu cieľu aspoň dve-tri hodiny denne? Viac? Menej? Koľko? Je to ako výstup horolezcov na vysoký horský štít. Výstup musia mať rozpočítaný na hodiny, ba minúty. Až na kroky.

A potom, keď každý vie čo má robiť do detailu, dajú sa krok za krokom, nezadržateľne dopredu, ku konečnému cieľu, až na štít.

Kalendár práce je veľmi dôležitý. Lebo každý pohľad do kalendára, každý splnený cieľ mi robí radosť, získavam skúsenosti, každý krok ma posunuje dopredu.

MOJA HRDOSŤ A ŠŤASTIE BUDÚ NARASTAŤ.

Niektorí pútnici sa vzdávajú na pol ceste. Chcú prehltnúť celý peceň naraz. Chcú dosiahnuť svoj veľký cieľ skokom, hneď, netrpezlivo, s minimálnou prípravou, štúdiom a prácou. Väčšina cintorínov je naplnených takými ľuďmi.

Začiatkom šesťdesiatych rokov mal som jedného priateľa v Bratislave, ktorý stále sníval o odchode do Ameriky a aký veľký business tam on urobí. Keď som ho po oslobodení Slovenska znova stretol neoholeného a neostrihaného v Bratislave a opýtal sa na jeho sen, odpovedal mi, že ešte nezvládol anglický jazyk...

Mne sú dobrým príkladom slovenskí horolezci. Na vrcholy Himalájí nevyskočili naraz. Dosiahli ich premyslene a postupne. A to tvrdým tréningom a inteligentnou psychickou prípravou. Systematickým výstupom, krok za krokom, za neuveriteľne tvrdých podmienok, vytrvalo stúpali do vytúžených výšin. Až prišla hodina, keď stáli na vrchole sveta. A zrazu svet ležal pod ich nohami...

Vytrvalým, trpezlivým a usilovným sa vyplňajú túžby.

Vytrvalosť ma privedie k víťazstvu.

PREDSTAVIVOSŤ JE ZÁKLADNÝ NÁSTROJ POKROKU ĽUDSTVA.

Bude aj mojím základným nástrojom. Každý cieľ, každý čin, každý nástroj, každá stavba, každé lietadlo, každá raketa do vesmíru, každý úspech, kedykoľvek a kdekoľvek na zemi, narodí sa najprv ako neviditeľná myšlienka, ako fantázia, ako predstava v mozgu niekoho mysliaceho a odvážneho, až potom sa môže previesť do plánu a do skutočnosti. Myšlienka, predstava sa prácou zmaterializuje. Snívanie, obrazotvornosť, predstavivosť, imaginácia sú nesmierne dôležité nástroje na dosahovanie úspechov jednotlivcov i národov. Ak národ nemá dost ľudí, ktorí majú originálne myslenie, vlastný koncept života, vlastnú kultúru, ktorí vedia odvážne snívať o budúcnosti, o nových veciach a systémoch, taký národ intelektuálne i materiálne zaostáva.

Ak spoločnosť trestá, vysmieva sa, neposmeľuje a neodmeňuje ľudí, ktorí vedia snívať, predstavovať si nové, neobyčajné, odvážne, krásne, užitočné i momentálne neužitočné, taká spoločnosť sa plahočí v duchovnej malosti, v prízemnosti i v materiálnej biede. Taká spoločnosť vyjde na opicu. Spravidla otročí cudzím, ktorí sú slobodní snívať a majú vyspelejšiu predstavivosť. Sloboda, zodpovedná sloboda snívať, je prvou podmienkou rozvoja človeka. Neslobodné spoločnosti obyčajne umierajú na vlastnú obmedzenosť.

Slobodná predstavivosť, snívanie sú nesmierne potrebné pre normálny vývin človeka. Filozofiu a tvorbu slobodných Atén obdivujeme i dnes, ale čo zostalo po neslobodnej, militantnej Sparte?

NEDOSTATOK POTRAVY KRIVÍ TELO, NEDOSTATOK SLOBODY KRIVÍ DUCHA.

Národy, ktoré slobodne veria v jedného neviditeľného Boha a Jeho spravodlivé zákony, sú duchovne i materiálne najvyspelejšie.

Jeden praktický dôvod je ten, že neviditeľnosť Boha núti veriacich premýšľať o Bohu a tak si rozvíjať svoju predstavivosť. **VŠETKO, ČO SI ČLOVEK DOKÁŽE PREDSTAVIŤ, DOKÁŽE AJ UROBIŤ.**

Boh, tvorca vesmíru, ma stvoril podľa svojej predstavy, podľa svojho obrazu, do všetkých inteligenčných dôsledkov. Začiatkom dvadsiateho storočia iba niekoľko ľudí na našej planéte si vedelo predstaviť let telesa ťažšieho ako vzduch. Nehovoriac už o letoch do vesmíru. Obmedzení ľudia, a taká bola väčšina, sa tým s dobrou fantáziou obyčajne vysmievali a považovali ich za bláznov. Tak pár "bláznov", skutočných myšlienkových vodcov, je schopných zmeniť technológiu i politické myslenie na celej planéte.

Ak chcem byť úspešný, vyspelý, nikdy sa nesmiem nechať ovplyvniť primitívnymi vysmievačmi, ľuďmi bez schopnosti slobodne snívať, bez predstavivosti, bez obrazotvornosti. Moja fantázia, moje sny, musia vždy bežať nehatene a nikomu nedovolím ich zastaviť.

NIKOMU NEDOVOLÍM VZIAT TOTO MOJE ĽUDSKÉ PRÁVO!

Vedomie tohto práva mi pomôže prekonať bariéry minulosti v mojom podvedomí.

Vytrvalosť ma privedie k víťazstvu.

Moju predstavivosť a vytrvalosť si budem trénovať a bude zo mňa nový Kolumbus. A tak ako vynikajúci atlét pred olympiádou vždy sa budem vidieť na stupienku víťazov. Nikdy nie ako slaboch alebo ako divák, ale vždy ako víťaz. Kedykoľvek budem premýšľať o svojej budúcnosti, vždy sa budem vidieť už vo svojom cieli. V mojich žilách prúdi zdravá agresivita a silná túžba po víťazstvách.

NIE SOM OVCA, KTORÁ UTEKÁ PRED KAŽDÝM PSOM. Nie som krava, aby ma niekto stále dožil,

alebo poslal na bitúnok. Nenechám sa využívať ako hus, ktorú pravidelne niekto ošklbe o jej vlastné perie.

Sú ľudia, ktorí sa profesionálne sťažujú a nariekajú na ťažký život, ale prstom nepohnú na svoje zlepšenie. Tí majú strach žiť ľudsky dôstojný, samostatný a slobodný život. Tí sa boja i vlastnej predstavy o bohatom živote.

Ak by sa prestali báť, ak by odmietli byť otrokmi najväčšieho nepriateľa ľudstva - strachu - prestali by nariekať. Začali by pestovať v sebe dobré, odvážne, pozitívne, zdravé myšlienky a návyky. Aj tým ponúkam tieto myšlienky.

MYŠLIENKY MAJÚ VEĽKÚ MOC. Môžu človeka pozdvihnúť, zlepšiť, oslobodiť, urobiť veľkým, alebo ho môžu zraniť, zotročiť, zraziť na kolená, do duchovnej a teda i materiálnej biedy.

MATERIÁLNA CHUDOBA SA ZAČÍNA DUCHOVNOU CHUDOBOU.

Budem pestovať iba veľké, pozitívne a činorodé myšlienky.

A vytrvám, kým nezvít'azím.

Veľké ceny sa dávajú na konci pretekov. A ja budem jeden z odmenených. Nikdy nebudem nikoho za nijakých okolností podceňovať.

PREDOVŠETkým NEBUDEM PODCEŇOVAŤ SEBA. Ak som slobodný, tak som sám sebe manažérom. V prvom rade dirigujem seba. Či nie? Je to dobrá príprava na väčšie pozície, na vodcovstvo. Ak viem úspešne riadiť seba, ak konám zodpovedne, každý to uvidí a každý uzná moje schopnosti a dobrý charakter.

Dobrý sebamanažment je začiatok víťazstva vo veľkých pretekoch života.

Iba vševediaci Boh vie, akú dráhu musím prebehnúť, koľko brodov prebrodiť, koľko prekážok prekonať a koľko ráz sa zdvihnúť z blata neúspechu, kým dosiahnem svoj cieľ.

Neinšpirovaní ľudia a ľudia slabej viery považujú chôdzu, prácu, tréning, vyjednávanie, štúdium, očistu duše za ťažkosti života. Pre mňa sú to všetko radostné výzvy do boja o lepšiu budúcnosť. Pre mňa sú to kroky dopredu.

Je to približovanie sa k môjmu cieľu.

Ako Feidipides z maratónskeho poľa budem bežať cez všetky prekážky vytrvalo aby som mohol oznámiť svetu svoje víťazstvo.

Vytrvalosť ma privedie k víťazstvu.

Prácu každého dňa budem považovať za seknutie šabl'ou do môjho veľkého nepriateľa: nečinnosti. Lebo ja odmietam kráčať po tejto krásnej a bohatej planéte ako leňochod. Chcem bežať ako leopard. V mojom srdci a mozgu nie je viac zakódovaná lenivosť a neúspech.

Sú v nich zakódované usilovnosť, víťazstvá a úspechy celej ľudskej civilizácie.

NEBUDEM OTROKOM NEČINNOSTI.

Tam, kde priemerní prejdú kilometer, ja prejdem dva. Tam, kde priemerní budú podriemkávať, ja budem bdiieť. Tam, kde priemerní budú nečinne hniť, ja budem užitočne konať.

Viem, že vytrvalosť ma privedie k víťazstvu.

Kto chcem byť? Čím chcem byť? Kde chcem byť? O deň, o týždeň, o rok, o dvadsať rokov. Chcem žiť ako živočích, alebo ako Človek? Ako si ma moji potomkovia, budúce generácie budú pamätať? Čo som pre seba a pre nich urobil, vybudoval, zlepšil, vynašiel? Pomohol som im k slobode? Pomohol som im z biedy? Pomohol som im k samostatnému životu? Pomohol som im z nemorálneho života?

Pozdvihol som ich k vyššej ľudskej dôstojnosti?

Konal som, keď som mal konať, alebo som zbabelo sedel v závetrí?

Budú mi na hrob sadiť kvety, alebo mi hrob zarastie bodľáčim?

Zostanú po mne paláce múdrosti a vzdelávania, školy, chrámy, kvitnúce sady, alebo padajúce budy, špina, morálna a materiálna pustatina?

ČI NIE KAŽDÝ ZAČIATOK JE ŤAŽKÝ? Či neboli ťažké moje prvé detské kroky? Moja prvá veľká lyžica? Či nebola ťažká moja prvá čítanka? Niektorí povie, že vtedy som mal prirodzený optimizmus dieťaťa. Ale veď nám Ježiš Kristus radí, priamo káže, aby sme dušu mali otvorenú ako deti po celý život!

Preto každú dobrú radu vždy privítam a takto pozdravím: Vitaj! Čakal som na teba.

Otvorenú dušu ako dieťa...

Ne vzdal som sa ako dieťa a teraz, keď som silný a dospelý, mal by som sa vzdať svojho práva a povinnosti na kvalitný, krásny, bohatý život?!

Energiu, zápal ako dieťa! Ozaj, nie vek, môj duch ma pozdvihuje!

Vytrvalosť ma privedie k víťazstvu.

NA MŇA ČAKAJÚ NOVÉ SNY A NOVÉ ÚSPECHY.

Ťažkosti. Každú ťažkosť, ktorá by ma chcela prigniaviť k zemi, premením na osoh. Riešením, procesom premenenia ťažkosti na užitočnú lekciu, na duševný úžitok, človek rastie, vyspieva. Musím predať hlad, aby som mohol oceniť potravu. Musím poznať zlo, aby som mohol oceniť dobro. Musím poznať tmú, aby som mohol oceniť svetlo. Musím poznať neúspechy, aby som mohol vychutnať sladkosť úspechov. Musím poznať zlodejov, aby som vedel oceniť čestných. Syn Boha musel najprv trpieť a umrieť, aby potom vstal z mŕtvych a tak zvíťazil nad hriechom a smrťou.

A stal sa naveky Víťazom. On je mojím najlepším Učiteľom.

A úspechy? Zo všetkých úspechov sa teším. Hrdosťou sa mi nadchýna srdce. Mám na to plné právo. Ale včerajšie úspechy ma nikdy neuložia k trvalému spánku. Zaspáť na vavrínoch je spôsob slabých.

Každý deň vítam v očakávaní najlepšieho, lebo už poznám ďalší z veľkých princípov úspechu:

Vytrvalosť ma privedie k víťazstvu.

PROMETHEUS NOW

PETER KOVALÍK

Three thousand years of sleep-unsheltered hours
and moments - aye divided by keen pangs
Til they seemed years, torture and solitude,
Scorn and despair - these are mine empire: -
More glorious far than that which thou surveyest
From thine unenvied throne, O Mighty God !

Percy Bysshe Shelley

GENERÁL Dr. MILAN RASTISLAV ŠTEFÁNIK

Skutoční víťazi nikdy neumierajú.

Jeho príkladné činy, jeho duch, vedú a inšpirujú nové generácie k veľkým činom.

Ľudstvo potrebuje veľké príklady, potrebuje ľudí veľkých činov!

Štefánik, profesiou astronóm, bol pred prvou svetovou vojnou i počas nej v diplomatických i vojenských službách Francúzska. Bojoval za slobodu Francúzska, ba celej Európy. Vytrvalo pracoval na oslobodení slovenského národa i českého a moravského národa.

Francúzsky poľný maršál Ferdinand Foch, ktorého Francúzsko a Európa obdivovali, považoval Štefánika za neobyčajného človeka, za šľachetnú dušu, za génia, ktorý bol vždy ochotný priniesť osobné obete, ak išlo o vyššie morálne dobro. Za to mu je celé ľudstvo vďačné.

Štefánik, vo svojom tridsaťdeväťročnom živote, vykonal nesmierne veľa práce. Vybojoval veľa bojov, vojenských i diplomatických, pri oslobodzovaní Európy a svojho národa. Bolestne znášal fakt, že Slováci boli jediný národ v Európe, ktorý bol tisíc rokov skolonizovaný národom z Ázie. Láska a pravda oslobodzuje. Štefánik mal rád svoj národ, "neznal lásky polovičatej".

Dr. Jozef Škultéty, správca Matice slovenskej, po preštudovaní Štefánikovho života potvrdil pravdu, že i keď bol Štefánik toľké roky oddelený od Slovenska, jeho láska k národu rástla, a to najmä po vypuknutí Prvej svetovej vojny.

Slávny hudobný skladateľ Mikuláš Schneider-Trnavský vo svojej spomienke opisuje jeho výstup so Štefánikom a pani Schneiderovou-Trnavskou na vrch Bradlo v roku 1912. Keď dosiahli vrchol, Štefánik sa po chvíľke pozorovania celého okolia svojím astronomickým zrakom rozdelil s nimi o svoje vnuknutie: Keď umriem, tu chcem ležať. Odtiaľto uvidím celé moje drahé Slovensko.

Štefánik bol jeden z prvých skutočných európskych vlastencov.

Mal rád Európu a jej civilizáciu. Za Štefánikom stála skutočná práca na jej pozdvihnutí a slobode. Nebolo to prázdne vykrikovanie o európanstve a svetoobčianstve. Štefánikova láska k Európe a svetu podnietila ešte väčšiu lásku k svojmu národu. Vedel, že bez slobodných národov niet slobodnej Európy, niet slobodného sveta. Z vlastnej skúsenosti poznal ničivú silu ideológií nenávisť veľkomadžarizmu a komunizmu, i nemeckého militarizmu.

Jeho lásku k slobode, k demokracii a k svojmu národu potvrdil najvyššou obeťou.

Dekan a profesor Yalskej Univerzity Jaroslav Pelikán, jeden z najsilnejších morálnych hlasov Severnej Ameriky, Štefánika nazval oneskoreným štúrovcom. Štefánik musel ním byť, lebo videl, že jeho porobený národ bol zlobou veľkomadžarskej ideológie umelo brzdený a kultúrne vykynožovaný. Okrem štúrovcov a matičiarov Štefánika k jeho vysokej morálnej činnosti inšpirovalo jeho stredné meno: RASTISLAV.

Náš kráľ z IX. storočia mu bol modelom múdrosti vladára. Kráľ Rastislav obetoval svoj život za veľkú myšlienku slobody a samostatnosti slovenského národa.

Za veľké prirodzené právo národov šíriť kresťanské vzdelanie v materinskom jazyku.

Rastislav oslobodil Slovenky a Slovenov od náboženského, politického a kultúrneho útlaku Nemcov. Bez geniálneho Rastislava, ktorý predbehol svoju dobu o jedenásť storočí, nebolo by náboženských, kultúrnych a politických cyrilometodských základov, na ktorých dnes stojí náš národ.

Pre Štefánika, veľká historická postava nášho kráľa Rastislava bola inšpiráciou geniálnych myšlienok a činov. Príklady veľkých duchov rodia nových veľkých duchov.

Štefánik, tak ako Rastislav, vytrval a tak ako Rastislav, priniesol najvyššiu obeť martýra slobody slovenského národa a celého ľudstva.

Veľké ideály vždy zvíťazia.

A skutoční víťazi nikdy neumierajú!

V. DEŇ

ABRAHAM LINCOLN:

NA BUDÚCNOSTI JE NAJLEPŠIE TO, ŽE PRICHÁDZA DEŇ PO DNI.

TENTO DEŇ JE MOJÍM NAJVZÁCNEJŠÍM DŇOM

Každý deň je mojím najvzácnejším dňom. Lebo, kto povedal, že musím byť? Ja ani byť nemusím. Ani najlepšia poisťovňa mi nezaručí, že sa zajtra prebudím. A kto mi zaručí, že sa dožijem večera? Preto každý deň budem maximálne prežívať, ako keby bol mojím jediným. Budem sa tešiť z každej hodiny, každej minúty, z každej sekundy života. Nestratím ani chvíľku nariekáním nad včerajšími bolesťami a neúspechmi.

NEPOKAŽÍM DNEŠNÝ DEŇ TÝM, ČO SA UŽ NIKDY NEVRÁTI. Môže voda pretečená pod mostom pretiecť znova? Môže zapadnuté slnko cúvnuť naspäť? Môže sa už narodené dieťa nenarodiť? Prečo stratit' nový deň zlými spomienkami?

Ani mladosť sa už starým ľuďom nevráti. Včerašok je navždy pochovaný, ani plakať nepomôže. Už neodčiním, čo som zameškal. Tok času nikto nezvráti.

Obijmem každý deň, ako keby bol mojím posledným dňom.

Tento deň je mojím najvzácnejším dňom.

Ak som dnes unavený a vyčerpaný, kúpim si pobyt v peknom, čistom, príjemnom, dušu a telo povznášajúcom, regenerujúcom prostredí. Za týždeň-dva sú moje batérie znova plné energie. Som pripravený lepšie čeliť svetu. Či pracujem a či sa zotavujem a pripravujem na plnenie ďalších úloh, každý deň je mi rovnako vzácny. Nebudem ľutovať deň, ktorý som strávil upevňovaním zdravia alebo v mojej rodine! Je to užitočne strávený čas!

Ani sa nebudem trestať za to, čo som mohol včera vykonať. A nebudem ustarostený nad tým, čo vykonám zajtra.

Výčitky a ustarostené myšlienky sú stratou času.

SÚSTREĎUJEM SA NA TO, ČO PRÁVE KONÁM.

Včerašie ani zajtrašie skutky nemôžem vykonať dnes.

Ale dnes vykonám čo najviac, lebo zajtra sa do dneška už nemôžem vrátiť.

Včerašok už nevkriesim a zajtrašok sa ešte nenarodil.

Ako najlepšie zvýším svoju užitočnosť, svoju výkonnosť?

Tak, že každý deň budem žiť ako keby bol mojím posledným dňom v živote.

Tento deň je mojím najvzácnejším dňom.

Nie každý deň všetko ide, ako chceme. Ak ma stihne neúspech, aj tak nikdy nebudem líhať nahnevany a s pocitom porážky. Nie je to stratený deň. Naučil som sa, ako to nerobiť. A možno dočasný neúspech, alebo neočakávaný problém, ma zachráni od veľkej tragédie.

NEÚSPECH JE IBA DOČASNÉ ODDIALENIE ÚSPECHU.

V taký deň, keď sa budem už ukladať na spánok, vložím sa do rúk môjho najláskavejšieho Učiteľa. Poďakujem sa mu za deň a poprosím ho nech sa splní moja túžba ak je to Jeho vôľa. Moje problémy tiež zasejem do Jeho rúk, ako roľník s dôverou seje zrná do čiernej zeme. Viem, že moje problémy, ako zrná, v pravý čas vyklíčia na dobrú úrodu. Moju dôveru a nádej nemôžem lepšie investovať. Práve preto že nie ja, ale On je absolútnym pánom dňa.

Tento deň je mojím najvzácnejším dňom.

Každý človek má dni veľké i všedné, úspešné i neúspešné, radostné i žalostné. Všetky moje dni budú vzácne. Budem vychutnávať každú minútku dneška. **DNEŠOK JE NAJZAUJÍMAVEJŠÍ A NAJDÔLEŽITEJŠÍ.**

Dnes sa teším zo života a vzdávam zaň Bohu vďaka. Dnes sa teším zo slnka, lebo dnes ohrieva ľudí. Dnes sa teším z dažďa, lebo dnes zavlažuje zem. Dnes sa teším z práce, lebo dnes ma živí. Dnes sa teším zo stebľa trávy, lebo zajtra môže vyschnúť. Dnes sa teším z krásy kvetov, lebo zajtra môžu zvädnúť. Dnes sa teším belosti snehu, lebo zajtra bude znečistený. Dnes sa teším z piesne lásky vtákov, lebo zajtra môžu odletieť. Dnes sa teším z novonarodených, lebo tí istí sa viac už nenarodia. Dnes sa teším láskavým slovám, lebo zajtra ich už nebudem počuť. Dnes sa teším ľuďom, lebo zajtra tu nemusia byť.

Dnes oslavujem dnešok, lebo je nenapodobiteľný.

Tento deň je mojím najvzácnejším dňom.

Dnešné výzvy prijímam dnes, dnešné možnosti využívam dnes, dnešné šťastie prežívam dnes. Zajtra bude iný, nový deň. Nové myšlienky, nové výzvy, nové možnosti, nové šťastie.

Dnešný deň je tá príležitosť, ktorá ma privedie bližšie k cieľu.

Dnešný deň je odmena za minulé usilovné dni.

DNEŠNÝ DEŇ JE ĎALŠÍ KROK K LEPŠEJ BUDÚCNOSTI.

Prečo som sa dnes prebudil, keď mnohí lepší dnes odišli na večnosť?

Je to preto, lebo moje poslanie ešte len čaká na naplnenie.

Dnes je deň, keď sa mám vypnúť k výkonu.

Dnes je deň, keď mám objasniť svoju ženu, svoje deti, svojich priateľov.

Dnes je deň, keď mám s úsmevom pozdravovať svet, spievať pieseň šťastia.

Dnes je deň, keď mám dať životu, čo môžem.

Dnes je deň, keď mám vypiť život do dna.

Dnes je deň, keď mám vyniknúť.

Dnes je deň, keď mám opraviť svoje zlé návyky.

Zajtra na mňa čakajú nové úlohy.

Tento deň je mojím najvzácnejším dňom.

Mám iba jeden život. Ak ho premrhám, čo mi ostane? Ak pokazím tento deň, kde ho znova nájdem? Preto mi je každý deň vzácny, lebo čas za chvost pritiahnúť nemôžem. Ak deň múdro nevyužijem, je pre mňa mŕtvý. Zabil som deň.

Pozor, čas je môj vlastný, nikoho iného, kapitál!

A preto:

Budem sa vyhýbať klebetníkom.

Budem sa vyhýbať zabíjačom času.

Budem sa vyhýbať negatívnym charakterom.

Budem sa vyhýbať profesionálnym nariekačom.

Budem sa vyhýbať všetkým, ktorí okrádajú svoje deti.

Budem sa vyhýbať všetkým, ktorí prácu považujú za trest.

Budem sa vyhýbať tým, ktorí nechcú byť Božími spolubudovateľmi.

ĽUDIA, KTORÍ KRADNÚ BOHU ČAS, SÚ ZLODEJI. Tí kradnú potravu, slnko, mesiac, šatstvo, dážď, teplo, lásku, domy, práve tým, ktorých máme milovať. Ja nie som zlodej. Čo môžem urobiť v tento deň, s tým nebudem znásilňovať iné dni.

Preto každé zdržovanie dnes nahradím činnosťou. Pochybnosti pochovám silnou vierou. Strach nahradím láskou. Iba takí nech odkladajú činnosť, ktorí kradnú Bohu čas. Mám rád tento deň.

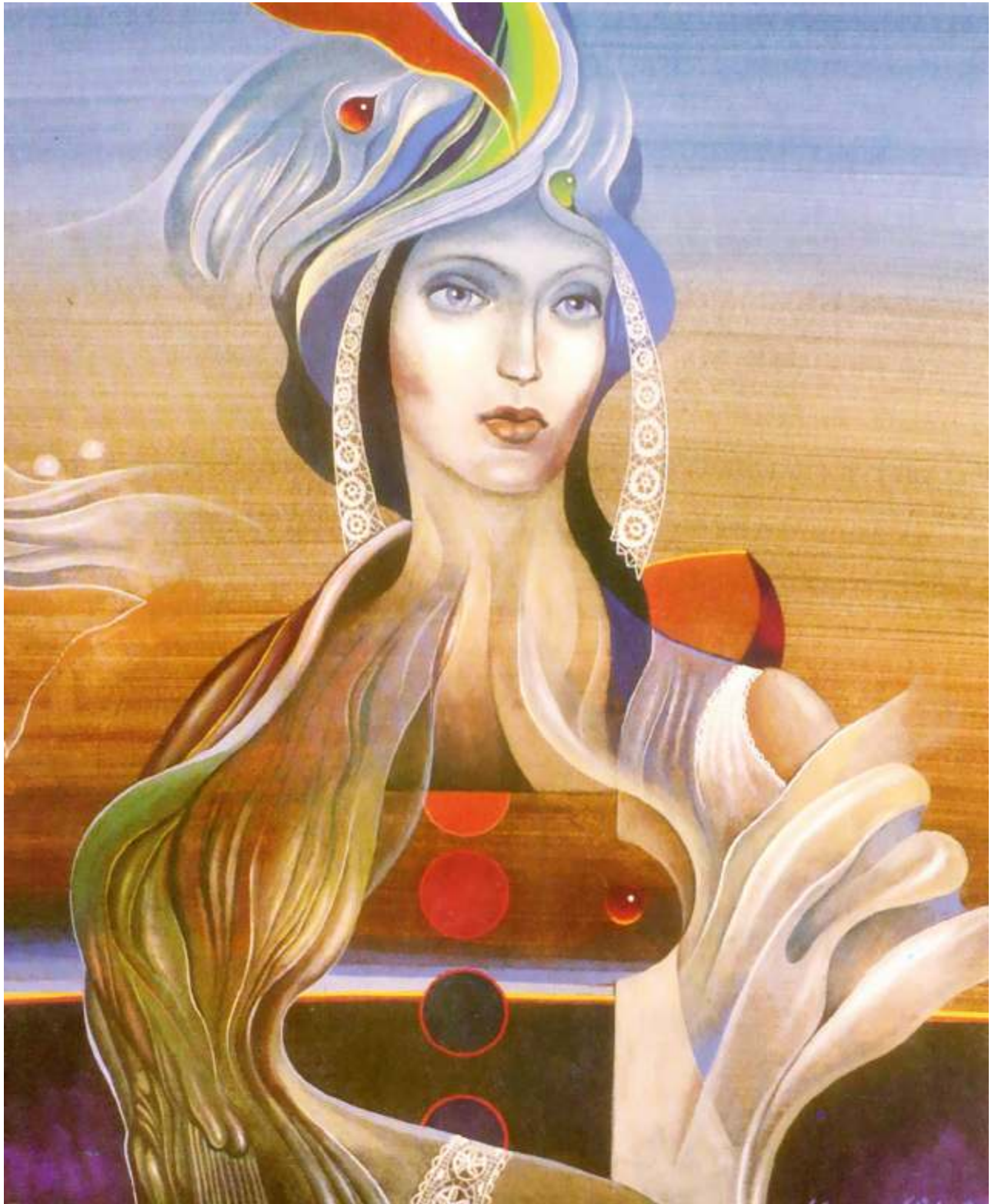
Tento deň je mojím najvzácnejším dňom.

Povinnosti dneška vykonám dnes. Zajtra môže byť neskoro. Dnes je deň na podnikanie. Zajtra ma môžu predbehnúť iní podnikatelia. Dnes objímam svojich drahých. Dnes pokryjem bozkami svoju ženu. Zajtra tu nemusia byť. Dnes pomôžem priateľovi. Zajtra moju pomoc už nebude potrebovať. Dnes sa teším z nového vína. Zajtra bude staré. Dnes sa teším zo sezóny. Zajtra je už nová sezóna. Dnes ovoniam kvety. Zajtra budú už odkvitnuté. Dnes sa obetujem. Zajtra moja obeta už nebude potrebná. Dnes vychutnám dnešok. Lebo dnešok je iba jeden.

DNEŠ MUSÍM MILOVAŤ, VERIŤ, UČIŤ SA, MYSLEŤ A PRACOVAŤ.

Tento deň urobím najlepším dňom vo svojom živote, lebo zajtra, zajtra nemusí vôbec prísť. A keď ráno uvidím znova svetlo, hneď sa poďakujem Stvoriteľovi, že mi doprial ďalší deň a nový stav mojej mysle.

Každý deň je najvzácnejším dňom môjho života.

SPACE FOR ONE
TIBOR KOVALÍK

BOL TO NAJVZÁČNEJŠÍ DEŇ V MOJOM ŽIVOTE

Pred niekoľkými rokmi jeden môj priateľ, inžinier, ktorý pracuje v podniku s globálnou pôsobnosťou, rozpovedal mi takúto príhodu. Jeho vedúci a on mali ísť na dôležitú služobnú cestu do Washingtonu. On mal robiť prezentáciu dôležitého projektu ich pracovnej skupiny pred prezidentmi a direktormi ich rozvetveného podniku. Išlo o schválenie alebo odmietnutie pätnásťmiliónového projektu. Vedenie mu sľúbilo povýšenie, ak jeho prezentácia bude úspešná a vrchnosť projekt schváli.

Do Washingtonu, kde sa takéto schôdze konávali, obyčajne leteli. Tento raz jeho vedúci navrhol, aby išli autobusom a pokochali sa v peknej, rozkvitnutej májovej prírode. To ráno, keď mali odísť, priateľ si sadol do svojho relatívne nového a vždy spoľahlivého auta, aby sa odviezol na autobusovú stanicu, vzdialenú asi na hodinu cesty. Ale auto nechcelo ani za svet naštartovať. Urobil s ním, čo vedel, ale motor nenaskočil. Celý zúfalý si zavolať taxík. Dúfal, že autobus ešte stihne. Nestihol. Prišiel asi desať minút po odchode. Hromžil a zúrilo. Preklíňal auto, Boha a celý svet. Zhnusný vrátil sa domov taxíkom.

Keď prišiel domov, chcel vraj chytiť kladivo a roztrieskať auto. Zavolať do Washingtonu, že tam môže prísť na druhý deň predpoludním. On i jeho manželka zronení lúčili sa s jeho povýšením. S jeho novým platom by vystačili kúpiť dom, o ktorom snívajú už niekoľko rokov. Ale toto, toto mu nikto neodpustí.

V podvečer zvonil telefón. Vzal ho a na druhom konci počuje hlas prezidenta jeho podniku. Prezident mu domov ešte nikdy nevolal. Iste mu povie, že ho vyhadzuje z práce. Na priateľovo veľké prekvapenie prezident, keď počul jeho hlas, zhlboka si do telefónu vydýchol: Ó, vďaka Bohu, ty si živý!

Autobus, ktorý nestihol, mal haváriu. Devätnásť mŕtvych, medzi nimi jeho vedúci. Priateľa nemohli medzi cestujúcimi nájsť...

Keď dohovoril, ešte v šoku, išiel von potľapkať auto a poďakovať sa mu za neúspešný štart. A s manželkou a dvoma deťmi sa objímali, bozkávali, plakali, dlho do noci sa modlili a ďakovali Bohu za jeho život.

Prezentácia sa konala týždeň po pohrebe. Projekt bol prijatý. Od toho času jeho rodina, jeho práca, každý jeho deň, každá maličkosť, každé steblo trávy, všetko mu bolo veľmi vzácné. Dlhý čas chodil ako znova narodený. Nie preto, že ho povýšili na vedúceho. Mimochodom, na druhý deň auto naštartovalo bez problémov.

Priateľu, povedal mi nakoniec, keď sme si predstavili, že by som bol skončil medzi skrútenými železami ako môj vedúci, že by ma rodina bola stratila, uvedomili sme si, že náš život závisí od niekoho Najvyššieho v našom vesmíre. Odvtedy, každý rok tento deň oslavujeme ako

najvzácnejší deň môjho života.

VI. CIT

SENECA:

NEVERTE, ŽE SA ČLOVEK MÔŽE STAŤ ŠŤASTNÝM NEŠŤASTÍM INÝCH.

BUDEM MAJSTROM SVOJICH CITOV

City sú mi nesmierne vzácne a dôležité. City ma motivujú k činnosti. Poháňajú do práce, vedú k spravodlivosti, k pravde, k pomoci, k láske, k slobode, k odvahe, k úspechu... Ako by som odstránil nespravodlivosť bez citu spravodlivého hnevu? Ako by som sa mohol oženiť bez citu lásky k vyvolenej? Ak chcem byť milovaný, musím najprv sám milovať.

Ak moje city sú pozitívne, moja činnosť je pozitívna. Ak moje city sú negatívne, moja činnosť môže byť zničujúca. Správna kontrola svojich citov je preto veľmi dôležitá. Láska, pochvala, pravda, krása, úspech, dobrý skutok vo mne spravidla vyvolávajú pozitívne city a moja činnosť založená na týchto citoch je pozitívna. Hnev, závisť, žiarlivosť, nenávisť, odmietnutie, klamstvo, podvod vo mne spravidla vyvolávajú negatívne city a môžu ma viesť k deštruktívnej činnosti. Niekedy i dobre mienená rada alebo poznámka, ak ma zachytí v zlej citovej nálade, môže vyvolať deštruktívne chovanie. Pritom precitlivenosť nie je nikomu na úžitok. Ak by som precitliveno reagoval na každú poznámku ľudí, na všetko, na všetky negatívne zvuky, musel by som sa hnevať, keď pes na mňa brechá. Nechajme lenivých, nech klebetia, my zatiaľ pracujeme.

Aby som mohol byť v živote úspešný, pozitívny a civilizovaný, musím vedieť kontrolovať svoje city a usmerňovať ich.

VELKÍ, ÚSPEŠNÍ ĽUDIA SÚ MAJSTRAMI SVOJICH CITOV. Vedia svojím vyspelým duchom premeniť negatívne na pozitívne, alebo ho odraziť správnym smerom. Boh, láska, sebarešpekt a znalosť prírody buduje človeku silného ducha.

Budem majstrom svojich citov.

Celá príroda pracuje cyklicky. Slnko vychádza, slnko zapadá. Je spln mesiaca, je nov mesiaca. Sezóna prichádza, sezóna odchádza. Úrodu sadíme, úrodu zbierame. Ľudia sa rodia, ľudia umierajú. Kvety kvitnú, kvety odkvitajú. Je príliv, je odliv. Som v lepšej nálade, som v horšej nálade.

Telesne som časť prírody tejto planéty. Podlieham všetkým vesmírnym vplyvom, ktorým podlieha príroda našej planéty. Svetlo sa šíri po sínusoide, vlnovito. Hore - dole, hore - dole. Plus - mínus, plus - mínus. Lepšie - horšie, lepšie - horšie.

SOM BYTOSŤ SVETLA. Svetlo ovplyvňuje všetok život na Zemi. Bez svetla by Zem bola mŕtva. Vonkajšie svetlo je dôležité pre život človeka takisto ako vnútorné svetlo, svetlo našej duše. Oči prijímajú vonkajšie svetlo a vydávajú vnútorné svetlo.

Život beží v násobkoch čísla sedem. Je to aj rytmus človeka. Každých sedem rokov sa napríklad v ľudskom organizme vymenia prakticky všetky bunky, okrem mozgových a nervových.

Prečo má týždeň sedem dní? Prečo nie jedenásť? Prečo nie štyri? Človek dospieva, starne, v násobkoch sedem. Sedem rokov detstvo, sedem rokov juništvo, sedem rokov sexuálny vývoj a ustálenie a tak ďalej. Biologicky i mentálne sa meníme každých sedem rokov. Ženy menštruujú každých 28 dní, to je štyri krát sedem. Prečo sa rytmus biologicky plodného života žien končí spravidla v štyridsiatich deviatich rokoch? Znova násobok sedem.

U mužov prebiehajú podobné zmeny možno menej dramaticky.

Všetko sú to násobky čísla sedem.

Stály rytmus jestvuje na našej planéte. Biblia opisuje, že Boh stvoril svet a človeka za šesť dní, časových úsekov, siedmy deň požehnal a odpočíval po dobre vykonanom diele. (Pozemský deň trvá dvadsaťštyri hodín. Koľko trvá deň u Boha celého vesmíru?). Rytmus sedmičky je stále s nami.

Poznanie cyklov prírody, rytmu života, menenie nálad, skratka poznanie seba a ľudí, to sinusoidné hore - dole, mi pomôže lepšie porozumieť rôznym citovým stavom v mojom živote i živote všetkých ľudí.

Budem majstrom svojich citov.

Rešpektujem zákony, cykly a rytmus prírody. Čo však znova a znova zapaluje oheň citov v ľudskom srdci, je duch. Rastliny a zvieratá závisia od sezóny, podnebia, počasia, aby mohli kvitnúť, rozmnožovať sa, žiť. Ja však povedľa materiálneho tela mám dušu a slobodnú vôľu, môžem konať slobodne. Preto si aj môžem vytvárať vlastné citové počasia, vlastnú vnútornú, duševnú klímu.

Môžem sa sebakontrolovať.

CITY INÝCH KONTROLOVAŤ NEMÔŽEM, ALE SVOJE VŽDY.

SEBAKONTROLA MA POSTAVÍ DO VÝHODNEJ POZÍCIE voči tým, ktorí sa sebakontrolu nenaučili praktizovať.

Ak dovolím, aby na mňa zaľahla citová tma, pesimizmus a depresia, a tak predstúpim pred svet, nič nevykonám, nič nevybavím, nič nezarobím a nakrímim iba neúspech. Takýto stav plodí beznádej. A ťažko sa ráno vstáva tým, ktorí sú bez nádeje. Ale keď si vo svojej duši vytvorím krásne, optimistické citové počasie, klímu lásky, krásy, slnečných lúčov, ak dušu naplním nádejou a radosťou a potom predstúpim pred svet, budem úspešný s každým a všade. Budem kondiciovať nielen moje svaly, ale aj city. Meditovanie aspoň dvadsať minút denne, v tichu a so zatvorenými očami mi zvýši energiu i upevní v mojej duši klímu pokojnej lásky.

S klímou lásky a radosti vo svojom srdci budem schopný ovplyvniť svoje okolie.

A to do takej miery, že i Eskimáka presvedčím, aby kúpil odo mňa kus ľadu.

Budem majstrom svojich citov.

Praktizovanie princípu sebakontroly, vytváranie pozitívnej klímy vo svojom srdci mi prinesie sladké ovocie harmónie v rodine, v obci, v priateľstve, v obchode, v politike i v kostole. Ľudia majú radi ľudí, z ktorých vyžaruje harmónia.

Ako rytier obrním svoje city zlatým brnením sebakontroly.

VYTVORÍM SI VLASTNÚ VNÚTORNÚ, CITOVÚ KLIMATIZÁCIU.

Ako budem regulovať svoju vnútornú, citovú klimatizáciu?

V hneve počkám do zajtra.

V depresii budem si spievať.

V smútku budem myslieť na lepšie časy.

V strachu vykonám odvážny čin.

V neslobode nádejou budem si živiť ducha.

V neistote zvýším svoj hlas.

V neúspechu budem myslieť na svoje úspechy.

V radosť sa budem tešiť ako dieťa.

V ťažkostiach si srdce naplním láskou ako sv. Pavol.

Budem majstrom svojich citov.

Keď prídu časy úspechov, budem dbať na to, aby som nevyzeral ako nafúknutý balón. Také časy ľahko rozoznám, ak mám správnu mieru sebavedomia. Ťažko, ak mám sebavedomia nepotrebný nadbytok. Nadbytok sebavedomia ma zhodí v očiach seriózných ľudí, v očiach mojich drahých i v očiach mojej opozície. Skromnosť je znakom svedomitej múdrosti.

VŽDY BUDEM POZORNE POČÚVAŤ SVOJE SVEDOMIE.

Keď budem úspešný a nadbytočne sebavedomý, pripomeniem si svoje neúspechy.

Keď budem úspešný a dosiahnem veľké materiálne bohatstvo, pripomeniem si tisíce hladných.

Keď budem úspešný a stanem sa mocným, pripomeniem si pád mnohých impérií.

Keď budem úspešný a stanem sa arogantným a nemorálnym, pripomeniem si pád Babylonu.

Keď budem úspešný a stanem sa neporaziteľným, pripomeniem si osud Cézara.

Keď budem úspešný a zaspím na vavrínoch, pripomeniem si slnko, ktoré nikdy nespí.

Keď budem úspešný a budem skutočným kapitánom svojej lode života, budem velebiť Boha, pána môjho.

Vždy budem majstrom svojich citov.

A keď na mňa zaľahne zlý duch pocitu menejcennosti a bude mi zabraňovať v normálnej, ľudsky dôstojnej, slobodnej a radostnej činnosti, budem ho zo svojho podvedomia vyháňať všetkými zbraňami, ako vyháňa zdravý národ kolonizátora, okupanta, zotročovateľa, až kým nebudem zase sebavedome a radostne oslavovať slobodný život.

KOMPLEX MENEJCENNOSTI JE STRAŠNÝ A ZÁKERNÝ NEPRIATEĽ ČLOVEKA. Keď ho raz niekto nasadí ako tajného agenta cudzej moci do nášho srdca, veľmi ťažko ho odhalíme a ešte ťažšie sa ho zbavíme.

KOMPLEX MENEJCENNOTI MUSÍM ODHALIŤ A ZNIČIŤ.

Tento agent sa schováva, pretvaruje, klame, niekedy sa hrá na silného a odvážneho.

S týmto nepriateľským agentom v podvedomí nijaké väčšie úspechy nedosiahnem.

Jedna vec je istá. Náš nebeský, milujúci Otec nám ho do srdca nenasadil. On vie, že s týmto nepriateľom v našej duši naše prirodzené veľké poslanie človeka, ktoré nám uložil, môžeme splniť ťažko. Preto nepriateľského agenta menejcennosti musím vyhnat' všetkými prostriedkami. Ak treba, požiadam o pomoc lekára. V prvom rade budem v sebe utvrdzovať pozitívne vedomie dané mi Bohom.

Som dobrý človek. Som dieťa najláskavejšieho a najmúdrejšieho Boha. Mám od Neho odvodenú ľudskú dôstojnosť. Keďže som Jeho dieťa,
BOH MA VŽDY MILUJE.

Moja cena je taká vysoká, že sa nemôže merať peniazmi a zlatom.

Som Jeho najdrahší poklad.

V TEJTO PRAVDE JE OBROVSKÁ SILA A ZDRAVÉ SEBAVEDOMIE ČLOVEKA.

Budem si niekoľko ráz denne predstavovať svoje úspechy z minulosti a radosť, ktorú som pri tom prežíval. Napíšem si ich na papier všetky, akokoľvek malé. Môže to byť úspech a radosť prvej jazdy na bicykli. Úspešná skúška v škole, úspešná láska, prvé úspešné plávanie, povýšenie v zamestnaní, na vojencine, pekne ušité šaty, prvá jazda autom, perfektná práca, úspešné dokončenie školy. Čokoľvek, čo ma naplnilo hrdosťou a radosťou nad vlastným výkonom.

Budem majstrom svojich citov.

Môj zápal za pravdu, práva a spravodlivé veci veľmi posilní moje sebavedomie. Silná viera v Boha a jeho syna Ježiša Krista jedinečne upevňuje sebavedomie. Predstavujem si Ježišových učeníkov, ako sa báli, ako nemali dosť sebavedomia čo i len priznať sa k Ježišovi, keď Ho nepriatelia lásky a slobody išli ukrižovať. A to boli ľudia, ktorí Ho milovali. Judáš, ktorý zradil Ježiša, sa obesil.

Keď Ježiš vstal z mŕtvych a zoslal do srdc apoštolov silu Ducha Svätého, každý z nich sa prestal báť. Zrazu smelo a bez akýchkoľvek komplexov menejcennosti začali verejne hlásať Kristovo učenie po celom vtedajšom svete. Duch Svätý a Kristova Pravda im dali takú silu a sebavedomie, že všetci položili svoj život za Kristovu Pravdu. Nikto z nich zbabelo nezutekal pred nikým a pred nijakou situáciou. Mnoho ľudí dostalo a môže dostať dar Ducha Svätého.

Niektoré negatívne pocity ako strach a neistotu máme v sebe z detstva zakotvené v podvedomí. Bezbranná detská duša je ľahko zraniteľná.

Teraz mám príležitosť mentálne odhodiť všetky nepríjemné zážitky z detstva. Zatvorím si oči, predstavím si najnepríjemnejšie zážitky minulosti, sedem ráz sa zhlboka nadýchnem a po poslednom výdychu nahlas odhodím tú nepríjemnú záťaž do odpadovej jamy so slovami:

ANI PLIENKY, ANI NIJAKÚ NEPRÍJEMNÚ ZÁŤAŽ Z DETSTVA UŽ NEPOTREBUJEM!

Otvorím oči a s úľavou sa usmejem na svet.

Kedykoľvek ma začnú pokúšať zlé myšlienky pochybností, menejcennosti, ničotnosti a depresie, ihneď ich vyhodím zo srdca a odmietnem ich so slovami tak, ako to urobil Ježiš: ZLÝ DUCH, ODÍĎ ODO MŇA!

Budem majstrom svojich citov.

Je dôležité držať svoju myseľ a srdce v pozitívnom stave. Zo svojho slovníka hneď teraz vyhodím všetky slová, ktoré sú brzdou môjho napredovania ako: nemôžem, nedokážem, nedá sa, nejde to. Sú to hnusné slová. Sú to veľkí nepriatelia mojej ľudskej dôstojnosti, môjho cieľa, môjho životného poslania. Sú to nepriatelia môjho sebavedomia, mojej inteligencie, mojej usilovnosti, mojich snáh, môjho človečenstva. Sú to nepriatelia môjho nebeského Otca. On dal ľudstvu Desať prikázaní, ktoré sú základom našej civilizácie, ale ani v jednom sa nehovorí, že ja, človek, nemôžem, nedokážem, nedá sa, nejde to... urobiť všetko to dobré, čo si viem predstaviť. Nadelil mi veľmi veľa z Jeho inteligencie. Urobil ma Jeho spolupracovníkom v Jeho vesmíre!

Slová - nemôžem, nedokážem, nedá sa, nejde to – vyhodím z mojej pamäti.

Lebo ja MÔŽEM byť úspešný. Ja DOKÁŽEM dosiahnuť najvyššie vzdelanie. Keď chcem, DÁ SA splniť moje predsavzatie.

A viem, že TO IDE, keď sa tak definitívne rozhodnem.

Budem majstrom svojich citov.

ROMEO, JULIET AND DARKNESS

TIBOR KOVALÍK

When he shall die,
Take him and cut him out in little stars,
And he will make the face of heaven so fine
That all the world will be in love with night,
And pay no worship to the garish sun.

William Shakespeare

TRI STUPNE VYVRCHOLENIA ĽUDSKÝCH CITOV

Myslím si, že jestvujú tri stupne vyvrcholenia ľudských citov. Mohol by som aj povedať: tri stupne ľudských extáz. Dnes je už zaužívaný výraz klimax.

PRVÝ STUPEŇ je sexuálny klimax.

Primárny klimax, ktorý prebieha na fyzickej úrovni. Teda živočíšny, potrebný na rozmnožovanie živočíchov a človeka. Prakticky každý sa oň usiluje. Bez toho daru sotva by sa živočíšstvo a ľudia obťažovali procesom rozmnožovania. Všeobecná snaha u zvierat i u ľudí je konať iba to, čo je príjemné. U niektorých zvierat a iste u ľudí tento klimax predchádza relatívne dlhé obdobie oboznamovania sa, zblížovania sa, získavania fyzických i citových informácií jeden o druhom, dôvery, skrátka, dvorenie.

U civilizovaných ľudí sa vyvíja silný vzájomný citový vzťah, láska, a uzatvára sa dobrovoľné manželstvo. U kresťanov má byť na celý život. Manželstvo, pravda, má nielen sexuálny účel, ale aj obranný a vzdelávací účel pre život potomstva. Manželstvo, rodina, poskytuje potomstvu najlepšiu ochranu z citovej, duchovnej i ekonomickej stránky. Manželstvo na kresťanský spôsob je doteraz najúspešnejší rodinný zväzok, aký ľudská spoločnosť praktizuje.

Všeobecne, v ľudstve je toto spojenie v prvom rade motivované živočíšnou sexuálnou príťažlivosťou. Ak tento zväzok má i duchovnú náplň, ako u praktizujúcich kresťanov, spoločnosť je pevná, stabilná a prosperujúca.

V spoločnostiach, v ktorých sa manželský zväzok ignoruje alebo ľahko rozvážuje, porušuje, prichádza skôr či neskôr k degenerácii všetkých ľudských vzťahov. Nedôvera, neistota v láske a vzájomné využívanie a zneužívanie, najmä však žien a detí, prenáša sa na celú spoločnosť. Takéto vzťahy zapríčiňujú odmietanie zodpovednosti za deti, ktoré tak stratia skutočnú citovú, duchovnú i ekonomickú bezpečnosť.

Prichádza k odmietaniu plodiť deti, k vraždám narodených, ale najmä nenarodených detí, to jest k extrémnym prejavom egocentrizmu a k postupnému spoločenskému, ekonomickému a politickému rozkladu takých spoločností. Keď je náboženstvo, to duchovné a spoločenské lepidlo medzi ľuďmi, tvorca civilizácie, oslabené, vzájomná dôvera je zničená. Bez morálne pevných hodnôt sa ľudia nemajú vnútorne o čo oprieť, žijú v duchovnej hmle. Nastane perverzia v myslení. Najprv si ľudia mýľne myslia, že všetko a všetci sú OK. Potom dobro pomenujú zlom a zlo dobrom. Ďalší krok perverzie nastane keď tých, ktorí myslia, konajú dobro, pracujú usilovne a konajú morálne vyhlásia za zločincov a začnú ich legálne prenasledovať a väzniť.

V takej spoločnosti je potom všetko pre mocných dovolené. Väčšine nie je dovolené slobodne myslieť a konať.

Takéto spoločnosti, v ktorých sú ľudia duchovne zmätení, typicky prejdú cez obdobie prelievania krvi, cez ohromné utrpenie. Spoločnosť sa potom zrúti, aby sa spravidla znova duchovne zregenerovala.

Zregenerovaná sa vždy vráti k pevnej rodine, základu každej civilizovanej spoločnosti. Začne sa nový život v novej organizačnej, duchovnej a obyčajne i v štátnej forme. História ľudstva je plná príkladov.

Prvý stupeň citového vyvrcholenia fyzicky trvá relatívne krátko, ale má ďalekosiahle následky. Ľudia šťastnej, prosperujúcej, civilizovanej spoločnosti praktizujú sebakontrolu, rešpektujú právo a jeden druhého, konajú zodpovedne a čestne, lebo sú schopní domyslieť následky.

DRUHÝ STUPEŇ je vyšší druh klimaxu.

Nazvem ho intelektuálny klimax. Tento stupeň nemôže dosiahnuť nijaký živočích. Môžu ho dosiahnuť iba bytosti s dušou - ľudia.

Pretože je neživočíšny, nefyzický, nesexuálny. Tento klimax poznajú ľudia, ktorí dosiahli nejaký intelektuálne cenný cieľ.

Človek, ktorý objaví niečo nové, je v citovom vyvrcholení, vo vytržení, v extáze. Intelektuálny klimax trvá relatívne dlho. Niekedy mesiace i roky. Umelec, ktorý vytvorí úspešné dielo, alebo vedec, ktorý objaví pravdu v prírode, "nový" prírodný zákon, študent, ktorý obháji ťažkú skúšku, sú príklady intelektuálneho klimaxu. Pocitom je neopísateľné šťastie. Človek sa cíti "ako v siedmom nebi". Archimedes, keď objavil svoj zákon, zažil taký silný intelektuálny klimax, že vyskočil z kúpeľa, zabudol, že je nahý, behal po Syrakúzach a vykrikoval "heuréka", už to mám. Každý udelený patent je pre vynálezcu intelektuálny klimax.

Do tejto kategórie zahrniem i dôležité športové, vojenské a politické víťazstvá. Definitívne sem

patrí klimax, ktorý porobený národ zažije pri svojom oslobodení. Taký klimax trvá roky a pri oslavách oslobodenia sa u mnohých ľudí opakuje znova a znova. Môžem do tejto kategórie zaradiť aj neočakávané vyliečenie človeka po dlhej chorobe alebo zranení.

Intelektuálny klimax je iba ľudské, už nie živočíšne, citové vyvrcholenie. Tento vyšší povznášajúci, vrcholne príjemný citový zážitok je človeku k dispozícii po celý život. Ak ho raz skúsime, chceme ho dosahovať znova a znova. Preto tvoríme.

PRI KAŽDOM VEĽKOM ÚSPECHU ČLOVEK PREŽÍVA INTELEKTUÁLNY KLIMAX. Je jasné, že absolútna väčšina intelektuálnych klimaxov je pre spoločnosť užitočná, lebo prispieva k jej rozvoju.

TRETÍ STUPEŇ je najvyšší klimax.

To je duchovný klimax. Človek, ktorý ho prežije, je obyčajne natrvalo, do konca života ovplyvnený. Duchovný klimax je definitívne vyvrcholenie ľudských citov, ale uskutočňuje sa nad úrovňou ľudských citov. Často sa uskutočňuje na úrovni ľudskej duše, metafyzicky, poza telesné a intelektuálne vedomie človeka. Hovorím tu o spojení človeka s Bohom. Tí, ktorí zažili také veľké vytrženie, spoznali celú pravdu života, spoznali účel svojej existencie na Zemi z prvej ruky. Iste najväčšie náboženské osobnosti ľudstva zažili tento tretí stupeň, najvyšší druh klimaxu. Mnohí svätci a mystici. Mnohí ľudia, ktorí prežili klinickú smrť. Mnohí, ktorí zažili zjavenie Panny Márie. Je to ako dočasné, blažené spojenie s Pánom Nekonečna.

Ľudia, ktorí takto spoznali zjavenú Pravdu, nikdy, ani za cenu života, sa tejto Pravdy nevzdajú. Snahy presvedčiť ich, aby sa vzdali tejto Pravdy, sú im nepochopiteľné, detinské. Oni sa nemajú čoho vzdávať. A keď ich primitívni, netolerantní ľudia trýznia alebo zabijajú, odpúšťajú im, lebo vedia, že títo ľudia "nevedia, čo činia". Na dieťaťko za jeho nevinné detské činy sa nehneváme, automaticky mu odpúšťame, lebo ešte nechápe, čo robí, ešte nie je schopné domysliť dôsledky svojich činov.

Pre tých, ktorí zažili duchovný klimax, ak to boli dobrí ľudia, smrť je vyslobodenie z obmedzení, ktoré nám spôsobuje naše živočíšne telo. Nikdy však sami na svoj život nesiahajú, pochopili, že ich život má na Zemi poslanie. Chápu, že život je najvyšší dar nekonečne milujúceho Ducha Boha Otca, na ktorého sa detsky tešia, lebo už vedia, kam idú. Väčšina z tých, ktorí napríklad prežili klinickú smrť, hovoria, že

POSLANIE ČLOVEKA NA ZEMI JE SLUŽBA ČLOVEKU.

VII. ÚSMEV

ETHEL BARRYMORE:

**DOSPELÍ SME VTEDY,
KEĎ SA PRVÝ RAZ SCHUTI ZASMEJEME - SAMI NA SEBE.**

ÚSMEV POMÁHA TOMUTO SVETU

Tí ľudia sú mi vždy najsmiešnejší, ktorí berú seba smrteľne vážne, stroho, bez humoru. Všetky moje dobré snahy v živote by znamenali ďaleko menej, ak by som sa nevedel zasmiať tomuto svetu a sebe.

SMIECH JE VEĽKÝ DAR NEBA.

Tak ako iba človek sa vie červenat', tak iba človek sa vie smiať. Smiech je výsadne ľudské privilegium. Humor, smiech je prejav vyššej inteligencie a dobrého zdravia. Skutočne tupí, alebo vážne chorí ľudia sa nesmejú.

Nielenže iba človek sa vie smiať, ale človek je aj najsmiešnejší tvor na svete.

SVET JE PLNÝ SMIEŠNYCH ĽUDÍ, JA SOM JEDEEN Z NICH.

Ak by som bol najbohatší človek na svete a srdce by mi neplesalo radosťou, nevedel by som sa zasmiať, načo by mi bolo bohatstvo?

Ak by som bol najvplyvnejší človek na svete a nevedel by som sa sám na sebe zasmiať, bol by to falošný vplyv.

Ak by som bol najsvätejší človek na svete a nevidel by som na tomto svete nijaký humor, aká by to bola svätosť?

Úsmev pomáha tomuto svetu.

Smiech je korenie ľudského života. Smiech zlepšuje zdravie. Uvoľňuje nervovú sústavu. Predlžuje život. Smiech otvára dvere do zakliatych komnát. Začína zázračné priateľstvá a veľké lásky. Smiech vychováva. Smiech zlepšuje.

Smiech je prítazlivý. Smiech je prejav dobrého srdca. Smiech je sexy. Smiech vytvára príjemné črty tváre. Smiech rieši mnohé problémy.

BUDEM KULTIVOVAŤ SVOJ HUMOR.

S humorom v srdci nikdy nespádem do pasce sebadôležitosti, sebachvály, sebaoslavovania.

Privilegium smiechu budem často využívať v styku s ľuďmi. Niektoré moje dnešné starosti a snaženia mi budú o desať rokov smiešne. Či sa dospelí ľudia nesmejú zo svojich mladistvých hlúpostí? Keď beriem svoj život, svoje ciele, svoju prácu vážne, to neznamená prestať sa smiať. Ak by na mňa padli bezhumorné časy, rýchlo sa pôjdem pozrieť do zrkadla.

Ak v ňom uvidím smrteľne vážnu tvár, tá ma hneď rozosmeje.

Úsmev pomáha tomuto svetu.

S dobrým humorom v srdci i najťažšie úlohy a situácie zvládnem ľahko. Ako sa však môžem usmievať, keď ma niekto na smrť urazí, ohovorí, vysmeje?

Tak, že budem pripravený, nacvičený, a ako dobrý herec budem urážky, ohováračky, výsmechy očakávať. Čo ma môže uraziť? Ak hovoria pravdu, za to im poďakujem. Ak hovoria o mne nepravdu, odpoviem pravdou. Ak ma vysmejú a majú dobrú príčinu, budem sa smiať s nimi. Ak nemajú príčinu, ja sa budem zabávať na ich hlúposti. Pretože mám v sebe dobrý humor, nikdy sa na smrť neurazím. Ak mi niekto siahne na moju česť, pošlem mu Bibliu s kresťanským pozdravom: Pochválený buď Ježiš Kristus. A v situácii, v ktorej si nebudem vedieť rady, poviem si s istotou:

AJ TO SA POMINIE!

Keď však niekto ma sústavne uráža a ničí moju existenciu, vtedy ma humor a smiech musí prejsť a vezmem takého na súd a vysúdím od neho i posledné spodné prádlo. Aby takto, nahému ako novonarodencovi, dal som novú príležitosť začať nový, už spravodlivý život, bez perverznej túžby urážať a ničiť iné božie stvorenia.

Po stáročia múdri úspešne používali tajomstvo humoru vo chvíľach životných skúšok. Tak i ja s láskou a humorom v srdci budem pripravený na svoje skúšky života. Humor a smiech mi dajú prevahu nad ľudskou hlúposťou, zlosťou, nízkosťou, primitívnosťou a zvráteným charakterom.

Úsmev zlepšuje svet.

Každú opozíciu budem brať s humorom ako dobrý športovec. Do zápasu so zápalom, po zápase si podáme ruky. Opozícia mi brúsi ostrovtip, spôsobuje môj intelektuálny rast a núti ma stále premýšľať a zlepšovať sa. I v najväčšom politickom napätí, v parlamentoch sveta, humor vyrieši mnohé situácie lepšie ako dlhé a múdre traktáty, alebo typický súboj jedine múdrych kohútov na politických smetiskách.

Mnoho ráz najhorkejšia pilulka mi vylieči moje neduhy. Každý negativizmus budem preto prijímať v pokoji a s humorom. Inak sa dobrým študentom života nikdy nestanem. Môj úsmev a neútočný humor okrášľuje okolie, v ktorom sa pohybujem. Nahnevaná tvár každého straší.

ÚSMEV JE UMELECKÝ SMER, KTORÝ SA VŽDY KAŽDÉMU PÁČI.

Človek nemusí vyzeráť ako najlepší hollywoodsky herec; v prvom rade ľudské teplo, príjemná povaha a úsmev na tvári robia každého prítiahľivým.

Úsmev pomáha tomuto svetu.

A tak, kým budem schopný úsmevu, nikdy nebudem chudobný a sám. Smiech je veľký dar človeku. Bol by to hriech premrhať taký krásny dar. Moje okolie, moje pracovisko, môj domov budú miesta, kde nielen ja, ale všetci ľudia budú cítiť radosť zo života. Nejde o smiatie sa za každú cenu, ide o dobrú náladu, radostnú atmosféru pri práci a pri styku s ľuďmi. Keď uvidím iného človeka šťastného, poteším sa s ním, a keď ho uvidím smutného, poteším ho. Úsmev je chytľavé umenie.

ÚSMEV CIVILIZUJE SVET.

Postav sa medzi rozvadených s nahnevanou tvárou, príleješ olej na oheň. Postav sa medzi rozvadených s úsmevom, naleješ vodu na oheň.

Zloduchovia, zločinci, diktátori a tyrani sa preto nikdy neusmievajú, lebo ich záujmom nie je zlepšiť svet.

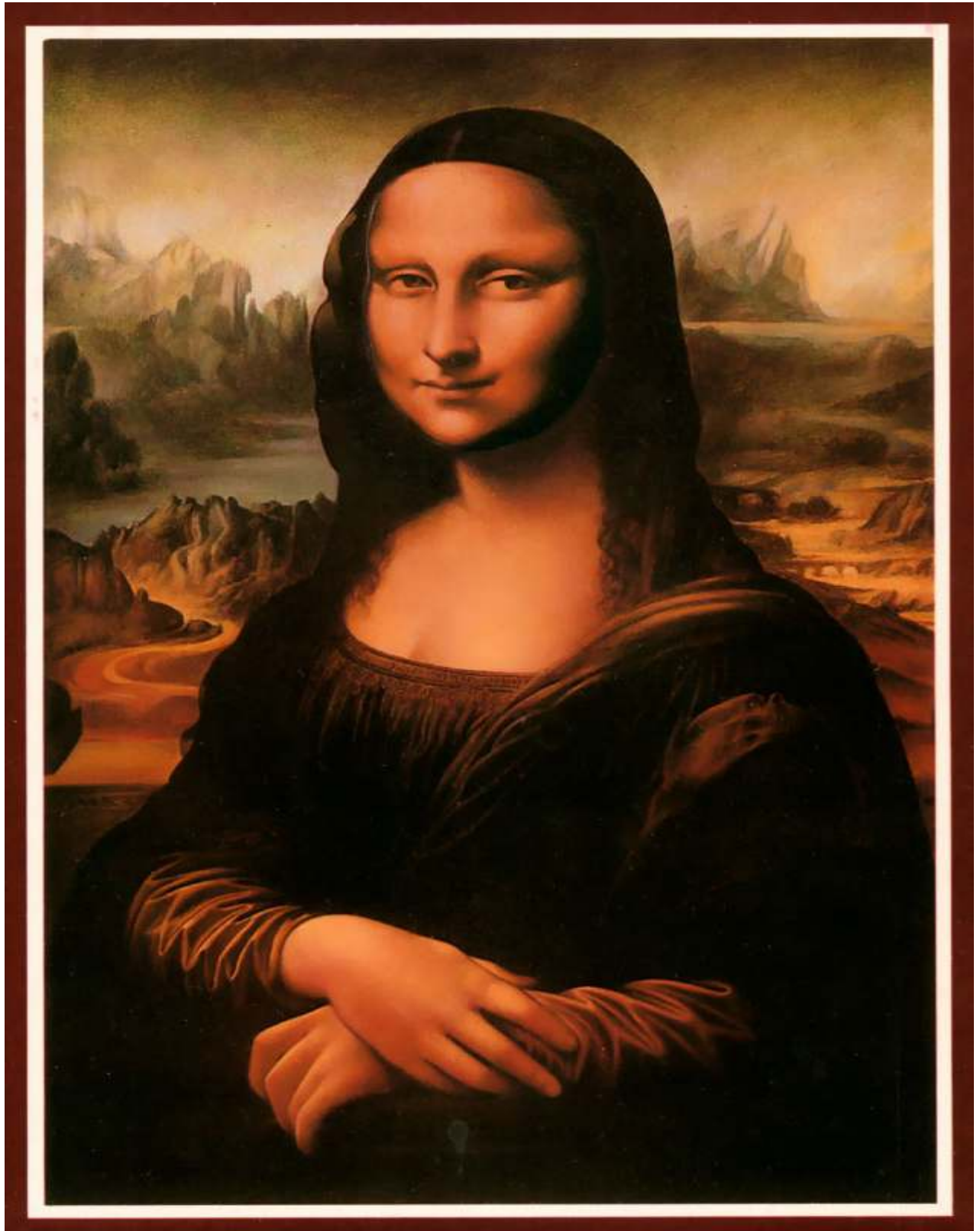
Výsledok dobrej práce je úspech, výsledok úspechu je radosť a výsledok radosti je smiech. Lenivosť produkuje nekvalitný život a náreky, ale usilovnosť produkuje dobrého ducha, úsmevy a spev.

Nový Testament nás učí, že

OVOCÍM DOBRÉHO DUCHA JE LÁSKA, RADOSŤ A POKOJ.

A kedy sa moje srdce najkrajšie usmieva? Iste vtedy keď je môj duch uspokojený kvalitným životom. Vtedy som plný radosti, lásky a smiechu. Takto, ako hovorí Shakespeare, nielenže som sám vtipný, ale som príčinou veselosti iných.

Úsmev pomáha tomuto svetu.

10 (kinetic oil painting on wood with rotating inner disc)
PETER KOVALÍK

CHLAP BEZ HUMORU

Už neviem, kde som túto príhodu počul, alebo čítal, a ani neviem, či si ju presne pamätám. Ale ohromne sa mi páčia poučenia z nej. Preto sa ju pokúsím volne vyrozprávať aj môjmu milému čitateľovi a či čitateľke.

Prišla veľká povodeň. Pršalo a pršalo a prestať nechcelo. Nielen ľudia, už aj žaby mali vody dost'. Rieky aj potoky sa vyliali z korýt a voda sa začala valiť ulicami. Policajti jazdili so zapnutými sirénami po uliciach a rozhlasom vyzývali ľudí, aby opustili svoje príbytky a dočasne sa sústredili na kopcoch.

V jednom dome býval starší, veľmi nábožný muž. Keď policajti prechádzali vedľa jeho domu, volali na neho, že ho odvezú. Ale on iba mávol rukou a zakričal: Ja verím v Boha a On mi pomôže.

Voda stúpala. Zaliala prízemie domov a už siahala po okná. Vojaci veslovali po uliciach v člinkoch, schytávali ľudí a odvážali ich na bezpečné miesta. Prišli i do domu toho nábožného staršieho muža. Už sa stmievalo, keď ho zbadali stát v kuchyni na stole. Volali na neho, aby išiel s nimi. Aj vojakom odpovedal to isté: Ja verím v Boha a On mi pomôže. A nešiel. Čo mali s ním robiť? Nechali ho tak.

Z mračien sa valilo ako z vedra. Na druhý deň sa pred ním zjavili akýsi ľudia na silnom motorovom člne. Videli ho sedieť za komínom, dom skoro úplne zatopený. Kričali na neho, že je ešte čas, aby sa zachránil. Hodili mu záchranný kruh na povraze. Ale chlap stále odmietal pomoc. Aj im zakričal: Ja verím v Boha a On mi pomôže. Po dlhých natáhovačkách nechali ho naverímboha. O pár hodín ho voda uchytila a muž sa utopil. Nevedel ani plávať.

Keď prišiel k nebeskej bráne, hneď si žiadal vizitu u Boha. Našťastie nemusel dlho čakať, v ten deň umrelo málo ľudí. Keď ho anjeli predviedli pred Boha, ani sa poriadne nepozdravil a hneď spustil svoju výčitku: Celý život som v Teba veril. A veril som, že keď budem potrebovať Tvoju pomoc, vždy mi pomôžeš. A tu, voda prišla, zatopila mi dom a Tvoja pomoc neprichádzala. Zobrala ma a Ty si ma nechal utopiť. Tak ja takto a Ty takto. Tak potom ako to, čo to, prečo to?!

Pán Boh k nemu pristúpil, pohladil ho po mokrých vlasoch a hovorí mu: Človeče, tak sa pozri, takto je to. Prvý deň som ti poslal anjelov v aute, aby ti pomohli. A ty si moju pomoc odmietol. Neskoršie som ti poslal anjelov v člinkoch. Aj tú pomoc si odmietol. Na druhý deň, reku, ešte raz sa pokúsím pomôcť. Tak som ti poslal anjelov v motorovom člne. Ale aj túto moju pomoc si odmietol. Čo horšie, v živote si bol lenivý, ani plávať si sa nenaučil!... A utri si nos a choď sa rýchlo usušiť! Tu máš suchý, teplý uterák. Ešte mi tu prechladneš...

VIII. ZDRAVIE

ZDRAVÉ TELO - ZDRAVÝ DUCH,
ZDRAVÝ DUCH - ZDRAVÉ TELO

ZDRAVIE JE ZÁKLAD ŠŤASTNÉHO ŽIVOTA

Vždy, keď si na pokojnom mieste na chvíľu zatvorím oči a vznesiem sa nad svoje telo a celú planétu ako astronaut a premýšľam a porovnávam, po každý raz vidím, že ľudské telo je to najlepšie dielo.

Keďže mi bolo zverené do opatery ako chrám pre moju dušu, musím jeho chod študovať, aby som ho dobre poznal a tak mu dal všetko čo potrebuje a v miere v akej potrebuje. Aby mi tak slúžilo čo najlepšie, aby som mohol vykonávať svoje životné poslanie čo najlepšie.

ABY MOJE TELO DOKONALE FUNGOVALO, musím telo a jeho okolie držať v dokonalej čistote.

ABY MOJA DUŠA DOKONALE FUNGOVALA, musím dušu a jej okolie držať v dokonalej čistote.

Aj telo, aj duša sa snažia podľa zákonov vesmíru dodržiavať dokonalú harmóniu, a to aj vzájomne medzi sebou i s pozemským a nebeským okolím.

Zdravie a radosť zo života je prirodzený stav človeka.

Absolútna väčšina ľudí sa narodí s dokonalým zdravím. Dieťa si vezme z matkinho tela všetky živiny, ktoré potrebuje na normálny telesný rast. Ak v dospelosti vážne ochorieme, je to obyčajne naša vlastná chyba. Nedali sme nášmu telu a duši to, čo potrebujú.

Porušili sme rovnováhu, harmóniu duše alebo tela, alebo oboidvoch.

Zdravá morálka, zdravý duchovný život, čo je potrava pre dušu, sú rovnako potrebné pre zdravie ako slnko, vzduch, voda a jedlo. Nikto nemôže byť úplne zdravý bez zdravej morálky i keby jedol najlepšiu stravu.

Zdravie je základ šťastného života.

Ak definujeme potravu v najširšom význame slova ako všetko, čo človek potrebuje na život, potom sú to nasledujúce potraviny, ktoré musíme telu poskytovať, aby sme dobre fungovali:

1. SVETLO
2. VZDUCH
3. VODA - JEDLO
4. LÁSKA

SLNEČNÉ SVETLO

Ľudia nehovorievajú o svetle ako o potrave. Ani o vitamínoch ľudia donedávna nerozmyšľali ako o potrave.

Svetlo, pravda, nemožno ochutnať, požívať alebo napíť sa ho. Ani naplniť si ním žalúdok nemôžeme. Možno preto sa nepovažuje za súčasť potravy, lebo ho nemusíme ani kupovať, ani dorábať. Vďaka Bohu, odkedy rozkázal BUĎ SVETLO(!), slnečné svetlo je zadarmo. (Zatiaľ.) Bez slnečného svetla niet života. Svetlo je teda potrava číslo jeden. Priamo, aj nepriamo. Svetlo (svetelná, či elektromagnetická energia) absorbujú (jedia) rastliny, a tak rastú, žijú. V rastlinách spôsobuje fotosyntézu. Prostredníctvom chlorofylu v listoch, oxid uhličitý, voda a minerály sa pretvárajú na jednoduché i zložité uhľohydráty (cukry a buničinu) a tak sa môžeme tešiť zo zelene, z krásnych kvetov a ovocia. Vďaka slnku, príroda nám dáva tiež liečivé rastliny, rastlinnú potravu a drevo. Aké prepotrebné božie dary!

Vplyvom slnečného svetla sa v ľudskom tele vytvára vitamín D a ďalšie dôležité látky potrebné pre normálny život.

Múdre slovenské príslovie hovorí, kde nechodí slnko, tam chodí lekár.

Liek je špeciálny druh potravy, ktorá určitým spôsobom ozdravujúco pôsobí na organizmus. Dívajme sa na potravu ako na lieky.

Všeobecná vedomosť nás informuje, že každý liek užívaný vo veľkom množstve prestane byť liekom a začína byť jedom. Príliš veľa jedla je pre náš organizmus jed.

Slnko riadi životný cyklus ľudí, zvierat a rastlín.

Asi pätnásť percent ľudí na Zemi, najmä na severnej pologuli, každú zimu trpí zimnou depresiou, ktorá je spôsobená nedostatkom slnečného svetla. Strach pred niekým, alebo niečím tiež vytvára

v ľudoch depresívne stavy. Niekedy tieto problémy dedíme. Veľa ľudí, keď sú v nepríjemnej depresii pijú alkohol, aby sa aspoň na chvíľu cítili lepšie. Alkohol, či drogy je veľmi drahé riešenie finančne, zdravotne i spoločensky. V zime sa má človek vystaviť slnečnému svetlu pri každej príležitosti a aktívne športovať. Ultrafialové lampy pomáhajú mnohým ľuďom v dobrom zdraví prežiť obdobie nedostatku slnečného svetla.

Ultrafialové lúče aj dezinfikujú. Pozor, škodia nášmu zraku.

Ak bude ľudstvo múdre a nezničí ozónosféru Zeme, naše slniečko nás bude živiť potiaľ, pokiaľ ľudstvo zostane žiť v našej slnečnej sústave.

Slnečné svetlo je teda najdôležitejšia živina, potrava, ktorá udržiava naše zdravie a vôbec život na našej planéte.

Zdravie je základ šťastného života.

VZDUCH

Väčšina ľudí opäť, tak ako slnko, nepovažuje vzduch za potravu.

Ale ešte nikto nedokázal udržať život bez vzduchu viac ako pár minút. Bez jedla človek môže prežiť asi mesiac. Vzduch, vďaka Bohu, je tiež zatiaľ zadarmo.

V niektorých znečistených veľkomestách sa už zaň platí rôznym spôsobom.

Dnešná civilizácia je prepilulkovaná aj preto, lebo ľudia čoraz viac pracujú a žijú vnútri budov, izolovaní od slnka, čerstvého vzduchu a telesného pohybu.

Pre človeka je najdôležitejší obsah kyslíka vo vzduchu. Vzduch obsahuje 21 objemových percent kyslíka a zemská kôra až 94 objemových percent.

Život, najmä inteligentný život, sa vyvinul vďaka zvyšovaniu obsahu kyslíka vo vzduchu. Mozog, aby dobre fungoval, potrebuje veľa kyslíka. Keďže rastliny uvoľňujú kyslík a spotrebúvajú oxid uhličitý, ochraňujeme ich ako svoj vlastný mozog.

RASTLINY SÚ NAJLASKAVEJŠÍ SPOJENCI ĽUDÍ NA ZEMI.

Keďže väčšina ľudí v priemyselných krajinách žije v mestách, kde je najmenej kyslíka, môžeme očakávať, že takéto otravovanie organizmov postupne spôsobí pomalú mentálnu retardáciu. Okrem už známych problémov, ktoré nám znečistený vzduch spôsobuje najmä s dýchacími cestami. Nehovoriac už o zvyšovaní teploty zemskej atmosféry a všetkými problémami, ktoré tento jav prináša terajšej civilizácii.

Z tohoto hľadiska by niekto mal začať hnutie SPÄŤ K PRÍRODE.

Častý pohyb na čerstvom vzduchu človeku zaručí normálny chod tela.

Zdravie je základ šťastného života.

VODA - JEDLO

Každý človek má unikátne zloženie a chod tela.

Ani dvaja ľudia nie sú telesne a duševne úplne totožní. A predsa, čo sa týka jedla, niet medzi ľuďmi veľkého rozdielu. Preto pre každého bez výnimky platia minimálne tri axiómy zdravia. Pre ľahké zapamätanie vyjadrím ich v rýmoch:

VEĽA SLADKOSTÍ ZNIČÍ ČLOVEKA DO KOSTI.

VEĽA MÄSA UROBÍ ZO ZDRAVÉHO ČLOVEKA PRASA.

VEĽA OVOCIA A ZELENINY OSLÁVI ČLOVEKU STÉ NARODENINY.

To znamená, že na udržanie zdravia musíme jesť iba plnohodnotnú prirodzenú stravu. Miernosť vo všetkom je prirodzený princíp. Alkohol, fajčenie a drogy sú iba pre tých, ktorí nenávidia najcennejší dar: vlastný život. Ak piť, tak čistú vodu, minerálky a ovocné šťavy. Pritom skúsenosť ľudstva učí, že na podporu činnosti srdca si dajme denne deciliter vína červeného na udržanie života dlhého.

Pravidelný aktívny odpočinok, cvičenie, športy, fyzická práca je samozrejmosťou.

Upevňuje zdravie a udržuje životný optimizmus.

Cukry a mäso sú kyselinotvorné jedlá. Na ich strávenie a zneutralizovanie sú potrebné minerály a tým sa pH organizmu reguluje. Ak je telo "kyslé", je menej odolné proti rôznym chorobám. Počnúc vírusovými ochoreniami, zubnými kazmi, krehkejšími kosťami, nadmernou váhou, pomalým myslením, chorobami pokožky, pokračujúc chronickou únavou, plesňami, náchylnosťou na cukrovku, zníženou sexualitou, zápachom z úst, alergiami a zníženým životným optimizmom nekončiac.

Zelenina a ovocie sú zásadotvorné jedlá. Nezáleží na tom, že niektoré ovocie chutí kyslo. Ide o pH popola po ich spálení. Organizmus jedlo takisto "spáli". Zelenina a ovocie obsahujú prepotrebne vitamíny a minerály. Sú to jedlá, ktoré nás držia pri dobrom zdraví. Dodávajú energiu, optimizmus,

peknú pokožku, dobré nervy, dlhú výdrž pri práci, v športe, pri štúdiu, pomáhajú človeku skoncetrovať myseľ, zvyšujú odolnosť tela, držia nás elegantne štíhlymi, predlžujú dobrú náladu a život vôbec.

ČLOVEK BY MAL JEŠŤ PÄŤ RÁZ TOĽKO ZELENINY A OVOCIA AKO MÄSA.

Mali by sme poznať zloženie každého jedla. Pozerajme sa na jedlo ako na lieky. Ak mám napríklad cukrovku alebo hyperglykémiu, nebudem predsa čerta pokúšať cukrovými výrobkami, alkoholom, kofeínom alebo buchtičkami. Ale budem jesť zeleninu, proteínovú stravu a zaručím telu stály prísun B-komplexu a dostatok chrómu a magnézia, čo mi zaručí rovnomerný prísun glukózy do mozgu, stabilné nervy a dostatok energie. A keď mám problém s dýchacími cestami, zaručím organizmu zvýšený prísun vitamínov A, E a C, najlepšie v prírodnej forme, ktoré ochraňujú dýchacie cesty a tráviace ústrojenstvo proti vírusom, alergénom a rôznym nepriateľským mikroorganizmom. Už antickí lekári človeku radili:

ČLOVEČE, POZNAJ SÁM SEBA!

Pre ľudské zdravie je osožné znížiť používanie rafinovaného cukru na minimum. Nahradit' ho, ak už treba, medom. Prírodný, nefiltrovaný med je nielen sladidlo, ale aj liek. Vláda antického Rímu zaregistrovala, že od ľudí, ktorí chovali včely a pestovali tmavé hrozno na červené víno, vyberala dane najdlhšie...

Ľudské telo sa skladá prevažne z vody. Tento fakt nám ozrejmuje, ako je voda ohromne dôležitá. Je to tretia najdôležitejšia živina na udržanie života. Dobrá, najmä pramenitá, minerálna voda je dnes na svete stále vzácnejšia. Sú krajiny, kde voda je drahšia ako ropa. Je dobre vedieť, že strom do svojho ovocia prepustí iba čistú vodu. Ak sa môžeme vyhnúť pitiu chlóranej vody a môžeme ju nahradit' pramenitou vodou, urobíme nášmu telu veľkú láskavosť. Ak sa môžeme občas okúpať v alkalickej vode, urobíme tiež nášmu telu veľkú láskavosť. Ochraňujme prírodu. Každá rieka, každý potok, každé jazero a každá studnička je zdrojom života.

Telo je zdravé podľa toho, čo do neho vložíme,
a duša je zdravá podľa toho, na čo stále myslíme.

Zdravie ja základ št'astného života.

LÁSKA

Láska je tiež druh potravy.

Láska, tak ako slnko, svetlo a vzduch sa jesť nedá, brucho si ňou nenaplníme, nemá ani vôňu, ani chuť, ani ju nevidíme. Láska je potrava našej duše a duša diriguje naše telo. Láska je prvý a najdôležitejší liek pre ľudí.

Nedostatok lásky spôsobuje v ľuďoch škodlivé chemicko-psychologické procesy.

Podívajme sa ako reaguje dieťa, ktoré zažije príhodu sklamania, nelásky, alebo priamo agresívny prejav nenávisťi. V tomto strese sa rozplače a uteká k mame, alebo k otcovi, aby ich prejav lásky zastavil a zvrátil nepríjemný chemicko-psychologický proces práve prebiehajúci v tele dieťaťa. Prejav rodičovskej lásky dieťa ukludnia.

Ak túto lásku a ochranu deti u rodičov (alebo ich náhrady) nenájdu a negatívne zážitky sa opakujú (i v udalostiach videných v televízii) vtedy produkty negatívneho chemicko-psychologického procesu v tele dieťaťa sa hromadia a postupne rokmi otrávia telo a dušu mladého človeka.

A hľa! Vyrástol anti-sociálny človek, ktorého organizmus je plný chemicko-psychologických jedov, nenávidiaci seba, svoje okolie a svet.

JESTVUJE VEĽA DRUHOV LÁSKY.

Rodičovská láska, príbuzenská láska, milenecká láska, láska k Bohu a Boha k nám, láska k pravde, k hudbe, láska k národu, ku kultúre, láska k prírode, láska ku knihám, k múdrosti, k zvieratám...

Pre normálny vývin života človeka najdôležitejšia je materinská, rodičovská láska. A potom, stále posilňované vedomie, že náš Boh-Otec-Láska, Stvoriteľ celého vesmíru, nás nepodmienečne a vždy miluje.

Môžeme mať všetku potravu sveta, ale bez materinskej, rodičovskej lásky náš život nikdy nebude úplne št'astný.

Nikdy si nemýľme lásku so sexom. Láska je omnoho viac ako sex. Nech je sexuálna prít'azlivosť akákoľvek silná, je to vždy iba jedna súčasť lásky a rešpektu medzi ženou a mužom. Baran je tiež schopný sexu. Ale manželstva a skutočnej lásky a rešpektu, sú schopní iba duchovne vyzretí ľudia. Rodičovstvo našu lásku nesmierne znásobuje. Deti obohacujú a robia z rodičov plne hodnotných a

zodpovedných občanov, schopných viesť spoločnosť, lebo chcú dobro pre budúcnosť svojho potomstva.

SKUTOČNÁ LÁSKA NIKDY NEZOTROČUJE.

Sex môže človeka urobiť slobodným alebo otrokom. Záleží na tom, či človek rozkazuje svojim sexuálnym hormónom alebo či tieto malé molekuly rozkazujú človeku. Bez duchovnej lásky a manželstva, sex sa môže stať našim otrokárom.

Nekontrolovaný sex a pornografia je ako droga, môže zničiť náš normálny život a k životnému úspechu sa nikdy nedopracujeme. Neovládaný silný sexuálny pud zničil nejedno kráľovstvo... A v dnešných časoch milióny sľubných mladých životov.

ČLOVEK NIE JE ŠŤASTNÝ BEZ LÁSKY.

Láska, prirodzene, nie je potrava v klasickom zmysle slova. A predsa láskou je človek živý. Boh je láska a Boh je život. My sa od Neho učíme skutočnej láske. Náš život má byť láska. Bez lásky niet riadneho života.

Vieme tiež, že stres ničí naše zdravie a láska ho opravuje.

Ak skutočne milujeme, milujeme aj pravdu. Ak nehovoríme pravdu, kazíme si zdravie. Klamstvo spôsobuje v človeku stres, napätie nervov a hladkého svalstva. Srdce, žalúdok, pľúca, nervy, črevá a tak ďalej. Ak žijeme v klamstve, harmóniu v sebe nenájdem. A v takom duševnom stave ťažko dospejeme k veľkému úspechu. Hovorenie pravdy nás udržiava uvoľnených, bez stresu, strachu, lebo nemusíme mať obavy, či si každú povedanú lož zapamätáme.

Láska, pravda a odpúšťanie sú výborní lekári. Ľudia, ktorí milujú a sú milovaní, sú telesne a duševne zdravší, žijú dlhšie.

Zdravie je základ šťastného života.

AK SME UŽ CHORÍ,

ak máme akékoľvek zdravotné problémy, neignorujeme sa.

Ľudí, ktorých máme radi, ak sú chorí, poľutujeme, povieme im dobré povzbudivé slová, podporíme ich ducha, objímeme ich, pohladkáme ich, a ak môžeme, láskavo im poradíme. Budme teda aj k sebe láskaví, ak sme chorí. To nie je egocentrizmus. Aj my sme Božie dielo. A o Božie diela máme povinnosť sa starať. Ak máme bolesť, neodkladajme návštevu lekára. Každá choroba je stres. Ak je telo pod stresom, automaticky potrebuje napr. viac vitamínu C, vápnika, magnézia a zinku.

Ak často sústredíme našu myseľ na nezdravý orgán alebo poranené miesto a myslou budeme dodávať chorému miestu energiu, rýchlejšie sa uzdravíme.

Humor a smiech takisto urýchľujú liečenie.

AK SME ZDRAVÍ,

každý deň, alebo aspoň občas prejdime myslou po celom našom tele. Od palcov na nohách až po konce vlasov. Poďakujeme sa každému orgánu a údu za dobrú prácu a službu, ktorú pre nás verne, poctivo a už roky vykonávajú.

Predsa vieme aj z biológie, že každá bunka má vlastné vedomie a poslanie v našom tele. Ctíme si našu dušu a naše telo. Dostali sme ich ako veľký dar.

JE NAŠE TELO IBA NAŠE?

Môžeme ho zneužívať, ako chceme? Naučili sme sa už, že našu planétu nemôžeme zneužívať ako chceme. Už vieme, že chemikálie nemôžeme chrliť do ovzdušia, do riek, do morí, do zeme. Že nemôžeme ľubovoľne kynozit' zvieratá a rastliny, že závisí jedno od druhého, že sme všetci spolu pospájaní.

Aj s naším telom je to tak. Všetci sme spolu pospájaní.

Povedzme, že nezodpovedne nakazím svoje telo chytľavou chorobou a "odovzdám" ju svojej manželke, alebo počnem dieťa, a tak nakazím nevinných ľudí. Ešte stále je to iba moje telo, s ktorým si môžem robiť, čo chcem?

Alebo moje telo patrí aj mojej manželke, mojim deťom a ďalším ľuďom? Povedzme, že je to nevyliciteľná vírusová choroba a všetci potrebujeme dlhé liečenie, ktoré stojí veľa peňazí. Ja však všetky tie peniaze nemám. Nakoniec aj tak všetci umrieme. Moji spoluobčania musia finančné trovy za mňa zaplatiť v podobe daní alebo zvýšeného poistného...

Spôsobil som smrť milovaným a okradol som spoluobčanov. Moje telo je takisto majetkom budúcich generácií! Ešte stále si mám arogantne myslieť, že moje telo je iba moje a ja si môžem s ním robiť čo

chcem?

VŠETKO NA ZEMI A VO VESMÍRE JE VZÁJOMNE POSPÁJANÉ.

Keď sa Boh opýtal Kaina, ktorý zabil svojho brata Ábela: Kain, kde je tvoj brat? Kain arogantne odpovedal Bohu: A či som ja zodpovedný za môjho brata?

Všetci sme zodpovední jeden za druhého a za všetko, čo sa v tomto štáte a na celej Zemi deje. Lebo všetci sme navzájom pospájaní, žijeme v jednej dedine, na jednej vesmírnej lodi...

ĽUDSTVO JE JEDNA BOŽSKÁ RODINA.

Rozvadená a zabíjajúca jeden druhého, ale jedna rodina.

Ľudia našej peknej planéty postupne nadobúdajú okrem národného vedomia aj planetárne, globálne vedomie.

Psychológovia a imunológovia dávnejšie zistili, že pozitívny mentálny stav zlepšuje odolnostný systém človeka. Dnes už jestvuje vedecká disciplína - psychoimunológia. Vedci objavili starú pravdu, súvislosť medzi citovým životom človeka a jeho zdravím. Inak povedané, už aj vedci hovoria inými slovami to, čo nám Ježiš Kristus povedal už pred dvetisíc rokmi:

MILUJME SA NAVZÁJOM!

Čo môže byť pozitívnejšie? A čo môže byť zdravšie!?

Aká iná rada, aká iná veda, aká iná axióma života môže byť svetu užitočnejšia ako tá, ktorú ľudstvu dal NAJVÄČŠÍ LIEČITEL' ĽUDSTVA, aký kedy kráčal po tejto planéte, Ježiš, ktorý sa stal Kristom ľudstva !?

Zdravie je základ šťastného života.

REZOLÚCIA PROTI SAMOTE.

Keď príde na mňa samota, smútok či depresia, vtedy si budem často pripomínať,

že dobrá kniha je skutočne najlepší priateľ,

že práca je vynikajúci spoločník,

že ja so svojimi pozitívnymi myšlienkami, humorom a dobrotou, naplnený láskou, som vynikajúci človek medzi ľuďmi,

že telesné a duchovné cvičenie mi znova prinesie radosť zo života,

že usilovní ľudia sa nikdy nenudia a nikdy nie sú sami,

že mnohí menej šťastní, menej úspešní a smutní ľudia čakajú na moju pomoc, povzbudenie a lásku,

že som dávno nenapísal list svojim rodičom, súrodencom, priateľom, redaktorovi novín, svojmu poslancovi, alebo Bohu, v ktorom by som sa im poďakoval a ocenil ich,

že si musím vyhotoviť plán činnosti, práce na každý deň, ktorý ma vyvedie zo samoty znova do radosti života,

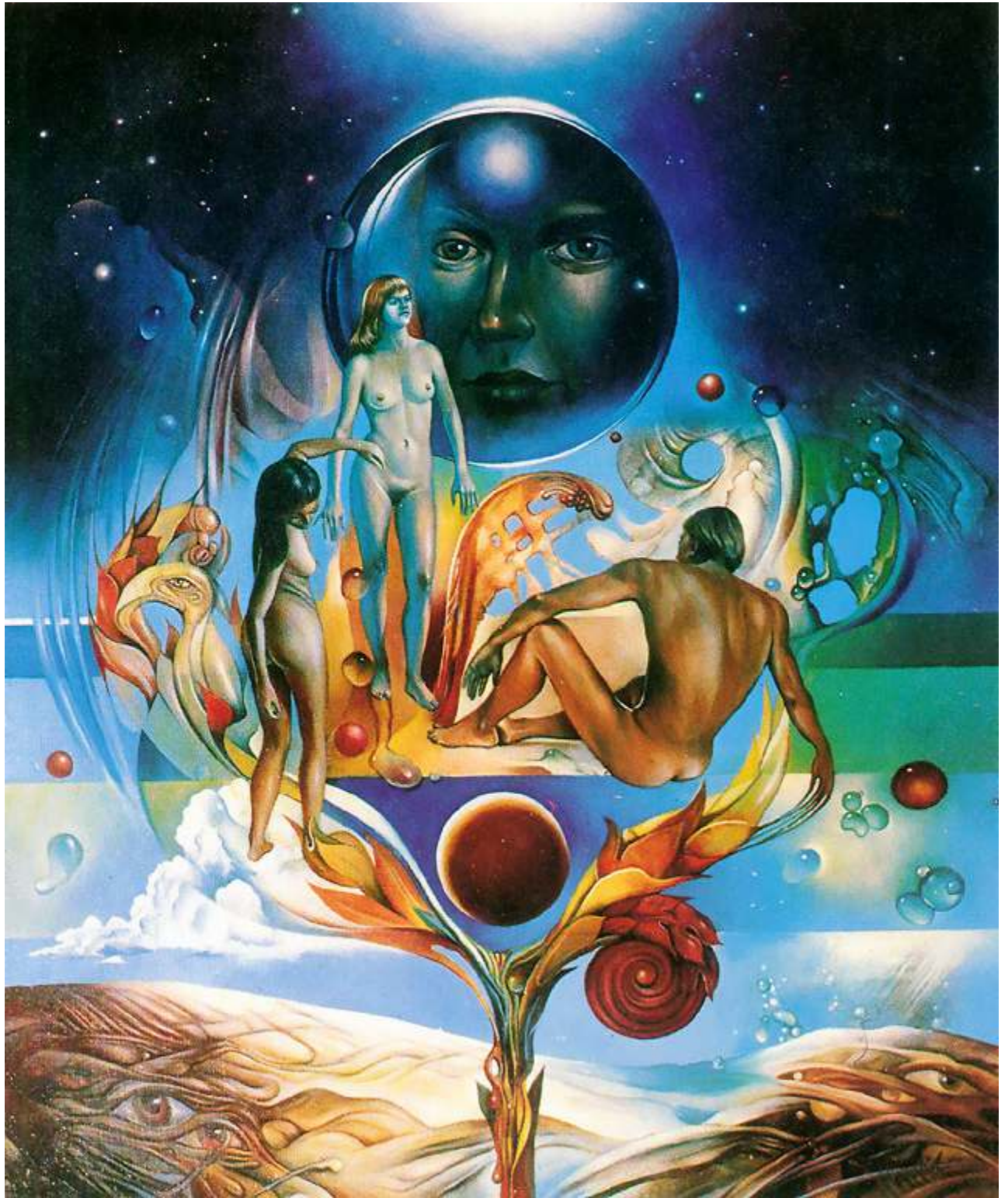
že prechádzky do prírody a po meste, návšteva galérií, divadiel, koncertov mi umožnia spočítať, koľko iných dobrých ľudí je samých, a že títo ľudia možno hľadajú moju spoločnosť,

že samota, sebaľútosť a depresia sú iba dočasné a trvajú potiaľ, kým si nenájdem priateľa, priateľku alebo dobrého kňaza či lekára,

že človek vlastne nikdy nie je sám. Láskový Otec celého vesmíru, Jeho syn Ježiš Kristus a Jeho a naša matka Mária sú vždy, ale vždy(!) a všade pri mne a pripravení pomôcť mi, posmeliť ma, poláskat' ma, objat' ma, dodať mi sily a odvahy, ak sa im ja prihovorím.

A pre každý prípad a istotu si na lístok, ktorý budem mať vždy v peňaženke, napíšem túto pravdu:
TAK ŤA MILUJEM, ŽE SOM ZA TEBA OBETOVAL SVOJ VLASTNÝ ŽIVOT.

Podpísaný: Ježiš Kristus

LIGHTWAVES
TIBOR KOVALÍK

DAJ SI VYŠETRIŤ HLAVU!

Raz, keď William Saroyan bol ešte mladý, začínajúci autor, rozhodol sa po niekoľkých dňoch hladovania poslať telegram svojmu bohatému strýkovi. Saroyan v tých časoch často trpel, ako každý začínajúci autor, na vačkové suchoty. V telegrame žiadal svojho strýka o peňažnú podporu. Nazval to "pôžička". Ako syn arménskeho emigranta, i keď vzdelanie získal v Amerike, ešte stále sa hanbil žobrať o peniaze iba tak. Musel napísať, že to chce ako "pôžičku".

V skutočnosti dúfal, že strýka potiahne o pár stoviek dolárov.

O dva dni mladý Bill dostal od strýka stručnú odpoveď: Daj si vyšetriť hlavu!

Mladého, vzdelaného Saroyana takáto odpoveď hrubo urazila. Chodil nahnevaný niekoľko dní a hádam tisíc ráz strýkovi v duchu nadával do son of a bitch.

Jedno ráno, na hladný žalúdok, začal vážne premýšľať a meditovať nad strýkovou odpoveďou. Nepotreboval lekára, začal si hlavu vyšetrovať sám: Ako to, že ja, mladý a zdravý človek, neviem sám seba užiť? Hlavu a mozog mám ako iní. Ako ho využívam? Ako ma môj vlastný mozog diriguje, keď musím žobrať peniaze od starého chlapa, ktorý nevie vybl'abotať jednu súvislú anglickú vetu?

Zrazu sa hanbil za svoj vlastný mozog.

V hlbokej meditácii a hanbe mu odrazu napadla ohromná myšlienka. Napíše o tom poviedku. Hneď začal. A písal a písal.

Keď dopísal, ihneď ju odniesol na predaj do jedného časopisu. A predal ju!

Našiel východisko zo svojej núdze. Písal nové poviedky na podobnú tému. A predal ďalšie a ďalšie. Daj si vyšetriť hlavu!

Keď bol v ťažkostiach, jeho myslenie bolo iba jednorozmerné. Zdalo sa mu, že jeho strýko mu zavesil ďalší mlynský kameň na krk, tento raz psychologický.

Teraz bol strýkovi veľmi povďačný. Už strýkovu odpoveď nevidel ako urážku, ktorá ho mala stiahnuť nižšie pod vodu, ale videl ju ako dlhodobú inšpiráciu.

Hej, keď si v ťažkostiach, vyšetri si najprv vlastnú hlavu. William Saroyan sa neskoršie stal jedným z najslávnejších amerických spisovateľov a dramaturgov. Prekladajú ho prakticky do všetkých jazykov.

DAJ SI VYŠETRIŤ HLAVU!

IX. MOC

ARISTOTELES:

BYŤ ŠŤASTNÝM ZNAMENÁ BYŤ SEBESTAČNÝM

MOJA NAJVÄČŠIA MOC JE MOJE SLOBODNÉ ROZHODOVANIE

Hej, moja najväčšia moc je schopnosť robiť podľa svojho slobodného výberu vlastné slobodné rozhodnutia. Moje prvé vlastné rozhodnutie malo byť, a ak nebolo, nech je teraz, toto: budem viesť slobodný, šťastný, užitočný, úspešný život.

Sú ľudia, mocní i slabí, ktorí chcú, aby som nežil svoj život podľa vlastných predstáv.

Sú ľudia, mocní i slabí, ktorí chcú, aby som žil v závislosti od nich, v biede, v otroctve, v duchovnej mizérii, v špine, v opilstve, v závislosti od ich alkoholu, drog, pornografie, v morálnom bahne a v zadlžení.

Sú ľudia, mocní i slabí, ktorí chcú, aby som žil hoci aj v stajni a ťahal ich káru, aby mohli na mne zarábať.

A verte, alebo neverte, sú ľudia, ktorí sa dajú osprostieť a zhodiť inými na úroveň zvera, do myšlienkového a morálneho bahna, a tak sa nechajú vykorisťovať zloduchmi.

BIEDA A OTROCTVO SA ČASTO ZAČÍNA MORÁLNOU, DUCHOVNOU BIEDOU.

Mňa do nijakého morálneho bahna a duchovnej biedy nikto nedostane.

Môj život musí bežať podľa mojich najlepších ideálov.

Moja najväčšia moc je moje slobodné rozhodovanie.

Sú ľudia, ktorí sa rozhodli postaviť sa nad úroveň Boha. Pre nich vláda nad inými je ich najväčší úspech, je ich naplnenie života. Ostatní ľudia sú pre nich iba prostriedok, ako sa dostať k moci. Takéto rozhodnutie za čas poteší ich dravčie chůtky, ale zákonite ich privedie do záhuby. Je to rozhodnutie proti Bohu.

Ale sú aj takí ľudia, ktorí sa vlastným rozhodnutím zhodia na úroveň vola ťahajú dobrovoľne cudziu káru.

NAJHORŠÍ STAV ĽUDSKÉHO VEDOMIA JE, KEĎ SI ĽUDIA ZAČNÚ NAMÝŠĽAŤ, ŽE NEMAJÚ NIJAKÚ MOC, že nemajú nijaký vplyv, že ich činy a ich hlas neznamenujú nič. Aká lenivosť mysle! Aká hlúposť!

Ach! Aký recept na otroctvo!

Také rozhodnutie je druhý extrém proti Bohu. Je to proti zákonom prirodzenej dôstojnosti človeka. Ved' sebanenávisť, trvalé odmietanie vlastnej ceny a dôstojnosti je zneuctenie diela nášho vesmírneho Boha-Otca. Bol by som bez skutočnej viery a lásky, ak by som seba takto zhodil. Bez pocitu vlastnej ceny a nádeje prestal by som dúfať a začal by som iba zúfať. Rozhodol by som sa nie pre život, ale pre pomalé umieranie.

Bože, Otče najdrahší, radšej ma nechaj trpieť ako biblického Jóba, ale nedopusti, aby som o sebe myslel, že som nič, aby som sa takto rúhal proti Tvojej vôli! Viem, že keď sa rozhodnem zostať Tvojím dieťaťom, odmietnem obidva extrémny a zostanem normálnym slobodným človekom.

Moja najväčšia moc je moje slobodné rozhodovanie.

V momente, keď začnem robiť svoje vlastné slobodné rozhodnutia, svet sa stane zaujímavým, stúpne na cene vo vlastnom vedomí a vo vedomí dobrých ľudí.

Niekedy sa mi zdalo, že problémy v živote sú neprekonateľné. Pozeral som sa na svet ako divák v depresii a uvažoval, či stojí za to obťažovať sa so životom. Mnoho rász som videl iba negatívnu stránku života, zdalo sa mi, že je všetko horšie a horšie. Niekedy som až zabudol, že žijem v krásnej krajine a na najkrajšej planéte.

Teraz už viem, že svet sa začne zlepšovať v tom momente, keď sa rozhodnem zlepšovať sám seba. Nemôžem čakať na iných, až oni začnú zlepšovať môj vlastný život. Aj tak by som sa dočkal iba ďalších sľubov.

Môj život bol daný mne a ja zaň zodpovedám. Nikto iný. Ja začnem zlepšovať sám seba a svoje okolie, v ktorom teraz žijem. Môj momentálny svet je pre mňa zo všetkých najdôležitejší. Mám moc hneď teraz rozhodovať sám o sebe. Nie o iných. Nie o svetovej politike. O tej budem rozhodovať, keď sa stanem svetovým politikom. Kde začnem? Začnem vo vlastnom srdci, vo vlastnom hniezde.

NAJPRV ZLEPŠÍM SEBA, SVOJU RODINU, SVOJU OBEC.

To je najreálnejšie, najhmatateľnejšie, najdôležitejšie.

TO JE NAJROZHODUJÚCEJŠIE.

To je moje prvé tréningové pole, kde môžem niečo užitočné vykonať.

Najprv musím rozhodovať sám o sebe.

Vlastne, keď to hlbšie uvážim, nielen moje dobro, ale aj dobro mojej rodiny, mojej obce, môjho národa sa začína u mňa. U každého jednotlivca.

Svet sa začal u jedného, u Adama.

Keď úspešne zvládnem seba, potom pôjdem ďalej a ďalej a ďalej.

Nemusím byť na čele armády alebo vlády, aby som sa stal príkladom hodným nasledovania. Nebudem sa obhliadať stále dokola čo povie na moje rozhodnutia ten, tá, on, ona ono. Sám začnem konať.

Úspešní ľudia sú prirodzení vodcovia. Ľudia ich nasledujú, keď vidia, že konajú múdre rozhodnutia, že majú samostatnú hlavu na krku.

TAKÉ JE UMENIE TICHÉHO VODCOVSTVA.

Moja iniciatíva, môj príklad sa obtrie, prenesie na iných a tí sa stanú príkladom pre ďalších a ďalších. A tak moje rozhodnutie, moja iniciatíva zlepšiť seba a svoj svet zažne nové ohníky v srdciach tisícky ľudí. Všetko okolo mňa sa musí zlepšiť!

Moje rozhodnutie začne nové hnutie slobodného rozhodovania:

JA – RODINA – OBEC.

Moja najväčšia moc je moje slobodné rozhodovanie.

Ak nie som spokojný som so sebou a so svojím okolím a nebudem nič iné konať, iba nadávať na zlý svet, veľa sa nezmení. A vlastne nadávam sám na seba!

Dobrý alebo zlý svet, slobodný alebo porobený svet, bohatý alebo chudobný, morálny alebo skazený svet sa začína u mňa. Ten zlý svet sa možno začína v mojej ľahostajnosti, cynizme, ale najpravdepodobnejšie v mojej nerozhodnosti.

ZLÝ SVET SA MOŽNO ZAČÍNA V MOJOM STRACHU KONÁŤ.

Koľko ráz som nekonal, keď som konať mal, lebo som sa bál, čo povedia iní!

Koľko ráz som nekonal, lebo som počúval zlé rozhodnutia iných!

Koľko ráz som nekonal, lebo som sa bál byť prvý!

Koľko ráz som nekonal, lebo som mal strach z vlastného strachu!

Bíííí !!

Bude najlepšie, keď hneď teraz, v tomto momente sa oslobodím, kopnem do vlastného strachu.

Takto ťa pošliapem špinavec strach, najlepšie opäťkom ťa rozdrvím ako jedovatého hada!

Nikdy viac nebudem sa ti nepoddám!

Nikdy viac nebudem mať strach robiť vlastné rozhodnutia!

Nikdy viac nebude strach otravovať moju dušu, moju myseľ, moju krv!

Nikdy viac nebudem mať strach robiť vlastné rozhodnutia!

Nikdy viac nebude strach zvierat' moje srdce!

Moja odvaha konať vlastné rozhodnutia pomôže premeniť zlý svet na svet lepší, láskavejší, priateľnejší pre mňa a pre každého.

Niekedy, keď sa dlho sťažujeme na zlý život, na zlý svet, keď za svoje neúspechy obviňujeme iných, vtedy je dobre pozrieť sa do zrkadla. Možno tam uvidíme nášho najväčšieho nepriateľa. Možno to zrkadlo nám ukáže jednu z prekážok k lepšiemu životu. Pozrime sa tomu v zrkadle dobre do očí.

Sme spokojní s tým, čo vidíme? Vidíme v tých očiach pravdu, úprimnosť, láskavosť, odvahu a silnú túhu zlepšiť sa? Opýtajme sa toho v zrkadle: Naozaj chceš zlepšiť svoje postavenie?

Si dosť usilovný, odvážny a morálny? Si dosť vzdelaný, milujúci a pozitívny?

Ak ten v zrkadle odpovie nie, pochváľme ho za úprimnosť.

A HNEĎ MU ROZKÁŽME: JE NA ČASE ZMENIŤ SA !

Rozkážme mu, aby konečne začal konať podľa svojich najsilnejších túžob a najvyšších ideálov. Ak hneď neurobí rozhodnutie, rozkazujme mu každý deň tak ako čatár drezúruje vojakov na vojenčine.

Pozerať sa mu pritom rovno do očí. Rozkazujme mu tak dlho, až sa z toho unaví a konečne sa rozhodne prestať sťažovať na zlý svet a dá sa na radostnú, pozitívnu cestu osobného prerodu.

Teraz už viem ďalšie tajomstvo úspechu a toto tajomstvo je navždy moje.

Moja najväčšia moc je moje slobodné rozhodovanie.

Nikoho nemôžem nútiť súhlasiť s mojimi rozhodnutiami.

A nikto nemôže mňa nútiť súhlasiť s jeho rozhodnutiami. Každý dospelý človek má slobodnú vôľu povedať áno alebo nie.

JE TO VÔĽA NÁŠHO BOHA, ABY ČLOVEK MAL SVOJU SLOBODNÚ VÔĽU.

Láskavý Otec nám dal z jeho moci. Ak sa k nemu hlásime ako jeho deti, vtedy máme na to plné právo. Niekedy uvažujem, či som ja, človek, tejto veľkej moci hodný. Dôsledky tejto veľkej moci sú nekonečné. Myslím, že konať vlastné slobodné rozhodnutia je nielen právo človeka, je to aj jeho povinnosť.

Nikto nemá právo niekoho nútiť, aby akceptoval jeho rozhodnutia. Slobodní ľudia sa slobodne vedú dohodnúť, súhlasiť a spolupracovať, ak to vyhovuje ich záujmu. Ako napríklad v slobodných demokratických voľbách.

Demokracia a ľudské práva znamenajú rešpektovanie slobodnej vôle človeka.

Človek má moc a právo slobodne sa rozhodnúť konať dobro alebo zlo.

ČLOVEK MÁ OHROMNÚ MOC ROZHODNÚŤ SA PRE SVETLO, ALEBO TMU, pre život, alebo smrť, pre dobrý, alebo zlý život.

Je to nedozierna zodpovednosť. Príležitostne sa človek rozhodol pre smrť. Niekedy chybné rozhodnutie zvráti celú civilizáciu a nasmeruje ju k smrti.

Aj preto nikto nemôže robiť rozhodnutia za mňa a nemôže mňa reprezentovať nikde, ak som ho slobodne o to nepožiadala. Ak som ho nepoverila, ak som mu slobodne neodovzdala svoj hlas, svoju suverenitu dočasne moje záujmy reprezentovať.

Mojím hlasom poverujem napríklad svojho poslanca reprezentovať moje záujmy v parlamente či inde. Ale vždy si držím právo mu odobrať svoj hlas a patričným ústavným mechanizmom odvolať ho, mu môj hlas odobrať ak nereprezentuje záujmy moje.

Všetci voliči v pravých demokraciách majú ústavou zaručené právo odvolať svojho reprezentanta ak ten nerešpektuje vo vláde vôľu voličov, vôľu národa.

Moja najväčšia moc je moje slobodné rozhodovanie.

Každý, kto je schopný konať vlastné slobodné rozhodnutia, je nezávislý človek a vedie tých, ktorí nie sú schopní samostatného rozhodovania.

Bez môjho súhlasu nikto zo mňa nemôže urobiť otroka. Iba ja som autorom, rodičom každej svojej myšlienky, každého svojho rozhodnutia.

Moja osobná história je výsledkom mojich rozhodnutí v minulosti. Ak sa slobodne rozhodnem nijaké rozhodnutie neurobiť, i to je moja slobodná vôľa. Znamená to, že nechávam iných za mňa myslieť, konať a písať moju históriu. Odovzdala som iným svoju moc, svoje práva, vložila som dobrovoľne do ich ruky svoju ručičku.

Človek je architektom vlastného šťastia.

Iba slobodný človek, slobodný národ, konajúci svoje rozhodnutia slobodne, je plne zodpovedný za svoje činy. Sú situácie, keď človek alebo celý národ nie je zodpovedný za svoje rozhodnutia. Je to vtedy, keď človek alebo národ stratí svoju slobodu suverénne konať vlastné rozhodnutia.

Mnoho ráz v histórii neslobodní ľudia, okupované národy vykonali rôzne rozhodnutia pod tlakom, neslobodne i pod trestom smrti, z donútenia, ktoré by v slobode nikdy neurobili. Za také rozhodnutia ľudia nie sú zodpovední.

Všetky rozhodnutia, ktoré sú ľudia prinútení urobiť pod hrozbou, sú neplatné.

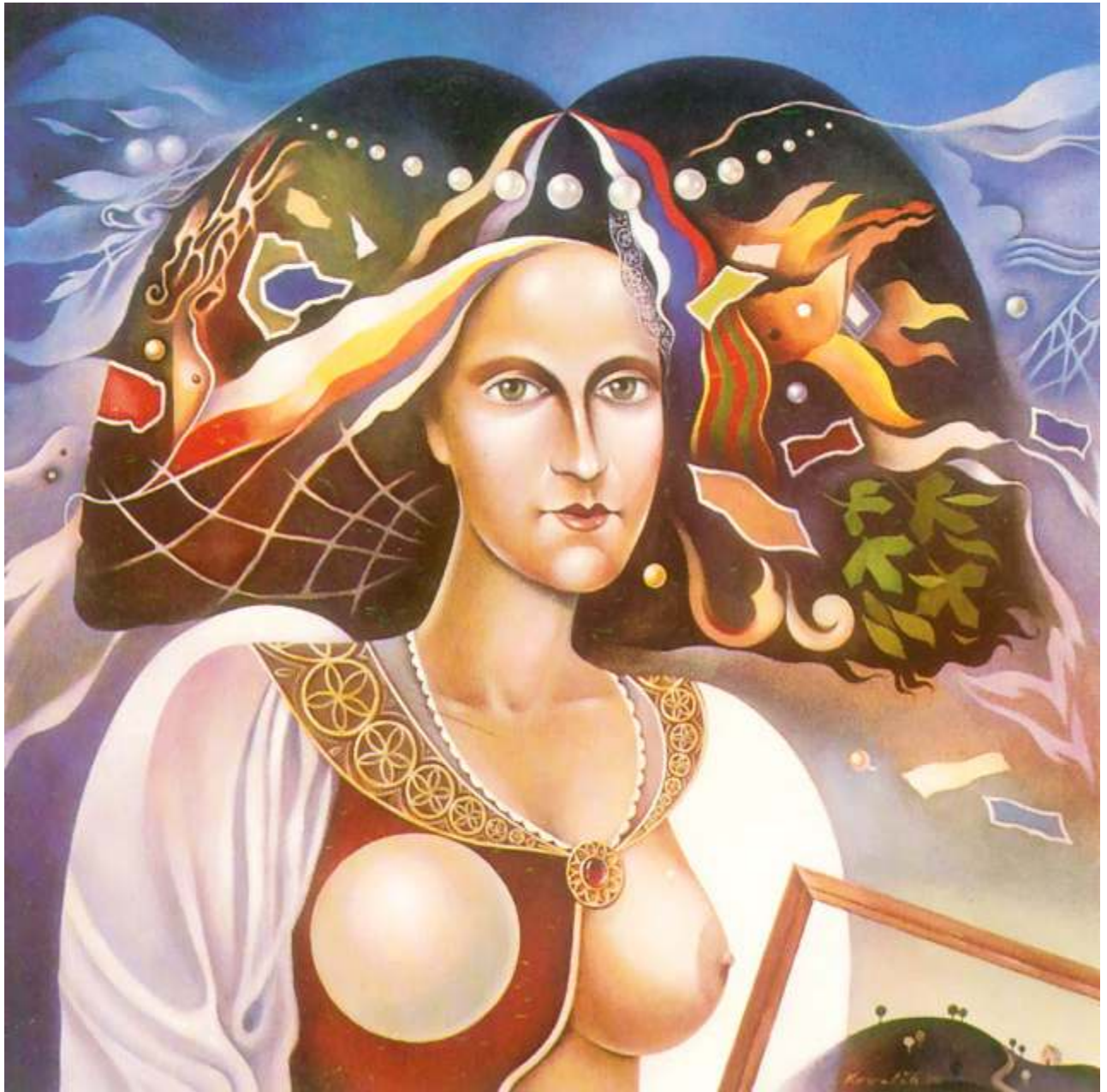
Ak niekto človeku priloží zbraň na sluchy a rozkáže mu niekoho odsúdiť, zabiť, a zabije, taký človek nie je vrahom. Vrahom je ten, kto urobil rozhodnutie, ten so zbraňou, čo ho prinútil zabiť.

Aby som mohol konať najvyššie dobro, musím byť schopný úplne slobodne sa rozhodovať.

Moja najväčšia moc a zodpovednosť je moje slobodné rozhodovanie.

PENIAZE SÚ OHROMNÁ MOC

Peniaze nie sú všetko, ale majú ohromnú moc. Bohatí ľudia, bohaté národy, postupom času vybudovali si i svetskú moc. Dôležité je uvedomiť si, že nie vždy boli bohatí bohatými. A bohatí nebudú navždy bohatí.

OH, BELLA CANADA

TIBOR KOVALÍK

Size is not grandeur, and territory does not make a nation.

Thomas Huxley

O DÔLEŽITOSTI SPRÁVNEHO ROZHODOVANIA

(Prerozprávajúca indiánska legenda)

Kedysi dávno jeden mladý Indián odišiel do samoty Skalistých vrchov, aby sa pripravil na skúšky mužnosti. Keď prechádzal cez krásne údolie plné vysokých sekvojí a rozmanitých kvetov, rozhodol sa, že to je najvhodnejšie miesto na jeho duševnú prípravu.

Našiel si pohodlné miestečko pod košatým stromom. Tam sa v tichosti postil a rozjímal po tri dni v takej hĺbke, že stratil vedomie svojho okolia. Na konci tretieho dňa, keď sa preberal z hĺbky rozjímania, jeho pozornosť upútal snehom pokrytý vysoký vrch.

Povedal si: - Zajtra si na tomto vrchu vyskúšam svoju telesnú zdatnosť.

Ráno si obliekol košeľu z kože mladého bizóna, cez plece si prehodil teplú prikrývku a dal sa na chlapský výstup. Bol to dlhý a namáhavý výstup.

Keď konečne dosiahol vrchol, nadchol sa svojím výkonom. Neobyčajný rozhľad po celej krajine mu dal pocit, že je na vrchole sveta. Cítil sa mužne a víťazne. Prsia sa mu nadúvali pýchou. Keď sa vrátil naspäť do osady, rozpovie o tomto výkone náčelníkovi i dievčatám.

Ako sa tak sebou nadchýnal, zrazu počul známy štrkotavý zvuk. Pozrel sa k nohám a tam sa plazí had štrkáč.

Skôr ako mohol uskočiť, had prehovoril ľudským hlasom:

- Mrznem, hladujem, umieram tu. Schovaj ma pod košeľu, zohrej ma a odnes do údolia, tam je teplejšie. Mladík sa bráni:

- Oj, nie! Pred tebou ma každý varoval. Každý vie, čo si ty za zloducha. Zdvihnem ťa a ty ma smrteľne pohryzneš.

- Ale nie, zaliečal sa mu had. – Nič ti neurobím. Ved' vidíš, v akom som stave. Keď mi urobíš tú službu, dobre sa ti odmením.

Mladík váhal a vyhovárať sa. Had ho znova presviedčal, že on veru nie je obyčajný had, že tie krásne pruhy na chrbte to dosvedčujú.

Mladík nakoniec hadovi uveril. Dal si ho pod košeľu a vzal ho dole do zeleného údolia. Tam ho položil do teplej trávy a povedal mu:

- Urobil som, ako si chcel. Teraz sa mi odmeň.

Had sa najprv krútil a vykrúcal, potom sa zrazu vzopäl a pohryzol mladého Indiána do nohy. Mladík zvýskol od bolesti aj od prekvapenia:

- Ved' si mi sľúbil odmenu!

Ako sa had rýchlo plazil do húštiny, ešte zasipel:

- Ale ved' si dobre vedel kto som keď si ma zodvihol... !

X. SLOBODA

CICERO:

**AKO SI CENÍŠ SEBA,
TAK SI ŤA AJ INÍ CENIA**

NIKDY SA NEVZDÁM PRÁVA NA SLOBODNÝ ŽIVOT!

Čokoľvek konám z vlastnej slobodnej vôle, konám slobodne.

Všeobecné vyhlásenie ľudských práv a slobôd v roku 1948 Organizáciou Spojených národov bolo vlastne zovšeobecnením mnohých Božích zákonov, potvrdených obetou, ktorú ľudstvu priniesol Ježiš Kristus. Ako vysvetľuje sv. Pavol: BRATIA, BOLI STE POVOLANÍ K SLOBODE... Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli znova báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva...

Pred kresťanstvom, v pohanstve, ľudské práva nejestvovali a ľudský život nebol cenený. Napríklad, otroci v antických, "demokratických" Aténach tvorili až sedemdesiat (70) percent obyvateľstva. V Ríme otrokov bolo asi päťdesiat percent.. Pohanskí Rimania nazývali kresťanstvo "ženské náboženstvo", lebo kresťanstvo pozdvihlo práva žien na nebývalú výšku. Keď vo štvrtom storočí Konštantín Veľký uzákonil rovnoprávnosť náboženstiev, kresťanstvo sa rozšírilo veľmi rýchlo. Nedlho potom, po celej kresťanskej Rímskej ríši sa zrušilo otroctvo. V ostatku sveta otrocký systém pokračoval historicky donedávna. Ešte aj v dnešných časoch kresťanské organizácie vykupujú otrokov z moslimského Sudánu.

I v kresťanských krajinách silní tohto sveta snažili sa odmietat' ľudskému rodu Bohom dané ľudské práva a trvalo stáročia vývoja, kým si kresťanské ľudstvo za veľkých obetí tieto Bohom dané slobody znova vydobylo. Lebo každý človek sa rodí slobodný a s tými istými právami. Pritom všetci vieme, že ľudské práva ešte stále nie sú samozrejmosťou v nekresťanskom svete. Najtypickejším príkladom je komunistická Čína.

Prečo každý človek, národ a etnická skupina všade na svete si dávno nevydobyli ľudské práva a základné slobody?

Preto, lebo o nich nevedeli. Ak si ich človek neuvedomuje a o týchto právach a slobodách ešte nepočul, nebojuje o ne. Dobrá zvest' kresťanstva sa ešte nerozšírila po celom svete. To, o čom nevieme, pre nás nejestvuje. Nieкто nás musí prebudiť k pravde, k objavu, až potom zhlédneme: Ó, aké je to jednoduché! Ako to, že som ja na to neprišiel? Ak si človek a národ raz uvedomia svoje prirodzené Božie práva, už ich na ceste k slobode nikto natrvalo nezadrží.

Nikdy sa nevzdám práva na slobodný život!

Rozvojom vedomostí, rozvojom technológie tlačeného slova, školstva a dnes elektronických médií, kresťanstvo a informácie o právach človeka prenikajú do všetkých kútov sveta. Ešte i dnes v krajinách, kde kresťanstvo nepreniklo a nezobudilo myseľ väčšiny ľudí, nevedia pochopiť, prečo všetci ľudia by mali byť rovnako rešpektovaní, žiť v právnych zariadeniach a všetci rovnako sa tešiť zo všetkých slobôd. Treba zdôrazniť, že s našimi slobodami ide aj naša povinnosť rešpektovať slobody a práva iných ľudí. Ale ako, keď sme sa to nenaučili?

L'UDSKÁ CIVILIZÁCIA SÚ VŠETKO NAUČENÉ VECI.

S každým právom ide ruka v ruku naša povinnosť a osobná zodpovednosť pred Bohom a ľudskými zákonmi. Moje právo na slobodný prejav nesie v sebe moju povinnosť rešpektovať právo na slobodný prejav iných ľudí. Znamienka plus a mínus majú rovnakú absolútnu hodnotu. Nemôže jestvovať atóm iba s jadrom, iba s kladnými nábojmi. Musí mať rovnaký počet záporných elektrónov. Zemeguľa nemôže mať iba jeden pól, nemalo by ju čo držať pokope. Povinnosti sú rovnako dôležité pre riadny chod spoločnosti ako práva.

Ľudské práva, slobody a povinnosti sú zakotvené v učení Ježiša Krista. Zjednodušene môžeme povedať, že sú zhrnuté najmä v tomto prikázaní: Miluj svojho blížneho ako seba samého. Prirodzene, blížni sú nám rodičia, bratia a sestry, rodina, obec, národ, ale pre kresťana je to každý človek na svete bez výnimky. Ak mám rád seba a chcem slobodu pre seba, takisto mám rád iných ľudí a chcem slobodu pre všetkých rovnako. A rovnako im priniesiem dobrú zvest' kresťanských slobôd a prikázaní k dobrému životu. Tí, ktorí seba volajú kresťania, alebo humanisti, ale nechcú rovnaké práva a povinnosti pre každého človeka a každý národ, klamú, nie sú skutoční kresťania a humanisti. Sú to falošní proroci. Falošní demokrati.

Na druhej strane, ak ateisti tvrdia, že človek je iba živočích, popierajú jeho ľudské práva. Pretože

načo by živočíchom boli ľudské práva a slobody? Zvíra nepotrebuje slobodnú vôľu a tvorivú slobodu. Nemá na to ani intelektuálne, ani emocionálne kapacity. Aj zvieratá majú svoju dôstojnosť a nemôžeme ich zneužívať, ale nemajú schopnosť tvoriť, nemajú kreatívnu inteligenciu. Ateisti nevedia, že sú sami proti svojej vlastnej slobode.

Iba človeku bola daná slobodná, tvorivá vôľa a túto Bohom danú základnú slobodu si musí človek stále pestovať, ochraňovať a obraňovať.

ĽUDSKÉ PRÁVA A DEMOKRATICKÝ SYSTÉM SA VYVINULI NA ZÁKLADE KRISTOVHO UČENIA V KREŠŤANSKÝCH KRAJINÁCH.

Dosiaľ nijaká ideológia, rozhodne nie marxistický internacionálny socializmus alebo hitlerovský národný socializmus, alebo mussoliniovský fašizmus, nespĺnila sľuby zlepšiť a povzniesť postavenie človeka a spoločnosti. Práve naopak. Tragédie a smrť, ktoré tieto protikrešťanské ideológie priniesli svetu, sú dnes každému človeku bolestne známe.

Krešťanské učenie, ľuďmi v praxi akokoľvek nedokonale vykonávané, doteraz nebolo, pokiaľ ide o dobro človeka, ničím prekonané. Bez krešťanstva nebolo by tolerancie a rozoznania potreby lojálnej opozície. Iba v krajinách, kde prevláda krešťanská civilizácia, mohla sa vyvinúť demokratická politická kultúra, ktorá umožnila tento gigantický spoločenský skok. Nijaké náboženstvo ani ideológia či filozofia nehlása lásku k blížnemu univerzálne, otvorene, bez rozdielu a s toľkými obeťami tak, ako to robí krešťanstvo. Nikde sa človek neteší väčšej slobode ako v tradične krešťanských krajinách. Ale ani väčšiemu rozvoju vied, umení a materiálnemu bohatstvu.

Kedykoľvek sa skutočné krešťanstvo prestane praktizovať, nastáva postupné odbúravanie ľudských práv a slobôd. Žiaľ, v starých demokratických krajinách, tradične krešťanských, zvyšuje sa počet ľudí, ktorí strácajú živú vieru, nežijú podľa krešťanských princípov a arogantne zneužívajú svoju slobodu na páchanie zla, nemorálnych činov, vedomé rozširovanie lží a podobne.

Ohrozujú tak práva a slobody občanov a spochybňujú celý demokratický systém.

Napriek chybám krásy tohto systému princípy demokracie sú správne. Nikto zatiaľ lepší politický systém nevynašiel. Demokracia ako jediný systém je schopná regenerácie. Demokracia je večne rastúci systém, občania sa musia oň aktívne starať, participovať v ňom, rozvíjať ho, obraňovať ho, ako dobrí rodičia sa starajú o svoje deti.

Nikdy sa nevzdám práva na slobodný život.

Americkou revolúciou – r. 1776 vyhlásením nezávislosti, r. 1787 – prijatím Ústavy USA – začína sa nová demokratická éra vo svete. **PRAVA A SLOBODY OBSIAHNUTÉ V ÚSTAVE USA INŠPIRUJÚ NÁRODY CELÉHO SVETA.**

Thomas Payne, jeden z otcov Americkej revolúcie, bol presvedčený, že ak by nebolo Ameriky, nezostala by skutočná sloboda nikde vo vesmíre.

Francúzska revolúcia z r. 1789 vyhlasuje práva človeka, rozširuje a rozvíja ich ďalej po Európe. Obmedzenie moci tých, ktorí vládnu, stalo sa volaním ducha novej doby. Slovanami "We, the People of the United States" - ...My, ľud Spojených štátov – začína sa Ústava USA. Tým sa zdôrazňuje, kto je nositeľom všetkej moci v krajine... We, the People... Nie králi, nie šľachta, nie boháči, nie proletariát, ale všetci ľudia bez rozdielu volia svojich politických reprezentantov a tak sa podieľajú rovnako na moci. V histórii ľudstva vec dovtedy nevídaná, neslýchaná!

Bola to stáročiami vydobýjaná sloboda (Magna Charta, Anglicko 1215...

"I kráľ musí rešpektovať zákon!"), ktorá konečne na novom kontinente umožnila ľudu voľiť svojich politických reprezentantov. Moc každej zvolenej vlády je obmedzená. Vláda sa zodpovedá občanom. Koniec svojvôle!

Ale predovšetkým Dodatky (Amendments) k ústave USA, dovtedy na svete neslýchané práva človeka, obyčajného človeka, každého človeka – the Bill of Rights – Listina práv a slobôd občanov, súčasť ústavy, bol dokument, ktorý postavil americký vládny systém vysoko nad všetky dovtedajšie. Každý človek je rovný s každým iným. Už nielen pred Bohom, ale aj pred zákonom. Všetci občania majú tie isté práva! A tie isté povinnosti.

VLÁDA NEMÔŽE KONAŤ ĽUBOVOĽNE AKO CHCE, PODLIEHA ZÁKONOM A KONTROLE ĽUDU KRAJINY.

A ústava novej krajiny nakazuje vláde ochraňovať, šíriť a propagovať, nie potláčať ľudské práva a slobody občanov! Tieto veľké myšlienky boli začiatkom konca feudalizmu a kolonializmu. Bol to skutočný začiatok konca systémov starého sveta. Nová slobodná demokratická kapitola ľudstva sa začala písať na novom kontinente. Ľud Európy v tom čase žil ešte v poddanstve. Za občanov, za plnoprávných ľudí sa považovali iba šľachtici.

Dnes, o vyše dve storočia neskoršie, väčšina národov sveta je slobodná a demokratická. Konečne sa i národy strednej a východnej Európy zbavili sovietsko-ruského, českého a srbského kolonializmu. Slováci po zbavení sa ázijsko-maďarského tisícročného kolonializmu v roku 1918, sa v roku 1993 osamostatnili demokratickým a civilizovaným spôsobom aj od českého kolonializmu. Slovensko je slobodné a demokratické. Ústava Slovenskej republiky zaručuje ľudské práva a slobody občanom tak ako Ústava USA.

AKÉ VEĽKÉ VÍŤAZSTVO PRIKÁZANIA MILUJ SVOJHO BLÍŽNEHO!

Nikdy sa nevzdám práva na slobodný život.

Sloboda a prosperita Ameriky stále priťahujú utláčaných sveta ako magnet. Slováci začali masovo emigrovať do USA najmä po zatvorení Matice slovenskej (1875) a slovenských gymnázií maďarskou vládou.

V Amerike sa Slováci od svojho príchodu prebúdzali k slobode a k ľudským právam. Každá slovenská osada v Amerike po základnom zorganizovaní sa, v prvom rade stavala kostoly a slovenské školy. Za Boha a národ. Potom slobodné noviny, v ktorých rozvíjali myšlienky a sny vlastnej slobody a sny o slobode Slovenska.

V celom svojom živote som nenašiel uvedomejších a slobodnejších Slovákov, vedomých si svojich ľudských a národných práv, ako sú americkí Slováci. OD ZÁKLADNÝCH ŠKÔL SA AMERICKÉ DETI UČIA SVOJIM PRÁVAM A UČIA SA ZA NE BOJOVAŤ.

Bez amerických Slovákov, ich politickej zrelosti a rozhodnosti konať, národ by sa nebol oslobodil od maďarských kolonialistov. Tak ako emigrácia predou mnou, ani ja po dlhom hľadaní som nenašiel lepšiu učebnicu života, múdrosti, slobody, ľudskosti a nádeje do budúcnosti, ako je Biblia. Ľudia môžu byť vysoko vzdelaní v materiálnych vedách, môžu slúžiť v najvyšších funkciách priemyslu, obchodu, politiky, kultúry, ale bez biblickej múdrosti nevedia pochopiť ekonomiu a umenie zodpovedného a kvalitného žitia.

Biblia bola hlavným zdrojom politických múdrostí otcov Americkej revolúcie. Prví politickí a náboženski utečenci z Anglicka v roku 1620, the Pilgrims (Pútnici), ešte na svojej lodi Mayflower uzavreli pred Bohom dohodu (Mayflower Covenant) o kresťanskej rovnocennej spolupráci. Ich cieľom bolo vytvoriť z nového kontinentu ideálnu kresťanskú krajinu, New Jerusalem. A neskoršie bola Biblia tým istým zdrojom inšpirácie aj pre vodcu amerických černochovo Martina Luthera Kinga. Vďaka biblickej múdrosti Kinga, po jeho zavraždení jeho čierni i bieli spolupracovníci boli schopní uskutočniť revolúciu úplného zrovnoprávnenia Afroameričanov v USA.

Demokratická premena dnes zachvátila už aj Áziu. Kresťanské dobré zvesti prenikajú do Ázie a za nimi ide demokracia a práva človeka. Vývoj práv a slobôd človeka bol a je ťažký a komplikovaný. Ale nebude už dlho trvať a prikázanie Miluj svojho blížneho ako seba samého bude známe po celom svete... Tým sa skončí jedna veľká fáza duchovného vývoja človeka na našej planéte.

Nikdy sa nevzdám práva na slobodný život!

Všeobecná deklarácia ľudských práv OSN myšlienkovo kotví v právach obsiahnutých v prvom rade v Ústave USA. Základné ľudské práva zaručujú ľuďom dôstojný život, duchovný a materiálny rozvoj.

Základné práva a slobody, ako právo na život, právo na slobodný prejav, právo zhromažďovania, právo na slobodnú prácu, právo na národnosť, právo na samourčenie, právo na vzdelanie, sloboda náboženského vyznania, právo voliť a byť volený, právo slobodne sa vystáňovať a vrátiť sa, zákaz diskriminácie na základe rasy, národnosti, náboženstva, veku, pohlavia a ďalšie práva, dnes nikto v slobodných krajinách nespochybňuje.

Už vieme, že človek má veľké poslanie a dôstojnosť. Človek nežije preto, aby bol otrokom iného, aby nespravodlivo trpel ujmu od iných ľudí.

Nikdy sa nevzdám práva na slobodný život!

NIEKOĽKO MYŠLIENOK O TROCH ĽUDSKÝCH PRÁVACH.

PRÁVO NA ŽIVOT

Toto právo, tak ako ho sformulovali a odhlasovali, platilo v plnom zmysle slova dovtedy, kým sa zákonmi rešpektovala starogrécka prísaha otca medicíny Hippokrata – prísaha lekárov o ochrane života pred narodením i po ňom. Dnes sa s právom na život nekresťansky manipuluje a v mnohých krajinách jeho originálny význam zrušili, keďže "uzákoonili" potraty nenarodených detí. Je to jeden zo znakov degenerácie, odkresťančenia zákonodarstva a našej civilizácie. Naša civilizácia života sa tým mení na civilizáciu smrti. Po "uzákoonení" odstraňovania ešte nenarodených "nechcených" detí príde

“uzákonenie” odstraňovania mentálne slabých, telesne postihnutých a starých, podľa pohanov
“nechcených” ľudí...

PRÁVO NA VZDELANIE

VZDELANIE BEZ DUCHOVNEJ, MORÁLNEJ NÁPLNE NIE JE VZDELANIE V PRAVOM ZMYSLE SLOVA. Iba naplnenie človeka technickými, vedeckými, profesionálnymi, materialistickými informáciami na kvalitný život nestačí. Také “vzdelanie” je vlastne degradácia človeka na živočícha. Naučí sa, čo je číhí a čo je hota, naučí sa, ako obsluhovať i najkomplikovanejšie prístroje, naučí sa vystreľovať rakety do vesmíru, naučí sa lietať na iné planéty, naučí sa ako slúžiť ako dobrý profesionál, ale nenaučí sa ako správne žiť. Aké je to vzdelanie?

V ČASOCH HITLERA NEMECKO BOLO NAJVZDELANEJŠOU KRAJINOU NA SVETE. Mnohí vedci, vojaci, lekári, politici atď. boli vzdelaní, ale nie múdri a morálni. Politický systém používal ich vedomosti na deštruktívne ciele. Podobne to bolo v komunistických krajinách. Už som spomenul zrušenie prísahy lekárov o ochrane života za každých okolností. Vzdelaný vedec bez morálky sa môže stať nebezpečným nástrojom akéhokoľvek režimu ak nemá do duše, o ktorej mu škola nič nepovie, zasadenú lásku k Bohu, k človeku a nevie rozoznať biblicky múdro, čo je dobro a čo je zlo. Taký vzdelanec sa i sám sebe stáva nebezpečným.

Bez štúdia Biblie v školách sa nádej ľudstva zmenšuje.
Kam povedie ľudstvo dnešný trend?

PRÁVO NA PRAVDU

Toto právo nie je ešte sformulované. A nie je ešte nikde zakotvené. Toto právo by sa však malo čím skôr stať jedným zo základných práv človeka. Znova, bez morálky ľudia nemajú úctu k pravde. Vidíme to v politike, v písaní histórie, vo vykrúcaní práva, v medicíne, v informačných médiách, vo vede a v dennom živote. Pravda oslobodzuje, učí Nový zákon. Pravda vytvára podmienky na mier, pokoj, vzájomnú úctu. Pravda dvíha ľudské vedomie človeka.

Lož ničí človeka. Znižuje jeho dôstojnosť. Prináša vojny a vykorisťovanie. Lož vraždí. Bez pravdy človek nemôže pokračovať vo svojom rozvoji na Zemi a vo vesmíre. Bez pravdy padá celá organizácia národov. Nijaká civilizácia nemôže jestvovať bez pravdy.

Najväčší nepriatelia ľudstva sú tí, ktorí vedome rozširujú lož.

Bez práva na pravdu ľudstvo nemôže normálne fungovať. Najmä nie v dnešnom rozvíjajúcom sa informačnom veku, keď styky ľudí po celej planéte sa viac a viac zužujú na elektronické, často anonymné kontakty. PRÁVO NA PRAVDU JE JEDNA ZO ZÁKLADNÝCH SLOBÔD ČLOVEKA. Bez pravdy niet slobody.

Nikdy sa nevzdám práva na slobodný život.

THE GREAT LIBERATION
TIBOR and PETER KOVALÍK

BOL POVOLANÝ K SLOBODE

Keď kňaza Andreja Hlinku, rodáka z Černovej, farára rímskokatolíckej fary v Ružomberku jeho biskup mons. Alexander Párvy 5. mája 1906 pozbavil farského úradu, Hlinkova situácia vyzerala beznádejne. A beznádejnejšie, keď ho biskup Párvy 18. júna 1906 pozbavil aj práva slúžiť sväté omše a vysluhovať sviatosti. Veľmi vážna vec.

Maďarskí kolonialistickí politici a cirkevní predstavitelia Uhorska Hlinku nenávideli svojou typickou ultrašovinistickou vášňou.

Hlinka sa totiž vo voľbách r. 1906 odvážil agitovať za ľudské práva svojho slovenského národa. Agitoval za slovenských poslancov, za používanie slovenčiny v slovenských školách, za slobodu slovenskej tlače a podobne.

Hlinka mal niekoľko možností na výber:

Mohol si sadnúť na rodnú medzu v Černovej a všetkým okoloidúcim sa sťažovať a nariekať na tento zlý svet.

Mohol robiť pomocníka na niektorej fare, zabudnúť na kňazský stav a chodiť na farské pásavať kozy.

Mohol prosíkať svojho biskupa Párvyho o odpustenie so sľubom, že už nikdy nepozdvihne hlas Božej spravodlivosti na obranu svojho gniaveného a odnárodňovaného národa, na ktorom sa páchal zločin genocídy.

Alebo sa mohol rozhodnúť všemožným spôsobom bojovať o svoje a národné práva. I keby mal ísť za spravodlivosťou na kraj sveta alebo do Ríma.

Hlinka, vysoko inteligentný a nadaný orátor a pritom pravý kresťanský kňaz svojej cirkvi, bol si vedomý Bohom daných povinností a práv človeka.

Sv. Pavol mu napovedal: Bratia, boli ste povolani k slobode...

A dobre vedel, že Ježiš Kristus nevykúpil iba šovinistických Maďarov, ale každého človeka.

HLINKA, duchovne i telesne krásny a silný muž, ROZHODOL SA BOJOVAŤ ZA PRÁVA. Jeho učebnicou slobody mu bola Biblia. Vedel, že veľkomaďarský šovinizmus nemal s učením Krista nič spoločné. Ale nemal nič spoločné ani s odkazom tolerancie ich kráľa sv. Štefana.

Hlinka vedel, že kresťanská morálka je na jeho strane.

Rozhodol sa bojovať za pravdu priamo v Ríme u hlavy katolíckej cirkvi.

Dal sa dokazovať priamo vo Vatikáne, že Maďari katolícku cirkev protiprávne zneužívajú na ich mocenské, kolonialistické ciele. Pritom sa disciplinovane, ako mu to kódex prikazoval, podriadil rozkazu svojho biskupa.

Na obranu Hlinku a jeho veci sa postavili aj finančne slobodní americkí Slováci. Veľkú podporu našiel u spravodlivých kňazov a laikov na Morave a v Česku.

Pápež dostal veľa listov, ktoré bránili Hlinku a jeho pravdu.

Petrov nástupca sa ako vždy neprenáhľoval, vzal si čas, zbieral dokumenty, svedectvá.

Medzitým, 27. októbra 1907 sa stala v Černovej tragédia. Uhorskí žandári zastrelili pätnásť mužov, žien a detí, ktorí chceli iba toľko, aby ich syn Andrej Hlinka vysvätil ním vybudovaný krásny kostol. Táto udalosť otriasla civilizovanou Európou.

Na obranu Slovákov v Uhorsku sa postavili také morálne osobnosti, ako nositeľ Nobelovej ceny Nóř Björnsterne Björnson, britský historik Scotus Viator, ruský spisovateľ Lev Tolstoj a iní. Slovenská liga v Amerike organizovala protestné zhromaždenia, písalo sa o útlaku Slovákov ako nikdy predtým. Liga zobrala na seba veľké poslanie: oslobodenie Slovenska.

Politická moc Budapešti odsúdila Hlinku do väzenia "za poburovanie proti Maďarom". V skutočnosti Hlinka nepoburoval proti Maďarom, on bojoval "za tú našu slovenčinu" a ďalšie ľudské práva a slobody svojho národa.

Hlinka bol vo väzení od roku 1907 do februára 1910 a tak sa jeho prípad vo Vatikáne pretáhoval. Nakoniec však predsa Božia pravda zvíťazila. Vatikán rozhodol v Hlinkov prospech. Nadšenie bolo obrovské. Katolícka cirkev si získala srdcia Slovákov.

Hlinka dosiahol veľké morálne víťazstvo. A s ním dosiahla exemplárne medzinárodné víťazstvo aj pravda slovenského národa.

Hlinka si bol vedomý kresťanských práv, nikdy sa nevzdal práva na slobodný život. Otec národa Andrej Hlinka bol "povolaný k slobode"...

XI. ROZHODNOSŤ

ZO STARÉHO ZÁKONA:

**AK NIE JA, KTO?
AK NIE TERAZ, KEDY?**

TERAZ JE ČAS KONAT'

Všetky moje ciele, predsavzatia, plány a sny budú na nič, ak nebudem konať rozhodne a hneď! Ak nebudem konať rozhodne a hneď, skončím ako všetci nerozhodní rojkovia: HLAVA V OBLAKOCH A NOHY V CHUDOBINCI. Hej, moja najväčšia moc je moja slobodná vôľa rozhodovať sa samostatne, slobodne a hneď. Čokoľvek múdre vymyslím, akýkoľvek veľký objav alebo plán urobím, akokoľvek veľké myšlienky vyprodukujem, ale budem rozhodnutie konať odkladať a odkladať a do nekonečna odkladať, nič som nedokázal, nič som nevymyslel, nič som nevynašiel, stojím na mŕtvom bode, som tam, kde som bol.

NEROZHODNOSŤ JE VEĽKÝ NEPRIATEĽ ÚSPECHU.

Bohu nemôžem ľubovoľne kradnúť čas. Môj čas je vydelený. Taká je večná pravda. A ešte jednu večnú pravdu musím nosiť v srdci: to, čo musím ja vykonať na zlepšenie svojho života, nikto iný za mňa nemôže vykonať.

Napríklad nikto za mňa nemôže vyštudovať vysokú školu. Nikto za mňa nemôže prečítať túto knihu. Nikto za mňa nemôže milovať život. Nikto za mňa nemôže mať moje deti. A nikto za mňa nemôže myslieť a rozhodovať. Nikto za mňa nemôže splniť moje poslanie v tomto pozemskom živote. Ak chcem mať lepší život, musím pracovať, musím sa zlepšovať. Ak chcem zlepšiť svet, nemôžem čakať na iných. Lebo deväťdesiatpäť percent ľudí čaká, až začnú konať iní. Mojou rozhodnosťou sa zaradím medzi tú vrcholnú päťpercentnú špičku.

Ak nie ja, kto?

Ak nie teraz, kedy?

Teraz je čas konať.

Môžem pestovať čo i najdrahšie ovocie v najkrajšej záhrade sveta, ale keď dozreje a ja ho neoberiem hneď, zhnije mi, nemám nič. Moje najlepšie myšlienky, moje najkrajšie predsavzatia, moje najväčšie nádeje, ak ich nezačnem uskutočňovať hneď, zostarnú, zhnijú ako to neobrané ovocie. Môj najlepšie vypracovaný plán činnosti a podnikania ak nezačnem uskutočňovať hneď, zapadne prachom, moje vynikajúce nápady zostarnú a stane sa iba ďalší zdrap papiera. Nerozhodnosť nemôže naďalej zdržiavať môj rast. Preto musím konať hneď, teraz.

AK NIKDY NEVKROČÍM DO VODY, PLÁVAŤ SA NIKDY NENAUČÍM.

Prvý krok, prvá akcia, prvá tehla, prvá báseň, prvý pokus, prvá láska, prvá trieda, prvá kampaň, prvý obchod, prvá funkcia, prvý prejav, prvá hra, prvý koncert, prvý patent, prvé dieťa, prvý domov, prvé víťazstvo, prvý let, prvá plavba cez oceán, prvá samostatnosť, prvý výstup na Himaláje, prvá raketa do vesmíru, prvý krok na Mesiaci...

KAŽDÝ PRVÝ KROK JE NAJŤAŽŠÍ. ALE MUSÍM HO UROBIŤ.

Ak nie ja, kto?

Ak nie teraz, kedy?

Teraz je čas konať.

Prídu chvíle, keď nebudem mať v sebe dost síl a dost rozhodnosti. Vtedy budem konať ako dobrý herec v divadle. Budem predstierať, že sa mi chce, že som plný energie, plný elánu, veselosti a rozhodnosti a budem to hrať tak presvedčivo a dovedty, až tomu sám uverím. A ani sa nenazdám a budem ponorený v skutočnej činnosti, v skutočnej práci, v skutočnom rozhodovaní, pohrúžený v užitočnej činnosti až po uši. Duchovná príprava pred prácou je veľmi dôležitá. **TOTO JE VYSKÚŠANÝ, ANTICKÝ SPÔSOB ÚSPEŠNÝCH ĽUDÍ** na zodpovedných miestach po celom svete.

A keď na ceste za svojím cieľom nájdem dvere zatvorené, budem dovedty klopať, kým ich neotvorí. A keď na ceste za svojím cieľom bude mi odmietnuté, budem dovedty pýtať, kým nedostanem. A keď na ceste za svojím cieľom budem hlásať pravdu a nebudem vypočutý, budem ju hlásať dovedty, kým ju všetci nevypočujú. A keď na ceste za svojím cieľom budú mi hádzať poľená pod nohy, budem ich trpezlivo odstraňovať, kým cesta nebude voľná. Vždy budem konať hneď. Lebo

Život mám len jeden a môj deň má iba dvadsaťštyri hodín.

NECH LENIVÍ A NEROZHODNÍ PREČKAJÚ ŽIVOT. MÔJ ŽIVOT JE PRÍLIŠ CENNÝ.

Keď je orol hladný a zbadá koristiť a nevrhne sa na ňu hneď a rýchlo, zostane hladný a slabý. Ja nebudem ani hladný, ani slabý, lebo už viem, že musím konať hneď.

Ak nie ja, kto?

Ak nie teraz, kedy?

Teraz je čas konať.

Už to raz tak v živote chodí...

Kto žije, ten myslí.

Kto sa činí, tomu kvitne.

Kto je bystrý, ten dosiahne.

Kto je rozhodný, ten koná.

Kto je rýchly, ten má.

Kto je múdry, ten je vplyvný.

Kto je praktický, ten sa nevyhovára.

Kto je posledný, ten sa ospravedľňuje.

Kto je prvý, ten vyhráva.

Už to raz tak v živote chodí a ináč to nikdy nebude.

NA ZLATOM PODNOSE SA ŽIVOT NIKOMU NESERVÍRUJE. A so striebornou lyžičkou v ústach sa rodia deti iba v rozprávkach. Pokiaľ viem, aj Popoluška bola iba jedna.

Ej, tie naše slovenské príslovie a porekadlá sú len múdre!

Kto je živý, nech sa hýbe. Kto dlho leží, psota mu do zadku beží. Ťažko toho vodiť, kto sám nechce chodiť. Komu sa chce, ten môže; komu sa nechce, ten ani nemôže. Komu sa nelení, tomu sa zelení.

Lenivý má vždy tisíc výhovoriek. Ak chceš zbohatnúť, zbav sa najprv dlhov. Svet na nikoho nečaká.

Človek v podstate, čokoľvek chce vykonať či dosiahnuť, má VŽDY IBA DVE MOŽNOSTI:

1. Čakať a plakať.

2. Neodkladať a konať.

Úspech na mňa nikdy čakať nebude. ÚSPECH JE AKO SOBÁŠ, KEĎ HO ZMEŠKÁM, MEDOVÉ TÝŽDNE PREŽÍVAŤ NEBUDEM. Keď som presvedčený o správnosti svojho cieľa a vypracoval som si plán, už niet na čo čakať.

Rozkážem si: Toto je môj pravý čas! Toto je správny čas! Moja viera vo víťazstvo je silná. Som hladný ako orol. Idem konať hneď. Ak treba, budem si opakovať tisíc ráz: MÔŽEM! UROBÍM! VERÍM!

Ak nie ja, kto?

Ak nie teraz, kedy?

Teraz je čas konať.

LAND FULL OF TEMPTATIONS

TIBOR KOVALÍK

MYSLI, UVAŽUJ, KONAJ!

VODCA

Nikdy sa nestane veľkým vodcom ten, ktorého ciele sú egoisticky zamerané iba na svoju osobu. Vždy musí mať na mysli dobro obce, národa, spoločnosti. Musí stále vyzývať k zlepšovaniu, vzdelávaniu, iniciatíve, k jednote v prospech celku.

Dobrý vodca je uvážlivý a rozhodný.

Vodca vždy musí mať na mysli spoločný cieľ, ideál. Nesmie sa babrať v maličkostiach. Dohodnutý cieľ musí rozhodne presadzovať.

Vodca musí mať silne vyvinutý zmysel pre spravodlivosť. Za každých okolností je vzorom sebaovládania, vyváženosti, dôstojnosti. Prináša demokratickú rovnosť a harmóniu medzi svoj národ.

Každý dobrý vodca víta lojálnu opozíciu.

Poradcovia, ktorí s vodcom vždy súhlasia, sú alebo hlúpi, alebo sa pretvarujú, alebo nepoznajú cieľ, alebo nemajú na srdci záujem spoločného dobra.

Pravý vodca, či je v priemysle, v školstve, v obchode, v politike, či inde, nikdy sa neprestane vzdelávať. Pracuje efektívne a to isté vyžaduje od podriadených. Lož, nespravodlivosť, alkohol, drogy, pornografia sú jeho veľkými nepriateľmi.

Vodca má silný charakter. Obklopuje sa podobne dobrými a charakternými spolupracovníkmi.

Vodca vedie ľudí viac silnou motiváciou ako silnou palicou.

Vodca musí byť hladný po víťazstvách, musí mať spaľujúcu túžbu dosiahnuť vytýčený cieľ a neotrasenú vieru v správnosť vytýčeného spoločného cieľa.

Vodca musí mať na pamäti, že čím väčšie úspechy dosiahne, tým väčšiu žiarlivosť zažije.

Vodca, ktorý má víziu, odvahu, je nepodplatiteľný, vie sa poučiť z vlastných chýb, vie byť pružný, pritom principiálny, vie sa s úspechmi a víťazstvami deliť, vie odmeňovať dobrú prácu a vernosť podriadených, vždy potláča lož a korupciu, vždy podporuje slobodu, bude vážený priateľmi i nepriateľmi.

Dobrý vodca, aby zaručil pokračovanie ideálu, rozvíja lojalitu nie k svojej osobe, ale k ideálu, i keby jeho osoba bola akokoľvek magnetická. Dobré dielo a dobrý ideál prežíva dobrého vodcu.

Vodca musí cieľiť vysoko, inak sa dosiahnu výsledky, na ktoré ani priemerný občan nebude hrdý. Ale, pozor, umelé ciele prinášajú umelé výsledky.

Za vodcovstvo sa často platí samotou.

Ak by bolo ľahko byť vodcom, každý by bol vodca.

Delegovanie úloh a autority je prejavom sebadôvery vodcu.

Vodca vyžaduje veľa potu na cvičisku...

Vodca sa púšťa do boja iba vtedy, keď má víťazstvo isté. Inak používa diplomáciu.

Vodca je často zradený ľuďmi, ktorým najviac dôveruje.

Pravý vodca národa nikdy nezadĺži národ u potenciálneho nepriateľa národa. Vieme, že zadĺženosť je čiastočná strata suverenity.

Keď sú časy najťažšie, vodcovia musia byť najtvrdší.

Ak vodca chce, aby ľudia mali iniciatívu, aby boli zapálení za cieľ, najprv on musí príkladne bličať ohňom.

Sú vodcovia, ktorí národ dvíhajú, oslobodzujú, utvrdzujú v ňom hrdosť, ľudskú dôstojnosť, a sú "vodcovia", ktorí národom pohrdajú, zhadzujú ho, potláčajú práva a vedú ho do záhuby. Tým prvým história stavia pomníky, tým druhým plúje na hrob.

Ak vodca neverí v Boha, sám chce byť bohom.

Živým vodcom sa pomníky nikdy nestavajú.

ĽUDIA

Mať cieľ, je najdôležitejšie. Bez cieľa nevieme, či sme dosiahli nejaké úspechy.

Na čelo národa by mali byť zvolení nie najzhovorčivejší, ale najvynikajúcejší ľudia.

Keď diplomatov vychová národu cudzina, nebude bezpečná jeho slanina.

Nikdy sa nespoľiehajme na šťastie, vždy na dobrý plán a tvrdú prácu.

Víťazná práca vyžaduje víťaznú stratégiu.

Neúspech je ohromne dobrá škola; ale tak ako škola nemal by sa opakovať.

Osobná a národná česť musí byť vyučovaná, propagovaná a obraňovaná.

Členovia menších, ktorí konajú užitočnú službu štátu, majú byť vyznamenaní a daní za príklad iným.

Úcta k vlastným rodičom, k národu, k jeho kultúre a tradíciám je základným prejavom civilizovanosti príslušníkov národa.

Vedúci národa majú byť medzinárodne skúsení, ale nie kúpení.

Skutoční reprezentanti národa špinavú bielizeň nikdy neperú vonku.

Múdri ľudia sú vždy pokorní, lebo vedia, ako málo vedia.

Pyšní, nadutí, grobianski ľudia ma neurážajú, privádzajú ma do plaču nad stavom ich duše.

Kombinácia moci, pýchy, pokrytectva a neznabožstva je smrteľná kombinácia.

Intelektualizmus a elitárstvo je choroba duše hlúpych vzdelancov.

Mnohí majú ťažkosti hľadať pravdu, ľahšie sa im hľadá cynizmus a moc.

Spoločnosť bez lojálnej opozície pácha samovraždu a nemá nikoho, kto by jej to povedal.

XII. VIERA

**BOŽE, NECH JE TVOJA NEKONEČNÁ
INTELIGENCIA A VÔĽA V MOJEJ PRÁCI!**

VIERA MI UKAZUJE CESTU

Bud'me si úprimní. Kto z ľudí je taký silný, že nikdy nepotrebuje pomoc od nikoho? Kto v čase mimoriadnych ťažkostí alebo tragédie si nepovzdychne, Bože môj! Kto z ľudí je taký silný, že v čase smrteľnej choroby, vlastnej alebo niekoho milovaného, nebude žiadať potichu alebo hlasným nárekom o pomoc? Povedzte to matke, ktorej umiera dieťa... Povedzte to národu, ktorý prežíva tragédiu okupácie, bombardovania alebo genocídy...

A kto z ľudí je taký arogantný, že keď sa tragédia pomíne a prežije, nepovzdychne si s úľavou, dobrotivý Bože, vďaka Ti!

Odkiaľ pochádza ten záhadný inštinkt, ktorý z nás vyráža vzdychy údivu, radosti, bolesti či vdáky v šokujúcich momentoch, alebo vo chvíľach nadšenia? Nie je to naša duša, ktorá vždy vie, i keď to rozum odmieta, že má k dispozícii pomoc a lásku nekonečne tvorivého Boha nášho nekonečného vesmíru?

JE V NÁS ČOSI, ČO V ČASE POTREBY VOLÁ PO NIEČOM VYŠŠOM, silnejšom, vznešenejšom, láskavejšom, poskytujúcom pomoc, ochranu, radosť a lásku.

Ako to, že naša duša, naše podvedomie to vie, ale náš rozum to často odmieta a naše ego príliš rozumuje?

Kedysi v druhej polovici sedemdesiatych rokov, keď sme bývali vo Fairview, v štáte New Jersey, chodieval som často s rodinou do neďalekého parku s pekným jazierkom. Bol to vždy upokojujúci pohľad na plávajúce ryby, čajky, labute, alebo divé husi a kačice. Raz po práci som zavola domov, že som unavený a idem rovno do parku, kde sa stretneme. Asi v polovici cesty okolo jazera vidím jednu kačku oddelenú od krdla a ako sa trepe, tak sa trepe. Prídem bližšie a vidím, že jej zo zobáka trčí rybárske nylonové lanko. Keď ma kačica zbadala, začala plávať ku mne. Keď už bola celkom pri mne, ťahajúc za sebou nylonové lanko, chcela sa vydriapať na breh. Lenže jazero bolo ohradené betónovým múrikom. Keď som videl jej snahu, že sa ku mne chce dostať, prišla mi na um rozprávka mojej mamy o medveďovi s trňom v labe, ako išiel mierumilovne k žene, ktorá zbierala maliny. Medveď labu natrča a žena so strachom uteká preč. Ale medveď nezúril. S natrčenou labou hopkal k nej. Žena nazbierala odvahu a počkala, až sa k nej maco priblížil, aby videla, čo chce. Veru, v medveďovej labe bol zapichnutý veľký trň a laba mu už hnisala. Žena vytiahla vidlicu z vlasov, vypárala mu trň z laby a labu pofúkala. Medveď vraj zamrmal po medveďovsky ďakujem a utekal radostne do húštiny.

Nuž, keď slovenský medveď vo Valaskej Belej vie, že človek mu môže pomôcť, asi aj americká kačica vie to isté. Božia príroda je tá istá na celej zemeguli.

Tak som si ľahol na múrik, načiahal sa a milá divá kačka sa nechala chytiť za krk a vytiahol z vody. Na chodníku som si ju zapasoval medzi nohy a dobre jej roztvoril zobák. Chúďatko kačička mala v zadnej časti jazyka zapichnutý rybársky háčik. Preto sa nemohla tej rybárskej šnúry zbaviť!

Nejako som jej háčik z jazyka vytiahol a kačičku som položil naspäť do jazera. Ej, ale bola rada! Ako zamrmal ten medveď, aj ona zakvákala ďakujem a hneď sa začala pekne umývať, pierka upravovať, vodu piť. A keď už bola celá obriadená, priplávala s radostným kva-kva-kvakotom ku krdlu. Ostatné družky sa z nej tešili, znova ju prijali medzi seba. Chúďatka zvieratka, nevedia si jedno druhému pomôcť, ako si ľudia pomáhajú.

Ale majú v sebe inštinkt či pud, možno je to spoločné podvedomie všetkého živého tvorstva na zemi. Živočíchy, zvieratá nejako rozumejú, že ČLOVEK STOJÍ VYŠŠIE ako oni a môže im pomôcť. Pravda, je povinnosťou človeka, aby rozumel celej prírode.

Nebude to tak nejako aj vo vzťahu človeka k Bohu? Necíti človek podvedome, i keď je úplne neveriaci, ako tie zvieratka, že jestvuje najvyššia inteligencia vo vesmíre, niekto, ku komu sa mimovoľne obraciame, najmä keď si nevieme sami poradiť? A nie je dobre, že niekto taký pre nás jestvuje a čaká na naše prosby, údiv, vzdychy a modlitby, hej, i na našu vďaka? Ak dieťa vie, že má k dispozícii rodičov, ktorí mu v ťažkostiach pomôžu, upokojí sa, cíti sa dobre. Aj tá kačička to vedela, zmäteno kvákala, volala inštinktívne o vyššiu pomoc.

A nebolo zvolanie človeka z údivu, zo strachu, z krásy, z nadšenia a či z extázy vlastne prvou modlitbou človeka? Óóó! Ach! Bože, ratuj!

Óóó, ale sú tie naše Tatry krásne! Och, ako ťa milujem! Ktokoľvek tie hviezdy stvoril, sú úžasné! Chvála ("chvála" je naše staroslovenské a značí "vd'aka") Bohu!

Toto je v skutočnosti druh modlitieb.

Viera mi ukazuje cestu.

Človek, keď sa snaží dopracovať niečoho poriadneho a na ceste za svojím cieľom sa niekedy dostane do stavu keď nevie "kam z konopí". Ja v takom prípade som obyčajne upadol na ducha. Koľko rôznych psychologických spôsobov som vyskúšal, keď som si chcel povzniesť ducha! Lenže každý ten spôsob sa spoliehal na vlastné sily človeka. Verejne sa každému vyznávam, že človek je slabý tvor. Po počiatočnom nadšení môj duch upadol a znova som skúšal a hľadal nové rady v knihách psychológov a iných odborníkov. Lebo človek chce na sebe pracovať, zlepšovať sa, študovať, dosahovať, múdriť. Aj sebe, aj mojej rodine, aj môjmu utláčanému národu pod Tatrami som chcel pomáhať, nakoľko mi sily a čas stačili. Takže, ducha som si potreboval držať vždy na veľkej výške. Až po dlhom čase hľadania a študovania, aj náboženstiev, som objavil, že bez silnej viery a dôvery v Boha všemohúceho a bez praktického učenia Ježiša Krista ani vysoký duch, ani nadšenie pre prácu, ani láska, ani nič netrvá dlho.

ROZUM A VIERA SÚ SPOLUPRACOVNÍCI, ALE VIERA MUSÍ DRŽAŤ ROZUM POD POZITÍVNYM VPLYVOM.

Rozum pomáha objavovať večné pravdy, zákony Božej prírody. Raz pri štúdiu fyzikálnej chémie som si uvedomil, že život je energia. Síce nevidíme energiu stále prebiehajúcich chemických reakcií v našom tele, ale vieme, že prebiehajú, môžeme ich merať. Telo je hmota, ktorú duchovná energia drží v pohybe. Duch, duša je neviditeľná, je ako energia, ako myšlienka. Zákon zachovania energie platí aj pre ľudský život. Energiu nemožno zničiť, možno ju iba premeniť na iný druh energie, na inú formu existencie. Čo sa stane s človekom, keď mu duchovný motor v tele vypovie službu? Život sa zmení na duchovnú formu existencie. Telo sa vráti do zeme. Duša je večná! Nemožno ju zničiť! ŽIVOT JE VEČNÝ! Stvoriteľ od počiatku stvorenia zamontoval Jeho nikdy nekončiaci živototvorný Duch-proces do vesmíru.

Chudáci ateisti!

AKO SI MOZNO UDRŽAŤ SEBADÔVERU A VYSOKÉHO DUCHA?

Objavil som to ako zákon:

SILA NAŠEJ SEBADÔVERY ROVNÁ SA SILE NAŠEJ DÔVERY V BOHA.

Rovnicou vyjadrené: SNS = SNDB.

Ale dá sa to vyjadriť aj priamou úmerou:

ČÍM JE VYŠŠIA MOJA DÔVERA V BOHA, TÝM JE VYŠŠIA MOJA SEBADÔVERA!

Teraz už viem, prečo silne veriaci, či apoštoli, či martýri, či iní veriaci nebáli sa nijakej prekážky, ani smrti. Aj svätý Matúš to hovorí:

V SPOJENÍ S BOHOM VŠETKO JE MOŽNÉ !

Hej, pod Kriváňom tam je krásny svet! Hej, pri White Meadow Lake tam je krásny svet! Pre mňa sa takto začal nový život, život a svet sa stal krásny!

Óóó, Boh náš, vd'aka Ti za osvietenie!

V praxi to znamená, že silná viera v Boha, modlitby, pravda, čistota duše, láska k blížnemu, láska k spravodlivosti a slobode nám drží ducha na výške a dodáva toľko sebavedomia a energie, koľko potrebujeme na vykonanie spravodlivých úloh. To je Duch! Duch Svätý.

UŽ SA NEMUSÍM SPOLIEHAŤ IBA NA SVOJE SLABÉ ĽUDSKÉ, NESTÁLE, VLASTNÉ SILY. Teraz už mám najsilnejšieho spojencu vo vesmíre.

Moja dôvera v nekonečnú silu a vôľu Boha mi zaručuje najvyššiu podporu!

Jednoducho, človek nie je sám osebe taký silný, aby sám mohol zvládnuť všetky úlohy a problémy na zemi. Sme deti Boha. Naša existencia a úspešná práca, ak má mať trvalú hodnotu, záleží na spojení človeka s nekonečnou inteligenciou a podporou Boha. Musíme konať spravodlivo a nesebecky!

Dieťa potrebuje pre svoju existenciu podporu oboch rodičov. (Môj otec aj Dunaj preskočí!, Moja mamička je najlepšia na svete!), do určitého veku má v nich neobmedzenú dôveru. Medzi človekom a našim Bohom je spojitosť podobná.

Uvažujme! Dospelý muž a žena potrebujú špecifické vlastnosti a podporu jeden druhého. Vzájomne sa dopĺňajú. Muž alebo žena, každý sám osebe sú iba polovičkou celku, iba jedno znamienko, iba jeden pól. Obaja majú rovnakú absolútnu cenu, ale inú úlohu v živote. Poslanie muža je byť duchovným láskavým vodcom a ochrancom rodiny, popri ďalších sekundárnych povinnostiach. Poslanie ženy je zaručiť láskavé pokračovanie života, takisto popri ďalších sekundárnych povinnostiach. Obaja spolu

tvoria jednu prirodzenú, kompletnú biologickú jednotku, to je, sú schopní pokračovania života na Zemi a vo vesmíre. Tieto úlohy nie sú vzájomne zameniteľné. Sú prirodzené. To čo je prirodzené je vždy správne!

Potrebujú pomoc jeden druhého a obaja potrebujú pomoc od nekonečne inteligentného Boha nášho vesmíru. Kresťanstvo je prirodzené náboženstvo. Dnešný zákon človeka, ktorým vedúci národov nemúdro hodili zodpovednosť za pokračovanie života iba na ženu, je v prvom rade odrazom pokrivenosti ducha dnešnej civilizácie.

V prvom rade je odrazom duchovnej chudoby, zbabelosti, sebeckosti a nezodpovednosti mužov. Ak si muži a ženy svoje primárne úlohy neplnia, robia to na vlastnú škodu a na škodu celého ľudstva. Každý človek sa osobne zodpovedá pred Bohom za svoje činy. Mnohé ľudské zákony neboli a nie sú v súlade s Božími zákonmi!

Viera mi ukazuje cestu.

Človek ako taký potrebuje vedenie svojho nebeského Otca. Bez neho, ako dieťa, cíti sa neistý, malý, nedokonalý, slabý, bez správnej sebadôvery a správneho smeru v živote. Mnohí sú popletení rôznymi neprirodzenými teóriami nezodpovedných ľudí. Perverti každého druhu obyčajne racionalizujú svoje úchytky.

Mozog nie je najspoločnejším nástrojom človeka.

Racionalisti, ktorí sa spoliehali iba na mozog a vyhlásili Boha za mŕtveho, neboli a nie sú úspešní. Extrémne príklady racionalizmu sú národný socializmus Hitlera a internacionálny marxistický socializmus Stalina. Bez lásky k Bohu a k človeku, bez poznania Božej spravodlivosti človek vždy zabľúdi. Študujeme náboženstvá, ideológie a filozofie sveta.

Ale pokiaľ som si nepreštudoval najrozšírenejšiu a najčítanejšiu knihu na svete – Bibliu, nerozumel som základom a potrebám nášho kresťanského sveta, našej duchovne a materiálne najvyspelejšej civilizácii v histórii ľudstva.

ZÁKLADNÉ ZÁKONY NAŠEJ ZATIAĽ NAJÚSPEŠNEJŠEJ CIVILIZÁCIE SÚ DESATORO BOŽÍCH PRIKÁZANÍ.

Ak ich ignorujeme, ak sa podľa nich neriadime, ohrozujeme našu civilizáciu. Kresťania sa nemôžu ako zvieratá darwinovsky "adaptovať" na svoje okolie. Nie duchovne. My kresťania máme prispôbovať naše okolie našej koncepcii života, ktorá je založená na Božej pravde a jej zákonoch Desatora. Prispôbovať sa, "adaptovať" sa zlu znamená spolupáchať zlo.

Už vieme, že zlo je iba nedostatok dobra v ľuďoch, tak ako tma je nedostatok svetla. Vojná je nedostatok lásky, pravdy a spravodlivosti človeka k človeku. Nenamýšľajme si, že nás "vedecké" teórie spasia! Kde je dnes "veda vied" marxizmus-leninizmus?!

Kde je dnes "vedecká teória" rasistického nacizmu?! A stále sa rodia nové "vedecké" teórie, vedúce ľudí do záhuby. Bez znalosti biblických právd a skúseností nevieme sa intelektuálne a duchovne orientovať.

Ľudská pozornosť musí byť upretá v prvom rade na nemateriálne hodnoty.

Nemateriálne hodnoty pretrvávajú veky, materiálne majú dočasný život.

Známy britský historik Arnold Toynbee objavil v histórii ľudstva 21 civilizácií.

19 (devätnásť) z nich zaniklo na ateizmus, materializmus, alkoholizmus, alebo drogizmus a socializmus.

AJ NAŠA CIVILIZÁCIA, AK ODMIETNE BOHA-OTCA A JEHO PRAVDY, ZAHYNIJE.

Viera mi ukazuje cestu.

Naše svedomie je vnútorný svedok/partner našich myšlienok a činov, s ktorým sa nikdy nemôžeme rozviesť. Preto skôr ako vykonám akýkoľvek čin, opýtam sa svojho svedka/partnera, svedomia, či s tým súhlasí. Ak nie, čin nevykonám, alebo ho pozmením v súlade so svojím svedomím. Aj keby som neposlúchol svoje svedomie, ak by som morálne oslepol, aj tak skôr či neskôr palica ľudských zákonov ma zasiahne. Väznice sú plné tých, ktorí zahlušili svoje svedomie. Moje svedomie mi hovorí, že každé zlo a každá lož uráža nie len Boha, ale aj Bohom mi danú ľudskú dôstojnosť.

MODLITBAMI UPEVNŮJEM SVOJE SVEDOMIE.

Modlitba je osobný rozhovor medzi človekom a Bohom. Modlitbami utvrdzujem svoju vieru, priznávam sa k svojmu synovstvu Boha. Modlitbou prosím Boha o niečo a ďakujem za kladnú alebo zápornú odpoveď. On vie, čo je pre nás najlepšie. Vie, akým spôsobom sa náš charakter pozitívne rozvíja. O zlato a milióny, aby mi ich Boh zhodil do lona, nikdy prosiť nebudem. Boh nie je môj sluha. Daj mi toto, prines mi hento, urob pre mňa tamto... Urážať ho takto primitívne nemôžem.

V modlitbách budem prosiť o múdrosť, o osilovnosť, o svetlo, o inšpiráciu, o správny smer v mojom

myslení a konaní, aby som mohol využiť svoju inteligenciu a zaobstarat' si všetko pre úspešný život. Záver mojej modlitby-prosby vždy bude: Bože, nech je Tvoja vôľa v mojej práci.

Aby som nebol ako tí dvaja sediaci, ktorí stále Boha obviňovali z nečestnej hry. Žili v malej dedinke vedľa seba. Jeden pestoval obilie, druhý zeleninu. Keď prvý žiadal Boha o dážď, druhý žiadal o sucho. Keď druhý sa modlil a žiadal Boha o sucho, prvý žiadal dážď. A tak či pršalo, či bolo sucho, vždy jeden druhého obviňovali zo sabotáže ich modlitby. A spolu hromžili na Boha a vyhrážali sa mu palicou. Vo svojej plytkej viere nevedeli, že Boh nie je paholkom nikoho, že je to ich myslenie, ktoré si musia zharmonizovať s Božími zákonmi a múdro konať podľa nich.

Niekedy je ťažko rozoznať Božie zákony v každodennom živote a riadiť sa podľa nich. Každý "prírodný" zákon vo svete je Boží zákon. Boh stvoril svet. Či "pomaly" a či "rýchlo", nie je rozhodujúce. Všetky zákony vytvorila jeho nekonečná inteligencia. My ich iba objavujeme, ale ich nevytvárame. Nijaký vedec si to nebude namýšľať. Niektorí polovzdělanci hej.

Podľa toho, kto prvý objaví ten-ktorý zákon či princíp Božej prírody, podľa toho je ten zákon pomenovaný. Ale nie je jeho vlastníctvom, ako som si myslel v nezrelej mladosti. Nový spôsob použitia prírodných zákonov (patent) je majetkom vynálezcu, ale nie zákony prírody-zákony Božie, ktorými vynálezca pracuje.

Vezmime si napríklad "Newtonov" zákon akcie a reakcie, ktorý pozná každý žiak : Každá akcia vyvoláva rovnakú reakciu.

Akcia, ktorá vyvoláva rovnakú reakciu v hmotnom svete, dá sa vyjadriť matematicky a ľudia ju rozoznávajú ľahko. Ale keď sa ten istý zákon alebo princíp nachádza v spoločenskej, politickej, náboženskej oblasti, nie vždy ho zachytíme. Napríklad druhý zákon termodynamiky objasňujúci entropiu pozná každý študent fyzikálnej chémie. Ale prenesenie toho istého zákona do dynamiky spoločenských procesov, zvyšovanie chaosu zvyšovaním ľudskej aktivity, je už menej známy.

Newton objavil zákon akcie a reakcie v sedemnástom storočí, keď študoval fyzikálny pohyb telies. Ale ten istý zákon platí i v spoločenských vzťahoch a v každodennom živote človeka. Modlitba OTČE NÁŠ, ktorú nám zanechal syn Boha Ježiš Kristus, obsahuje ten istý princíp: (Boh Otec)... ODPUSŤ NÁM NAŠE VINY, AKO I MY ODPÚŠŤAME SVOJIM VINNÍKOM...

Takou istou intenzitou, takým istým duchom, ako odpustíme zlé činy nám urobené inými, aj Boh odpustí zlé činy nám, ktoré sme my urobili iným, alebo Jemu. Pravda, podmienkou v modlitbe však je, že my máme prevziať iniciatívu, my máme odpustiť ľuďom, ktorí nám uškodili, prví – AKCIA (naša iniciatíva) až potom Boh nám odpustí naše viny – REAKCIA (Jeho odpoveď, odpustenie, odozva na našu iniciatívu dobra). Ak chceme mať zvukovú reakciu z hory, najprv musíme iniciovať náš hlas - do nej zavolať. S našou ľudskou činnosťou je to tak.

Ako ja do hory volám...

Alebo: ako ja odpúšťam..., ako ja konám dobro..., ako ja milujem..., ako som ja čestný..., ako ja prvý podám priateľskú ruku..., ako som ja usilovný..., ako som ja tolerantný, ako som ja demokratický... taký ohlas, odpoveď budem mať.

Ak chcem zlepšiť svet, musím začať sebou. Ja musím mať vždy iniciatívu.

V konečnom dôsledku, všetko to konám pre seba... tak sa mi z hory ozýva!

ŽIVOT NIE JE ANI TAKÝ KOMPLIKOVANÝ, AKO SI HO SAMI ROBÍME.

Viera mi ukazuje cestu.

SPOLOČNOSŤ, KTORÁ NOSÍ V SRDCI BOHA, NEMUSÍ NOSIŤ VO VRECKU ZBRAŇ.

Parlamenta národov a medzinárodné organizácie vynášajú tony rôznych zákonov na ochranu občanov pred kriminalitou. Pravda je taká, že môžu spotrebovať všetky naše peniaze, aj peniaze detí našich detí a postaviť policajtov na každý roh ulice, ani tak nebudú občania bezpeční. Ak ľudia nenosia v srdci Boha-Lásku, nakoniec aj policajti a strážcovia budú zbíjať.

Spoločnosť nebude bezpečná, kým každý občan od útleho detstva nebude nosiť v srdci lásku a rešpekt k Bohu a k človeku. Musí sa to začínať v materskej škole recitovaním Desatora Božích prikázaní.

"Ja som Pán, Boh tvoj! Nebudeš mať iných bohov, okrem mňa, aby si sa im klaňal!"

Dnes má veľa ľudí veľa bohov. Peniaze, Sex, TV, Internet, Alkohol, Drogy, Moc, a podobne. A pre ne veľa ľudí aj život položí, alebo ničí životy iných.

Preto iba ľudské zákony nikdy nestačia. Nestačili v časoch Krista, nestačili v stredoveku a nestačia ani v dnešnej spoločnosti. Iba ľudské zákony nevyriešia ľudské problémy. Každý s každým sa bude súdiť. Až sa celá spoločnosť znenávidí a rozpadne a rozuteká sa po svete... A tam sa zase začne nový kolotoč sebeckta, podozrievania, podvodov, rozvodov, agresie, zlodejstva, neodpúšťania, súdenia... a neproduktívna trieda spoločnosti- fiškáli bohatnú na našej hlúposti.

Kristova láska učí a prináša pokoj a mier. Ak chceš, aby ťa prestali nenávidieť, začni ich milovať!
Nikdy prví neprepadávejme slovom, alebo zbraňami iných.
Ak nás iní prepadnú bráňme sa najprv mierovými prostriedkami...
Brániť svoje jestvovanie znamená brániť stvorenie nášho Boha-Otca.

Viera mi ukazuje cestu.

V dnešných časoch sa všetko na svete rýchlo vyvíja a mení. Čo včera platilo, dnes už neplatí, ani technicky, ani spoločensky, ba ani morálne. Ľudia nestačia sledovať všetky nové zmeny, vedomosti, tobôž ich všetky študovať. Mnohým ľuďom sa z toho všetkého krúti hlava, sú zmätení. Nevedia, kam sa obrátiť skôr, kde nájsť skutočnú pravdu a stabilitu. A predsa, napriek všetkým rýchlym a ustavičným zmenám jeden maják, jedno svetlo, jedna stálica, jedna trvalá opora a pravda je večná a nikdy sa nemení:

JE TO VEČNE PLATNÉ UČENIE KRISTA.

V jeho učení ľudstvo za každých okolností nachádza útechu, inšpiráciu k užitočnej činnosti a nádej do budúcnosti.

Sv. Pavol hovorí: Kde je Duch nášho Pána, tam je skutočná sloboda.

Zmeny, ako dospievanie u ľudí, sú prirodzené. Každá zmena, každý proces prerodu je pre niektorých ľudí nepohodlný, niekedy bolestný. Zmenami sa vytvárajú spoločenské a hospodárske neistoty. Taká je pravda, že celá dnešná ľudská spoločnosť je akoby v pôrodných bolestiach. Nádej a vlastnú iniciatívu nesmieme stratiť. Nakoniec, po ťažkostiach, keď sa prerodíme, radosť a úsmev z víťazstva nám naplní srdce.

Každý z nás prichádza na svet s plačom, keď sa separujeme od matkinho tela.

Ale na matkiných prsiach sa uspokojíme a čoskoro sršíme energiou, plní života.

Prvú maturitu, prechod zo sveta rajského pohodlia vo vode a tme do sveta vzduchu a svetla sme úspešne zvládli.

A ako sa všetci v detstve tešíme z každej sekundy života!

Bolo by múdre udržať si túto detskú radosť zo života po celý život. Aj nám tak radí najmúdrejší učiteľ Ježiš Kristus. Dôverujte v Boha čistou vierou detí.

Viera mi ukazuje cestu.

Ak uvážime situáciu ľudstva a Zeme vo vesmíre, neostáva nám ani nič iné, ako dôverovať nášmu vesmírnemu Bohu. Pozrime sa na akom malom uzučkom kúsočku vesmíru, IBA VO VIDITEĽNOM SVETLE JESTVUJEME! Z celej obrovskej elektromagnetickej škály vesmíru, od gama lúčov cez röntgenové a ultrafialové lúče na ľavej strane a infračervené lúče, mikrovlny a rádiové vlny na pravej strane, máme na život pridelenú najužšiu vibračnú škálu - viditeľné svetlo. Pohneme sa doľava, spália nás ultrafialové lúče, pohneme sa doprava, spália nás infračervené lúče.

KTO Z NÁS SI VYBRAL TOTO LABILNÉ, NEBEZPEČNÉ, ÚZUČKÉ MIESTEČKO?

Z toľkých vibračných oktáv nekonečného vesmíru, z toľkého nepredstaviteľného priestoru sme si vybrali takú nebezpečne úzku existenciu! Alebo... možno sme si ten tenučký špagátik natiahnutý nad vesmírnou priepasťou, tie uzučké nitky viditeľného svetla koniec koncov sami nevybrali... Hmm? Povedal Boh: "Buď svetlo! A bolo svetlo". Skutočný "big bang". Možno nám toto maličké, zanedbateľné miestečko v nekonečnom vesmíre, túto maličkú modrú planétku, krásnu ako raj, niekto vyšší, múdrejší, mocnejší pridelil...

KTO NÁM TO PRIDELIL NAŠU EXISTENCIU IBA VO VIDITEĽNÝCH SVETELNÝCH VLNÁCH VESMÍRU?? KTO NÁM PRIDELIL TÚTO MODRÚ PLANÉTKU, TÚTO MALIČKÚ VESMÍRNU KOLÍSKU ĽUDSTVA?

Kto? Kto? Kto? Aká je to vesmírna inteligencia? Aká mysliača, večne tvoriaca vesmírna bytosť?

Kto nás tak miloval, že nám postupne v šiestych časových úsekoch vytvoril príjemné podmienky pre inteligentný život človeka?

1. SVETLO
2. VZDUCH, VODU
3. ZEM
4. RASTLINY
5. ZVIERATÁ

A keď už bolo všetko pripravené pre život vyššej inteligencie, potom bol stvorený do tejto krásnej planéty-raja:

6. ČLOVEK

Aký bol záujem tej vysokej vesmírnej inteligencie najprv pripraviť túto užitočnú, teplým a studeným vzduchom, studenou a teplou vodou luxusne vybavenú, úžasnou a úrodnou zemou, kvietkami, liečivými rastlinkami, mäkkou trávíčkou a krásnymi stromami vystlanú a užitočnými živočíchmi vyzdobenú planétu pre človeka?

Prečo sú ostatné planéty našej slnečnej sústavy pusté, bez života? Vedci zistili, že ak by naša planéta bola čo i len o desať percent väčšia alebo menšia, život by na nej nemohol existovať. Vysoká tvorivá matematika!

Nič sa vo vesmíre nedeje bez príčiny... Vesmírny Architekt-Stvoriteľ má svoje plány so svojim vesmírom i s nami. Áno, i s každým z nás osobne!

Chceme vedieť aký má záujem a aké plány má s nami?

Môžeme, ak si náš osobný prijímač a vysielač, naše srdce a mozog, naladíme na Jeho vlnovú dĺžku.

Musíme však študovať spôsoby ako najlepšie môžeme s Architektom-Stvoriteľom vesmíru komunikovať. Sú ľudia, ktorí chcú milióny bez práce. A keď ich nedostanú, hnevajú sa na celý svet. Sú ľudia, ktorí sa chcú zhovárať s neviditeľnou najvyššou inteligenciou vesmíru-Bohom tak ako sa zhovárajú s ich priateľom bez námahy pri pohári piva. A keď sa im to bez patričnej prípravy nepodarí, preklínajú nie svoju lenivosť, ale ich Stvoriteľa.

Je ohromne dobre, že ľudstvo sa snaží rozvíjať svoju inteligenciu.

Že skúmame, experimentujeme, teoretizujeme. Je to potrebné intelektuálne cvičenie pre náš lepší život. Tým sa približujeme k Bohu.

Viera mi ukazuje cestu.

Všetko v dnešných časoch nasvedčuje tomu, že oboje, čistá veda a čisté náboženstvo skončia v jednom - v Bohu.

Hej, prechod z detstva do dospelosti je nesúladný, niekedy konfliktný. Každý človek má také a onaké problémy s rastom a dospievaním. Keď dospejeme, keď máme za sebou všetky tie zmeny, keď už rozumieme životu, vtedy aj na rodičov, aj na učiteľov, aj na knihy, na všetko to študovanie a disciplinovanie sa pozeráme ináč.

Lebo už rozumieme. Pozeráme sa na to ako na prepotrebnú epochu, nevyhnutný proces rastu a sme povďační tým, ktorých sme niekedy v nevedomosti nenávideli, nedôverovali sme im a neverili, že celá tá námaha je pre naše vlastné dobro. Ale keď už máme rast za sebou a úspech v ruke, s radosťou odporučíme každému, aby sa nebál procesu zmeny, osobného prerodu a potrebnej námahy.

LEBO ODMENA ZA NÁMAHU JE SLADŠIA AKO MED.

Celé ľudstvo dospieva, rozvíja sa. Sú mystikovia, ktorí hovoria, že ľudstvo v našich časoch prechádza stavom ťažkého duchovného i biologického prerodu. Výsledok bude schopnosť človeka myslieť nie v troch dimenziách, ale v štyroch, ba i v piatich. Má sa prekonštruovať helix DNA. To už potom budeme rozmýšľať a rozumieť sebe, iným, celému vesmíru a jeho Stvoriteľovi vedomím Krista.

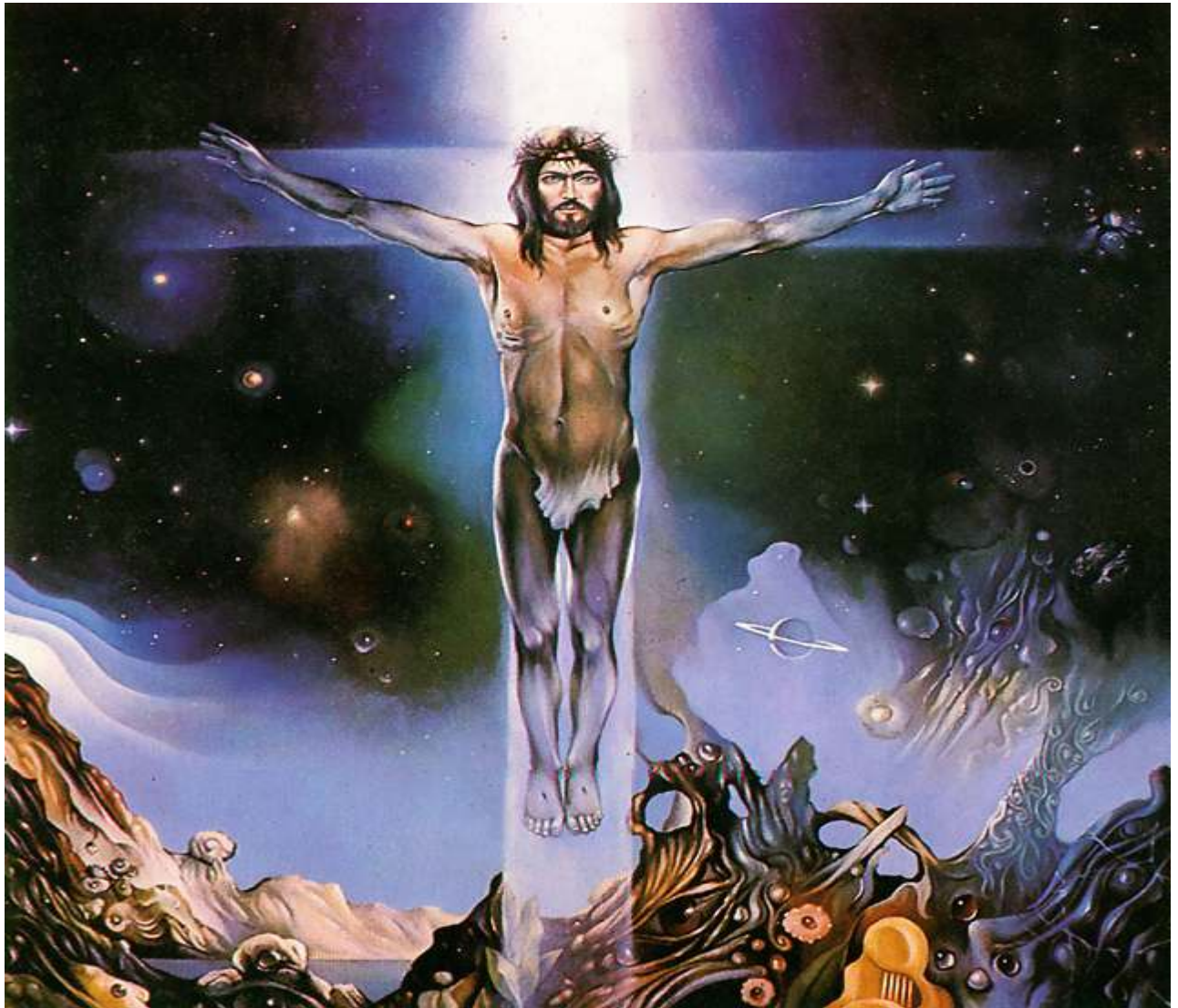
Dal by Boh, aby som sa toho mohol dožiť!

Preto v našich plánoch do budúcnosti nemôžeme zo svojho študijného programu vynechať najrozšírenejšiu a najčítanejšiu knihu-učebnicu, na ktorej stojí naša civilizácia, učebnicu ekonómie života - BIBLIU. Ešte lepšie urobíme keď z nej budeme čítať na svojej každodennej púti za kvalitným životom.

NOVÝ, KRÁSNY, BOHATÝ, ÚSPEŠNÝ A RADOSTNÝ ŽIVOT JE NA DOSAH RUKY!

Bože, nech je vždy tvoja nekonečná inteligencia a vôľa v mojej práci!

Viera mi ukazuje cestu.

WHEREVER YOU ARE ... I AM WITH YOU

TIBOR KOVALÍK

S
H
E
R
W
O
O
D
A
N
D
E
R
S
O
N

EVERYONE IN THE WORLD IS CHRIST AND THEY ARE ALL CRUCIFIED

AK BY KRISTUS NEBOL MEDZI NAMI...

Dnes v USA, v Slovenskej republike a vo všetkých tradične kresťanských krajinách veľa ľudí nevie na akých základoch stojí najúspešnejšia civilizácia v dejinách ľudstva – naša, kresťanská civilizácia. Zdá sa, že si ani neuvedomujú, prečo utečenci z bývalých komunistických, alebo nacistických krajín utekali do tradične kresťanských krajín. Bez Krista systémy týchto krajín by boli rovnako brutálne ako ateistické krajiny, z ktorých utekali. I dnes, hladní a utláčaní neutekajú do moslimských krajín, alebo do Číny, ale znova do kresťanských krajín Západu. Tu sú rešpektované všetky ich ľudské práva a slobody. Nekresťanské krajiny prenasledujú kresťanov. Keď niektorí moslimy sa odvážia prijať kresťanstvo, títo sú prenasledovaní, alebo im useknú hlavu. Izraelské vlády diskriminujú kresťanov, alebo ich vyhodia z krajiny. Milióny čínskych kresťanov boli a sú prenasledovaní a zabíjaní, iní dlhé roky väznení, trýznení, ich rodiny prenasledované a hmotne ničené. Desiatky miliónov kresťanov bolo vyhladené v bývalom Sovietskom zväze a iných komunistických krajinách. Marxizmus ničil kresťanstvo pohanskou silou.

Keď nemeckí nacisti vtrhli do Poľska (1939), jednu z prvých protipoľských akcií, ktoré zorganizovali bolo uvrhnutie tisícov katolíckych kňazov do koncentračných táborov. Podobne ako komunisti, hitlerovci potláčali a vykožovali povedľa občanov židovského náboženstva, aj duchovných vedúcich a inteligenciu národov všade kam prišli. Hitler sa nie raz vyjadril: Keď skončím so židmi, na rad príde kresťanstvo, lebo to pochádza zo židovstva.

Je veľmi správne a dôstojné, že občania SR v Preambule najvyššieho zákona, v Ústave SR, sa hlásia k veľkému kresťanskému Cyrilo-Methodskému odkazu.

Vďačíme za to nášmu geniálnemu kráľovi-vzdelávateľovi-osloboditeľovi národa Rastislavovi. Kráľovi Rastislavovi a tiež vtedajším kniežatám Sloveniek a Slovenov Nitrianskemu Svätoplukovi a Panonskému Kocelovi, ktorí porozumeli Rastislavovej geniálnej myšlienke, že národ sa najlepšie a najrýchlejšie vzdelá a porozumie Kristovmu učeniu a svetskej náuke v jeho materčine, v slovenskom jazyku. Týmto trom večne ďakujeme, že pozvali učiteľov pre Slovákov ssv. Cyrila a Metoda z centra vtedajšieho vzdelania, z Východorímskej ríše, z Byzancie, v roku Pána 863. Učenie Krista inšpirovalo ssv. Cyrila a Metoda k osvojeniu si geniálnej Rastislavovej myšlienky - používanie slovenského jazyka v šírení kresťanskej vzdelanosti. Východorímski-Byzantskí patriarcha a tak isto cisár Michal III. nadšene podporovali myšlienky a plány kráľa Rastislava. Cisár porovnal Rastislava s rímskym cisárom Konštantínom Veľkým, ktorý v roku 313 zrovnoprávnil kresťanstvo s ostatnými náboženstvami v ríši. Tiež rímski pápeži boli už dva roky pred príchodom C+M zoznámení s Rastislavovou myšlienkou, ktorú schválili. Lenže nemali vzdelaných kňazov a učiteľov, ktorí by ovládali slovenčinu. Vtedy, tak ako i dnes, vzdelanci, ktorí poznali slovanské jazyky (ako sv. Cyril a Metod) vedeli, že slovenčina je centrálnym slovanským jazykom. Naše národné meno Slovené, (ako sa predstavila Rastislavova delegácia cisárovi Michalovi III.) Slovenky (a jeho inokrajinné obmeny- Slovienje, Slovjané Slavjané) bolo tiež skupinovým menom, menom celej rodiny slovanských národov.

Mocenské a politické vojny, ktoré viedli Nemci proti Slovenkám a Slovenom a slovenčine nemali s Kristovým učením lásky nič spoločné!

BOL TO KLASICKÝ PRÍKLAD zneužívania Kristovej pravdy imperiálnou svetskou mocou. I pápeži sa postavili proti tomuto arogantnému zneužívaniu mena Kristovho a Jeho Cirkvi na nasycovanie mocenských chůtok nemeckých agresorov. V neskorších storočiach Uigri-Maďari, keď podrobili krajinu našich slovanských predkov, podľa nemeckého príkladu, tak isto zneužívali všetky cirkvi na kultúrnu genocídu Slovákov a iných nemadarských národov Uhorska. Boli to protikresťanské, pohanské praktiky. Takýchto príkladov zneužívania Kristovej Cirkvi v jej dvetisícročných dejinách je dosť. Som veľmi povďačný Pápežovi Jánovi Pavlovi II., že 12. marca 2000 verejne prosil Boha o odpustenie hriechov Cirkvi za celé dve tisícročia. Vyjadril ľútosť nad "násilnosťami páchanými v mene pravdy". "Odpúšťame a žiadame o odpustenie.

Žiadame odpustenie za nejednotnosť kresťanov, za použitie násilia niektorými kresťanmi v službe pravdy a za rezervovanosť a nepriateľstvo, ktoré sme niekedy prechovávali voči stúpencom iných náboženstiev..."; zaznelo z úst tohto poľského milovníka pravdy Kristovej na Petrovom stolci.

Z úst Námetníka Kristovho vytryskol tento prejav úprimnej ľútosťi a Kristovej lásky nad slabosťou človeka, nad chybami Cirkvi. Je to veľký a historický čin pokory a duchovnej sily. Dúfam, že iné náboženské a národné spoločnosti ľudí našej peknej planéty budú Pápežov čin ospravedlnenia nasledovať!

Kde by sme boli bez Krista?

AKÝ BOL ŽIVOT v najvyspelejšom a najmocnejšom impériu vtedajšieho pohanského sveta, V RÍMSKOM IMPÉRIU?

Po prvé život človeka nemal veľkú cenu. Vieme, že väčšina obyvateľov Ríma boli otroci. Títo ľudia nemali nijaké práva, ani právo na život. Pre ich majiteľov boli majetok, tak ako jeho ťažné zvieratá. Otrokar mohol otroka zabiť bez akéhokoľvek právneho následku. V "demokratických" Aténach rovnako ako v Ríme väčšina obyvateľov boli otroci. Inde na svete tomu bolo podobne, ba horšie.

Kresťanstvo sa šírilo najmä medzi najchudobnejšími a najutlačenejšími triedami imperiálneho Ríma. Oslobodzovacie učenie Krista bolo radostne prijímané najmä ženami, keďže ženy boli v ťažkom položení. Pohanskí Rimania nazývali kresťanstvo "ženským náboženstvom", alebo "náboženstvom slabochov".

PO TRI STOROČIA KREŠŤANIA BOLI BRUTÁLNE PRENASLEDOVANÍ. Často doslova hádzaní levom na roztrhanie v rímskom Koloseu pre perverznú radosť pohanského krvilačného publika, na čele s cisármi.

Konečne v roku 313 po Kristovi, cisár Konštantín Veľký zrovnoprávnil kresťanov v Rímskej ríši. Pretože Rím bol už dlho morálne skorumpovaný a tým i ekonomicky skrachovaný, v roku 330 Konštantín Veľký vybudoval nové hlavné mesto Rímskej ríše v Byzantium, neskoršie premenované na Konštantinopol (Carihrad, Istanbul). Konštantínovo panovanie sa vyznačilo reformou zákonov v zmysle kresťanského humanizmu. Konštantinopol sa postupne stalo najbohatším, najkrajším a najvzdelanejším mestom sveta. Bohatstvo, presýtenosť a moc Byzanciu degenerovali. Dobytie kresťanskej severnej Afriky a blízkeho východu moslimami oslabilo vplyv a manévrovaciu schopnosť Byzancie.

Tento stav trval až do porážky Byzancie tureckými moslimami v roku 1453. (Sľúbená pomoc z Ríma neprišla...)

Po zrovnoprávnení kresťanov (r. 313) vplyv morálneho a tým i striedmeho ekonomického kresťanstva rástol. Zmenilo sa myslenie ľudí v zmysle biblického prikázania miluj svojho blížneho ako seba samého. Kristovo učenie lásky a obety spôsobilo zmäknutie, scivilizovanie tvrdých pohanských srdc. Chovanie ľudí jeden k druhému sa zlepšovalo. To spôsobilo veľa spoločenských a politických zmien. Napríklad zákaz krvavých gladiátorských hier.

Kresťanstvo tiež zmenilo politickú a sexuálnu morálku ľudí. Pre kresťana nikdy nebolo morálne vlastniť otrokov, tobôž už zabiť človeka. Manželstvo sa stalo stabilným. Rodina ako základná jednotka spoločnosti sa upevnila.

V šiestom storočí cisár Justinián vydal zákon na ochranu života. Deti narodené i nenarodené sa už nesmeli zabíjať, alebo odhadzovať. Otroci boli oslobodení.

VĎAKA KREŠŤANSKEJ MORÁLKE, ZÁKONNE SA ZRUŠIL OTROCKÝ SYSTÉM.

Otroctvo v kresťanskej Európe legálne viac nejestvovalo. Pohania a členovia iných náboženstiev, ktorých sa láska Kristova nedotkla, praktizovali otroctvo a obchod s ľuďmi do nedávna.

I dnes od moslimského Sudánu európski kresťania vykupujú kresťanských otrokov...

Oslobodenie od hriechu, Kristovo vedomie lásky k blížnemu v ľuďoch rástlo. Táto premena srdc a svedomia ľudí viedla k väčšej spoločenskej zodpovednosti človeka k človeku a tak i k väčšej politickej slobode.

Kristom inšpirované zákony zaviedli úctu k životu všetkých ľudí.

Krvavé obete pohanským bohom kresťanské zákonodárstvo postavilo mimo zákona.

V histórii čítame, že

POTRATY SA PREVÁDZALI V POHANSKOM SVETE na masovej škále podobne ako v našej "vedecky osvietenej" dobe.

Pohania nemali vyvinuté tak "čisté a vedecké metódy" ako má dnešná "kresťanská", pritom Krista ignorujúca materialistická spoločnosť.

V pohanskom Ríme a inde bolo módne vyhadzovať **NEHCENÉ** novonarodené deti a **NEHCENÝCH STARÝCH ĽUDÍ** na zomretie na ulice, na zožranie pre šelmy psovité, mačkovité a potkanov. Na špeciálne múry novonarodeniatka vykladali pre krvilačné vtáky. Väčšie deti a starých a nevládných vyvážali do lesov. Ak nezomreli hladom, roztrhala ich dravá zver. Bol to brutálny, neutešený život.

V **PRVOM, DRUHOM A TREŤOM STOROČÍ** zvrhla sexuálna morálka a brutálne vykorisťovanie pracujúcich spôsobili, že ľudia sa odmietali rozmnožovať. Mladí prestali zakladať rodiny. Itália vymierala. Hospodárstva krachovali. Ani stále nové cisárske zákony, ktoré prikazovali mladým ženit' sa a neženatých pokutovať nepomáhali. "Syn, ktorí nie je ženatý nesmie dediť majetky po rodičoch". Najdôležitejšou starosťou Rimanov slobodných i ženatých bola zábava, materiálna márnivosť a zháňanie stále nového sexuálneho partnera.

Aby Rím neumrel od hladu, musel zaľudňovať svoje poľnohospodárske latifundiá (základ hospodárstva Rimanov) väčšinou násilne odinakiaľ dovezenými ľuďmi; Germánmi, Keltami, Ibermi, Slovanmi a ďalšími národmi.

Ale po čase aj tí sa odmietali rozmnožovať a starať sa o svoju rodinu.

Morálne pevné kresťanské rodiny spoločnosti prosperovali a rástli.

Pritom kresťania, z čirej lásky k Bohu, zbierali a zachraňovali odhodené stvorenia Božie. Opatrovali a krmili starých a chorých ľudí, a tiež odsúdených ľudí vo väzniciach. Kresťania pracovali usilovne a čestne. Zamestnávateľa radi prijímali kresťanov do práce. Kresťania nekradli, boli spoľahliví, boli morálni a striedmi. Riadili sa radou sv. Pavla: Kto nepracuje nech ani neje. Delili sa s plodmi ich poctivej práce s ich bratmi a sestrami. Márnivý, morálne a finančne skrachovaný pohanský Rím sa činnosťou kresťanov poľudšťoval, menil, regeneroval. Svätý Pavol Apoštol: Každý kto prijme Krista (do svojho srdca) stane sa novým stvorením.

KRESŤANIA ZALOŽILI PRVÉ SIROTÍNCE, NEMOCNICE I ÚTULKY PRE BEZDOMOVCOV.

Kristova náuka mení srdce a myslenie človeka. Je samozrejmé, že jej úlohou nie je organizovanie krvavých vojen a revolúcií, ale láska človeka k človeku.

Kristus, ako Bohočlovek vedel, že najtrvalejšia premena človeka a celej spoločnosti sa musí udiať trpezlivo, láskavo, vzdelávaním, pokojne, evolučne.

Boh u kresťanov je Láska.

IBA TAKÉ ČINY ĽUDSKEJ SPOLOČNOSTI SÚ TRVALÉ, KTORÉ SA DEJÚ PRÁCOU LÁSKY A EVOLUČNÝM SPÔSOBOM.

Európa prežila sťahovanie národov, ničivú činnosť pohanských Húnov, Germánov, Avarov, Vikingov, Maďarov, Mongolov, moslimov, ateistických komunistov a nacistov a dve svetové vojny.

To všetko spomalilo šírenie kresťanského vzdelania, výrobu a kultúrny rozvoj.

História nás učí, že väčšina národov, ktoré ničili kresťanstvo stali sa sami kresťanmi. Ba obrancami a šíriteľmi kresťanstva. ČÍNA BUDE BAŠTOU KRESŤANSTVA. A bude vysielat' misionárov do morálne padnutých krajín Západu.

Rozmach Kristovho učenia a kresťanskej civilizácie pokračuje ďalej.

Niekedy s bolesťami a chybami, čo je typické pre všetko čo človek robí.

Kresťanská vzdelanosť a jej technológia dovoľuje kresťanským misionárom šíriť dobrú zvesť o Kristovej láske po celom svete čoraz rýchlejšie. Kresťanskí misionári vytvorili pre pohanské národy abecedy a dali do písomnej formy viac jazykov ako všetky Akadémie vied a profesionálni linguisti na svete.

Za posledných 25 rokov viac ľudí prijalo kresťanstvo ako za posledných sedemsto rokov! Kresťanské hnutie a práca misionárov je najúspešnejšia činnosť ľudí na celom svete s akéhokoľvek hľadiska sa na to podívame. Každá obchodná, alebo politická organizácia závidí misionárom ich úspechy!! Kresťanské civilizovanie sveta pokračuje. Ak by nebolo Krista ako by svet vyzeral?

JEŽIŠ JE INŠPIRÁTOR NÁŠHO VZDELANIA I VEĽKÉHO UMENIA.

Letmo sa podívajme na vplyv kresťanstva na kultúru nášho sveta.

VZDELANIE

Počiatky nášho vzdelania sú v kresťanských cirkevných školách. Je tomu tak v Európe, v Amerike a na iných kontinentoch kde vkročili kresťanskí misionári. Niektorí protikresťanskí historici označujú stredovek ako vek tmárstva. Naozaj tmárstva? Ako to potom, že všetko školovanie, ale najmä vyššie vzdelanie začalo v stredoveku. Slová ako schoola, studentus, doktor, bakalár, magister pochádzajú zo stredovekých cirkevných škôl. Prakticky všetky moderné vedné odvetvia majú základ v týchto stredovekých cirkevných školách. Slávne univerzity v Taliansku, vo Francúzsku, vo Veľkej Británii, v Nemecku, v Poľsku a inde začali ako cirkevné školy. Európske vzdelanie si nemožno predstaviť bez rádu ssv. Benedikta, Františka, La Salle, Don Bosca, školských sestier, Uršuliniek a mnohých iných rádov.

Aj počiatky nášho slovenského písomníctva a vzdelania založili dvaja mnísi:

Ssv. Cyril a Metod (r.863). Neskoršie to bola bratislavská "Universitas Histropolitana" (1465). Jej kancelárom bol arcibiskup Ján Vitéz (pôvodným menom Ján Šafár z obce Čív). Arcibiskupom Pazmánim bola založená Trnavská univerzita (1635). Viedli ju bratia Spoločnosti Ježišovej (Jezuiti). V roku 1657 biskup Benedikt Kišdy založil univerzitu v Košiciach. Trvala až do roku 1921, kedy ju Praha zrušila.

Prakticky všetky slávne Americké univerzity ako Yale, alebo Harvard a ďalšie boli založené

cirkvami. Celé školstvo v Európe a v Amerike začalo pri kostoloch.

I učiteľ národov Ján Amos Komenský bol kňaz. Mnohí významní vzdelávatelia a vodcovia slovenského národa boli kňazy: Rudnay, Bernolák, Moyses, Kuzmány, Hurban, Hodža, Hlinka, Kmetko, Votaššák, v slovenskej Amerike Furdek, Jankola... Kardinál Tomko, vedúci evanjelizácie národov v Katolíckej cirkvi má celosvetový vplyv na výchovu a vzdelávanie miliónov nekresťanov i kresťanov. Ozdoba dnešného Slovenska Ján Kardinál Korec, autor desiatok kníh, prenasledovaný komunistami, je príkladným vzdelávateľom ľudu a mládeže.

Kde by sme boli bez Krista?

HUDBA

Kde by bol svet hudby bez kresťanských skladateľov? Vieme si dnes predstaviť svetovú hudbu napríklad bez skladateľov ako pápež sv. Gregor I. Veľký (+604), otec moderných (európskych) nót benediktínsky mních Guido z Arezzo (+1050), Albinoni, Vivaldi, Telemann, Handel, Bach, Brahms, Mozart, Beethoven, Hayden, Wagner, Glinka, Čajkovsky, Dvořák, Puccini, Mendelssohn, Chopin... V rukopisoch veľkého skladateľa Johanna Sebastiana Bacha sú rôzne skratky, ktoré niektorí výskumníci nevedeli vylúštiť. Bach považoval hudbu za službu Bohu.

To zdôrazňoval i jeho žiakom. Niekoľko skratiek z jeho rukopisov "S.D.G."= Soli Deo Gloria (Iba pre slávu Božiu), "J.J."= Jesu Juban (Ježiš, pomôž mi!), "I.N.J."= In Nomine Jesu (V mene Ježiša). Bach nesmierne miloval Kristovu pravdu. Na Slovensku Bella, Schneider-Trnavský sú typickí kresťanskí skladatelia.

Takmer polovica našich krásnych ľudových piesni takou, alebo onakou formou spieva o Bohu.

UMENIE

Keď sa pozrieme na mestá Európy, dve dominanty nám udrú do očí: hrady pre ochranu a kresťanské chrámy pre spásu. V európskych mestách sa človek cíti ako v galériách, alebo múzeách umenia. Keď sa prejdeme napríklad po Ríme, alebo Bratislave, urobili sme si prechádzku vzdelania vo všetkých štýloch a slohoch. Od antického, cez gotiku, renesanciu, baroko, klasicizmus až po postmodernu...

Vyhodíme kresťanské umenie z miest, dedín, z kostolov a galérií a Európa prestane byť Európou. Na nijakom kontinente nevidíme toľko krásy, toľko nádhery, umeleckého a duchovného pozdvíhnutia ako v kresťanských krajinách. Je možné predstaviť si Európu a svet bez kresťanských umelcov?

Partikulárne najmä Katolícka cirkev bola a je finančníkom a patrónom umenia. Umenie, ktoré podporuje Cirkev má trvalú, človeka pozdvihujúcu a rešpektujúcu hodnotu pre celé ľudstvo. Naproti tomu, mnohé dnešné umenie je pre mňa nezrozumiteľné.

Je to možno umenie pre-pár-ľudí.

Ja to nazývam tiež umenie-čarbanice-machľanice-zohyzdnice-konfúznice. Keď vyjdem z galérie takého umenia nemám pocit vznešeného krásna, som na pochybách, v duševnom rozpoležení, zanecháva to vo mne pocit stiesnenosti a prázdna.

Ako "konzument" umenia mám právo vyháňať sa umeniu, ktoré mi nič nehovorí, je bez obsahu, formy, krásy a myšlienky. Nemyslím si, že publikum má odchádzať z výstav duchovne vyprahnuté.

Myslím si, že ľudia si účasťou na umení chcú ich prirodzenú túhu a potrebu po krásy, harmónii, po intelektuálnom a duchovnom pozdvíhnutí uspokojiť.

Ak umenie človeka vnútorne nenapĺňa, ale uráža, viem, že také umenie pracuje proti človeku. Sú i "umelci", ktorý nazývajú pornografiu, alebo zabíjanie pre zabíjanie umením. Nuž, každý si je sám sebe radcom... ak nemá vyššieho radcu.

NA ZÁVER

Kresťanská kultúra. Keď sa hovorí o kultúre a počujem mená ako napríklad Durer, Bach, Dante, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Vivaldi, Shakespeare, Rafael, Tizian, Dostojevský, Hviezdoslav, Rembrandt, Beethoven, Poussin, El Greco, Sládkovič, Bizet, Ingres, Rimsky-Korzakov, Dostojevský, Wagner, Benka, Čajkovský, Tolstoj, Hložník, Handel, Kovalík, Dickens, Rúfus, Goethe, Korec, Mozart, Schneider-Trnavský, Ján Pavol II. ... okamžite mi prinesú pocit krásna a harmónie do duše.

Lebo viem, že títo ľudia sa rozprávajú s Bohom a ďakujú mu za Jeho nezmerateľnú lásku k ľudstvu, za zoslanie Ježiša Krista na našu krásnu planétku, aby človeka naučil žiť dôstojne, slobodne a v spolupráci s jeho Stvoriteľom.

Bože, nech je Tvoja nekonečná inteligencia a vôľa v mojej práci.

S.D.G.

Za pomoc ďakujem

- **mojej manželke Márii za kritiku,**
- **PhDr. Matejovi Považajovi za jazykovú úpravu,**
- **ĽRNDr. Jozefovi Krúpovi za odbornú pomoc,**
- **Jane Gregorovej za prepísanie,**
- **Nadácii KORENE za peniaze pre prvé, knižné vydanie,**
- **Mgr. Ivovi Balajovi za spracovanie knihy pre web.**

Vážení čitatelia, ak máte otázky alebo pripomienky, napíšte mi e-mail

mail@jarokrupa.sk

Jerry Jaroslav Krúpa